

PROJEKT BUDOWLANY

<p style="text-align: center;">PROJEKT REMONTU STOLARKI OKIENNEJ, DRZWIOWEJ I ELEWACJI , BUDYNKU MOK W RESZLU</p> <p style="text-align: center;">(kategoria obiektu IX)</p>		5
<p>IMIĘ I NAZWISKO ORAZ ADRES INWESTORA:</p> <p style="text-align: center;">GMINA RESZEL UL. RYNEK 24 11-440 RESZEL</p>	<p>ADRES INWESTYCJI:</p> <p style="text-align: center;">działka nr 238/1 , ul. A. Mickiewicza 4 11-440 Reszel , obręb 2 miasta Reszel gm. Reszel, jedn. ewidencyjna Reszel</p>	

SPIS ZAWARTOŚCI PROJEKTU

CZĘŚĆ OPISOWA:

1. Opis techniczny
2. Dokumentacja fotograficzna
3. Oświadczenie projektantów
4. Zaświadczenie i Uprawnienia projektantów
5. Zalecenia Konserwatorskie
6. Dokumentacja Badań Konserwatorskich
7. Bioz
8. Charakterystyka energetyczna budynku
9. Pozwolenie konserwatorskie
10. Uzupełnienie dokumentacji

Str.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

INWENTARYZACJA:

1. Szkic sytuacyjny
2. Elewacja południowa
3. Elewacja wschodnia
4. Elewacja północna
5. Elewacja zachodnia
6. Rzut połaci dachowej

Rys.

I-1
I-2
I-3
I-4
I-5
I-6

ARCHITEKTURA:

7. Szkic sytuacyjny
8. Elewacja południowa
9. Elewacja wschodnia
10. Elewacja północna
11. Elewacja zachodnia
12. Rzut połaci dachowej

A-1
A-2
A-3
A-4
A-5
A-6
A-7

A RCHITECTS

INVESTMENTS SP. Z O.O.

UL. KOLONIA 4
11-510 WYDMINY

biuro@konstruktorzy.pl

IMIĘ I NAZWISKA PROJEKTANTÓW

<p>PROJEKTANT:</p> <p>DATA: 06.2016</p>	<p>OSOBA OPRACOWUJĄCA CZĘŚĆ ARCHITEKTONICZNĄ:</p> <p>DATA: 06.2016</p>
<p>JEDNOSTKA PROJEKTOWA:</p> <p>DATA: 06.2016</p>	<p>OSOBA OPRACOWUJĄCA CZĘŚĆ KONSTRUKCYJNĄ:</p> <p>DATA: 06.2016</p>

WYDMINY 1.06.2016r

OPIS TECHNICZNY

Do projektu remontu stolarki okiennej, drzwiowej i elewacji budynku przy
ul. A. Mickiewicza 4, siedzibie MOK w Reszlu – Etap III
na działce nr 238/1 obręb 2 miasta Reszel, gm. Reszel

INWESTOR: GMINA RESZEL
ul. Rynek 24, 11-440 Reszel

1. Podstawa opracowania

- 1.1. Umowa o dzieło nr 139 TB.7013.3.36.2015.I wraz z aneksami nr 1 i 2 na wykonanie dokumentacji projektowej.
- 1.2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Reszel, wsi Święta Lipka i drogi pielgrzymkowej na trasie Reszel-Święta Lipka”
- 1.3. Zalecenia konserwatorskie wydane przez Warmińsko-Mazurskiego Konserwatora Zabytków z dnia 12.02.2016r
- 1.4. Dokumentacja badań konserwatorskich z kwietnia 2013r.
- 1.5. Umowa i ustalenia z inwestorem
- 1.6. Wizja lokalna w terenie
- 1.7. Obowiązujące normy, przepisy i uzgodnienia

2. Lokalizacja i funkcja budynku

Przedmiotowy budynek znajduje się przy ulicy A. Mickiewicza 4, na działce nr 238/1 w obrębie 2 miasta Reszel. Obiekt stanowi siedzibę Miejskiego Ośrodka Kultury i wpisany jest do rejestru zabytków.

3. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest budynek Miejskiego Ośrodka Kultury w Reszlu stanowiący własność inwestora – Gmina Reszel. Przedmiotowy budynek znajduje się w rejestrze zabytków województwa warmińsko-mazurskiego pod nr A-4606, wpisany decyzją z dn. 31. 12. 2013 r. przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Olsztynie. Niniejsze opracowanie poświęcone jest remontowi elewacji budynku oraz stolarki okiennej i drzwiowej.

Remont dachu oraz pomieszczeń został uwzględniony we wcześniejszych opracowaniach projektowych Etap I i Etap II. Etap I został już wykonany uwzględnił remont dachu nad salą widowiskową, wymianę okien w poziomie I piętra sali widowiskowej, odkopanie i zaizolowanie ścian fundamentowych sali widowiskowej. Pozostałe prace remontowe izolacje fundamentów pozostałej części budynku oraz kapitalny remont wszystkich pomieszczeń wraz z remontem dachu budynku dwukondygnacyjnego został zawarty dokumentacji etapu II. Etap II nie został jeszcze wykonany, lecz zostało na niego wydane pozwolenie konserwatorskie oraz pozwolenie na budowę. Niniejsze opracowanie stanowić będzie uzupełnienie etapu II.

Dokumentacja zawiera opis stanu zachowania obiektu, rys historyczny, skrócony opis wyników badań konserwatorskich wykonanych w kwietniu 2013 roku przez Izabelę Świętochowską, wytyczne do remontu oraz szczegółowy opis prac konserwatorskich i renowacyjnych obiektu.

4. Analiza możliwości racjonalnego wykorzystania pod względem technicznym, ekonomicznym i środowiskowym odnawialnych źródeł energii

Na etapie projektu budowlanego przeprowadzono analizę możliwości racjonalnego wykorzystania pod względem technicznym, ekonomicznym i środowiskowym, odnawialnych źródeł energii, takich jak: energia geotermalna, energia promieniowania słonecznego, energia wiatru, a także możliwości zastosowania skojarzonej produkcji energii elektrycznej i ciepła oraz zdecentralizowanego systemu zaopatrzenia w energię w postaci bezpośredniego lub blokowego ogrzewania.

Z analizy tej wynika, że na tym terenie nie można zastosować energii wiatru. Nie ma także

możliwości zastosowania skojarzonej produkcji energii elektrycznej i ciepła oraz zdecentralizowanego systemu zaopatrzenia w energię w postaci bezpośredniego lub blokowego ogrzewania. Na terenie objętym opracowaniem oraz w najbliższym sąsiedztwie brak jest udokumentowanych złóż geotermalnych.

W ramach ogrzewania projektowanej rozbudowy wykorzystana będzie istniejąca lokalna kotłownia gazowa zlokalizowana w części istniejącej budynku.

Wprowadzanie innych źródeł ogrzewania nie jest uzasadnione ekonomicznie.

5. Rys historyczny

Budynek dawnej katolickiej resursy – Dom Katolickiego Związku Wyznaniowego (Katolisches Vereinshaus) w Reszlu wybudowano w latach 90-tych XIX w. na terenie dawnego przedmieścia gospodarczego. W bezpośrednim sąsiedztwie znajdowały się: wybudowany wcześniej, bo w 1888 r. podobny dom należący do gminy ewangelickiej (Evangelisches Vereinshaus) oraz położonym po przeciwnej stronie ulicy hospicjum św. Ducha wraz z kościołem, na którego zapleczu chowano zmarłych podopiecznych, co stanowiło początek istniejącego do dzisiaj cmentarza. Po roku 1900 adaptowano część poddasza od strony elewacji szczytowej na dwuizbowe mieszkanie. W jego murach przeprowadzono część imprez związanych z obchodami rocznicy 600-lecia miasta w roku 1937. Po 1945 r. budynek znacjonalizowano i przekazano na cele kulturalne. W 1957 r. założono tu Miejski Dom Kultury i Miejską Bibliotekę publiczną. Od roku 1960 urządzono tu kino. Od 1974 r. był siedzibą Gminnego Ośrodka Kultury, który dysponował całym obiektem po wyprowadzeniu w 1986 r. biblioteki do nowej siedziby. Obecnie, jako siedziba MOK, pełni funkcję pierwotną.

Budynek w praktycznie niezmienionej formie przetrwał do czasów nam współczesnych. Zachował w znacznym stopniu historyczne wyposażenie pomieszczeń, w tym klatek schodowych oraz stolarki otworowej. Prawdopodobnie z okazji planowanych ww. obchodów 600-lecia miasta, przeprowadzono pierwszy poważniejszy remont budynku. Inne wykonane w przeszłości prace miały związek z adaptacją części pomieszczeń pierwszego piętra na potrzeby kina. Pozostałe roboty remontowe miały charakter działań doraźnych. Stwierdzono między innymi: wykonanie napraw murów obwodowych, w tym reperacje wypraw tynkowych na elewacjach budynku – ostatnie po 2006 r. Kilkakrotnie gruntownie wymalowano pomieszczenia, w tym salę widowiskową. Stolarka otworowa, zachowana niemal w komplecie, również była poddawana zabiegom polegającym głównie na wykonaniu doraźnych napraw i przemalowań.

6. Opis inwentaryzacyjny

6.1 Sytuacja

Budynek wolnostojący; usytuowany na zachód od staromiejskiej zabudowy Reszla, na wzniesieniu w południowej części parceli przy ul. A. Mickiewicza; elewacją frontową (południowozachodnią) zwrócony do ulicy; elewacją północno-zachodnią i północno-wschodnią do rozległego trawiastego placu wyгородzonego starodrzewem; południowo-wschodnią w kierunku sąsiedniej zabudowanej parceli.

6.2 Materiał i konstrukcja

Budynek murowany z cegły pełnej ceramicznej, łączonej zaprawą wapienno-piaskową i spoinami wykończonymi wyciskaną jasnoszarą fugą wapiennopiaskową.

Osadzony na podmurówce ceglanej. Budynek tynkowany z elementami detalu architektonicznego w formie: ceglanych gzymsów, parapetów, opasek i fryzów. Stropy : nad piwnicą łukowe Kleina, nad parterem i I piętrzem drewniane ze ślepym pułapem Podłogi: w holu lastrykowe, w pomieszczeniach deskowe i klepkowe. Stolarka otworowa drewniana malowana, w znacznej części zachowana pierwotna. Okna: skrzynkowe, jednokrosnowe, dwu – lub trójdzielne, dwupoziomowe, cztero- lub sześciokrzydłowe, z pozornym krzyżem okiennym o przesuniętym w górę śłemeniu; o skrzydłach przylgowych, otwieranych do wnętrza i naświetlach podzielonych na mniejsze kwatery, zamkniętych odcinkowo. Drzwi wejściowe w elewacji frontowej – w ościeżnicy drewnianej, czterokrzydłowe (skrzydła prostokątne w konstrukcji ramowo-płycinowej, trójpociomowe. Odcięte od nadświetła profilowaną belką śłemenia. Naświetle w formie płaskiego prostokąta zamkniętego odcinkowo, podzielonego pionowo profilowanymi listwami – przeszkłone. Ościeżnice i listwa przymykowa zdobiona w awersie ornamentem snycerskim. Drzwi wejściowe wewnętrzne – ościeżnicowe, ramowopłycinowe, prostokątne, pełne. Schody pierwotne, drewniane, jednobiegowe z zabiegiem, o balustradzie listwowej i profilowaną poręczą oraz betonowe, dwubiegowe, ze stopniami wykończonymi lastrykiem i profilowaniem antypoślizgowym, z balustradą metalową z kształtowników walcowanych, łączonych nitami i profilowaną poręczą. Pokrycie dachowe ceramiczne.

6.3 Rzut

Budynek wzniesiony na planie zbliżonym do prostokąta.

6.4 Bryła

Budynek trójbryłowy; podpiwniczony; dwukondygnacyjny; nakryty dachami dwuspadowymi o zróżnicowanym kącie nachylenia.

6.5 Elewacje

Na podmurówce z muru ceglanoego postawiono ściany otynkowane – tynk fakturowany w partii przyziemia, wtórnie pomalowany, wyżej zatarty na gładko. Okna zamknięte odcinkowo. Artystykację horyzontalną tworzą: podmurówka przechodząca w cokół, oddzielony od płaszczyzny ścian rolką główkową w rąbek pionowy, gzyms kordonowy utworzony z rolek ceglanych kształtek akcentowanych dodatkowo rolką cegieł ułożonych ukośnie (w ząb) i rozbudowany kroksztynowy gzyms podokapowy. Ponadto dodatkowo podzielono płaszczyzny ścian akcentami w formie pary pasów cegieł łączących się z opaskami wokół blend, otworów okiennych i drzwiowych. Elewacja frontowa – dwukondygnacyjna, w partii przyziemia sześciosiowa, wyżej dziewięćsiowa; z masywną wieżyczką w osi pierwszej i zwieńczonym

trójkątnym szczytem pseudoryzalitem w osi czwartej, w którym główne drzwi wejściowe, nad którymi duże okno. Artykulacja wertykalna elewacji oparta na zasadzie osiowości okien pojedynczych na wszystkich kondygnacjach i potrojonych w drugiej kondygnacji. Elewacja północno-zachodnia o formie i artykulacji poziomej, jw.; ośmioosiowa; jednokondygnacyjna, ze schodkowym szczytem wysuniętej partii północnej i dwukondygnacyjna w partii południowej, z wieżą otwartą w osi skrajnej; z otworami wejściowymi w osiach drugiej i szóstej. Elewacja południowo-wschodnia o artykulacji horyzontalnej zakomponowanej jw. lecz ośmioosiowa, oszkarpowana, po lewej dwukondygnacyjna, po prawej jednokondygnacyjna, z kroksztynowym gzymsem koronującym.

6.6 Wnętrze

Dwubiegowe, trójtaktowe. Sala główna widowiskowa jednoprzestrzenna, nakryta dachem dwuspadowym na więźbie półotwartej płatwiowo-kleszczowo-stolcowej z bocznymi ramami, wspartą na pięciu parach słupów. W partii południowej balkon-empora zawieszony na belkach, z barierą utworzoną z krzyżowych modułów i wertykalnym, pełnym deskowaniu. W północnej partii wydzielona przestrzeń sceny.

7. Stan zachowania

7.1 Partie ceglane

Miejscowe spękania murów. Wyplukane częściowo spoiny. Miejscowe ubytki cegieł i kształtek. Miejscowe ubytki. W miejscach ubytków zarobionych wyprawami: wapienno-piaskowymi, wapienno-cementowymi lub cementowymi. Partie cegieł powierzchniowo skorodowane z licznymi ubytkami na powierzchniach wszystkich elewacji. Zabrudzenia mółkowe i pochodzenia biologicznego.

7.2 Partie tynkowe

Istniejące partie wypraw historycznych zachowane są w stanie złym: odspojone i rozwarstwione. W większości, zwłaszcza wewnątrz oraz na elewacjach: frontowej i ponocno-zachodniej, uzupełnione lub zakryte nowymi wyprawami i zamalowane. Malatura miejscowo wypłukana, złuszczone i odspojona. Miejscowe przebarwienia i zabrudzenia – głównie powstałe jako rezultat korozji chemicznej i biologicznej. Łuszczące się wtórne warstwy malarskie. W górnych partiach ściany zawilgocone. Liczne kolonie grzyba i pleśni. Zbyt szczelne powłoki (farby, zacierki cementowe) potęgują procesy destrukcyjne spodnich warstw wypraw tynkarskich. Miejscowe przebarwienia i zabrudzenia, głównie jako rezultat korozji biologicznej i chemicznej.

7.2 Stolarka

Drzwi wejściowe: Widoczne ślady doraźnych napraw i uzupełnień stolarskich: listwy na ramiakach, wymienione listwy w pasie przyziemia. Liczne ubytki powierzchniowe. Brak części oryginalnych okuć. Ubytki detalu wystroju snycerskiego, jego odspojenia i wykruszenia. Ościeżnice oraz pozostałe elementy odrzwia oraz skrzydła wielokrotnie przemalowane – kolejne warstwy farb olejnych nakładano na niedostatecznie oczyszczoną i przygotowaną powierzchnię; powłoki malarskie złuszczone, w wielu miejscach o osłabionej przyczepności. Ościeżnice i skrzydła drzwi wewnętrznych w większości oryginalne, wielokrotnie przemalowane. W części, wtórne zachowane jedynie ościeżnice. Okna: oryginalne (poza jednym) z zachowanymi pierwotnymi okuciami. Liczne odspojenia i ubytki na ramach ościeżnic, krzyża okiennego i skrzydeł. Elementy wystroju

snycerskiego częściowo odspojone i z nielicznymi ubytkami. Widoczne ślady doraźnych napraw i uzupełnień stolarskich. Złącza stolarskie osłabione w stopniu znacznym. Ramy wypaczone. Ościeżnice oraz pozostałe elementy ramy okiennej wielokrotnie przemalowane kolejne warstwy farb olejnych nakładano na niedostatecznie oczyszczoną i przygotowaną powierzchnię; powłoki malarskie złuszczone, w wielu miejscach o osłabionej przyczepności; od strony zewnętrznej i wewnętrznej warstwy powłok malarskich w stopniu znacznym zdegradowane. Ślady daleko posuniętej korozji biologicznej na elementach zewnętrznych oraz w dolnych partiach ościeżnic i przylegających do nich parapetów.

11. Wytyczne konserwatorskie

Celem prowadzonych prac remontowych i konserwatorskich na obiekcie jest ochrona oryginalnej tkanki zabytku z poszanowaniem jego historycznych etapów oraz adaptacja do planowanych nowych funkcji budynku. Podczas prac należy stosować wysokiej jakości materiały konserwatorskie i budowlano-konserwatorskie, z wyjątkiem koniecznych wzmocnień technicznych i konstrukcyjnych budynku wynikających z zaleceń konstrukcyjnych.

8.1 Bryła budynku

Ochronie konserwatorskiej podlegają bryła oraz układ budynku, kształt połaci dachowych oraz pokrycie dachu z dachówki ceramicznej, detal architektoniczny, układ i wielkość otworów okiennych i drzwiowych, także oryginalna stolarka okienna i drzwiowa.

8.2 Ogólne wytyczne do remontu elewacji

Po rozstawieniu rusztowań należy dokonać szczegółowego przeglądu stanu zachowania tynków zewnętrznych. Należy usunąć odspojone i zdeintegrowane fragmenty tynków, a następnie na podstawie stanu zachowania przeprowadzić konieczną konserwację konstrukcji murowych zgodnie z Programem Prac Konserwatorskich pkt 9

8.3 Stolarka okienna

Przewiduje się renowację obecnie występującej stolarki okiennej, polegającą na oczyszczeniu powierzchni drewna i elementów okuć okiennych, naprawach stolarskich i naniesieniu nowych powłok zabezpieczających. Wytypowano stolarkę okienną o wysokim stopniu zniszczenia do wymiany i odtworzenia z powtórzeniem pierwotnej konstrukcji i techniki. Dla podniesienia właściwości termoizolacyjnych okien przewiduje się częściową wymianę przeszklenia na szybę zespoloną.

Przewiduje się przeprowadzenie renowacji stolarki okiennej ze szkleniem szkłem tradycyjnym, zgodnie z programem prac konserwatorskich pkt. 9

8.3.1 Okna przeznaczone do renowacji o następujących numerach:

- Okno skrzynkowe typ nr 2 – 2szt. , osadzone na elewacji południowej I piętra, okna drewniane skrzynkowe , dwukrosnowe, pojedynczo szklone szkłem bezbarwnym na kit szklarski, dwuskrzydłowe powtarzalne z naświetlem. Skrzydła zamykane za pomocą klamek, osadzone na zawiasach wrębowych . Wymiana

przeszklenia , w wewnętrznych skrzydłach dopuszcza się wymianę na szybę zespoloną.

- Okno skrzynkowe typ nr 3 - 2szt. , osadzone na elewacji południowej parteru, okna drewniane skrzynkowe , dwukrosnowe, pojedynczo szklone szkłem bezbarwnym na kit szklarski, łukowe, czteroskrzydłowe, . Skrzydła zamykane za pomocą klamek, osadzone na zawiasach wrębowych, górne skrzydła boczne zamykane na haczyki. Wymiana przeszklenia , w wewnętrznych skrzydłach dopuszcza się wymianę na szybę zespoloną.
- Okno skrzynkowe typ nr 4 - 2szt. , osadzone na elewacji zachodniej parteru, dwukrosnowe ,pojedynczo szkolne szkłem bezbarwnym na kit szklarski, trójskrzydłowe z naświetlem trójczęściowym. Boczne naświetla osadzone na zawiasach wrębowych zamykane za pomocą klamek, środkowa część naświetla zamykana za pomocą zamykacza. Okno otwierane do wewnątrz, z parapetem zewnętrznym ceglanym, listwy przymykowe - rzeźbienia wg detali. Wymiana przeszklenia , w wewnętrznych skrzydłach dopuszcza się wymianę na szybę zespoloną. Okno w klasie ppoż EI30 (nieotwierane naświetle w klasie ppoż EI30).

UWAGA: W przypadku niezyskania klasy ppoż EI30 okna nr po renowacji, zastosować witrynę ppoż klasy EI30 montowaną od zewnątrz w płaszczyźnie węgaraka. wg. wytycznych z wcześniejszej dokumentacji etapu II.

- Okno skrzynkowe typ nr 5 – 1 szt. , osadzone na elewacji zachodniej parteru ,okno drewniane skrzynkowe , jednoskrzydłowe podwójne otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym ceglanym z naświetlem łukowym uchylnym Skrzydło zamykane za pomocą klamki , osadzone na zawiasach wrębowych. Górne naświetle zamykane za pomocą zespolonego zamykacza. Wymiana przeszklenia, w wewnętrznym skrzydle dopuszcza się montaż szyby zespolonej w skrzydłach wewnętrznych.
- Okno skrzynkowe typ nr 6 - 1szt. , osadzone na elewacji zachodniej parteru, dwukrosnowe ,pojedynczo szkolne szkłem bezbarwnym na kit szklarski, trójskrzydłowe z naświetlem trójczęściowym. Boczne naświetla osadzone na zawiasach wrębowych zamykane za pomocą klamek, środkowa część naświetla zamykana za pomocą zamykacza. Okno otwierane do wewnątrz, z parapetem zewnętrznym ceglanym, listwy przymykowe - rzeźbienia wg detali. Wymiana przeszklenia , w wewnętrznych skrzydłach dopuszcza się wymianę na szybę zespoloną.

8.3.2 Przewiduje się wymianę następujących okien:

- Okno skrzynkowe typ nr 1 – 7szt. , osadzone na elewacji południowej parteru i I piętra oraz zachodniej I piętra, okna drewniane skrzynkowe , dwukrosnowe, pojedynczo szklone szkłem bezbarwnym na kit szklarski, dwuskrzydłowe powtarzalne z naświetlem. Skrzydła zamykane za pomocą klamek, osadzone na zawiasach wrębowych . Ze względu na zły stan techniczny oraz wtórne ramy okienne wewnętrzne wymiana okna na nowe z korektą szprosów wg. okna typ nr 6 (zostało jedno okna nr 1' z szprosami) , na podstawie inwentaryzacji konserwatorskiej, dopuszcza się montaż szyby zespolonej w skrzydłach wewnętrznych. W kilku oknach zachowały się rzeźbieni listwy przytykowej, należy je zdemontować , odrestaurować i przełożyć na nowe okna.
- Okno skrzynkowe typ nr 7 – 1 szt. , osadzone na elewacji zachodniej parteru ,okno drewniane skrzynkowe , dwuskrzydłowe podwójne otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym ceglanym z naświetlem łukowym uchylnym Skrzydło

zamykane za pomocą klamki , osadzone na zawiasach wrębowych. Górne naświetle zamykane za pomocą zespolonego zamykacza, listwy przymykowe - rzeźbienia wg detali. Ze względu na zły stan techniczny oraz wtórne skrzydła okienne wewnętrzne , brak rzeźbienia listwy przytykowej -wymiana okna na nowe, na podstawie inwentaryzacji konserwatorskiej, dopuszcza się montaż szyby zespolonej w skrzydłach wewnętrznych.

- Okno krosnowe typ nr 8 - 1szt. , osadzone na elewacji północnej I piętra, pojedynczo szklone trójskrzydłowe , otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym z blachy cynkowanej. Skrzydła zamykane za pomocą klamek , osadzone na zawiasach wrębowych. Ze względu na bardzo zły stan techniczny okna , wymiana okna na nowe ,we współczesnej konstrukcji z odtworzeniem podziałów , zdobień snycerskich wg. typu okna nr 4 Pozyskane zdobienia snycerskie listwy przymykowej odrestaurować i zamocować na nowym oknie.. Okna w klasie ppoż EI 30 (nieotwierane naświetle w klasie ppoż EI 30).
- Okno skrzynkowe typ nr 9 - 1szt. , osadzone na elewacji wschodniej parteru, pojedynczo szklone dwuskrzydłowe , otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym z cegły pełnej. Skrzydła zamykane za pomocą klamek , osadzone na zawiasach wrębowych. Ze względu dość zły stan techniczny okna i lokalizację (okno mało wyeksponowane z tyłu budynku) , wymiana na okno we współczesnej konstrukcji z odtworzeniem obecnie podziałów . Okna w klasie ppoż EI 30 (nieotwierane naświetle w klasie ppoż EI 30).
- Okno skrzynkowe typ nr 10 - 1szt. , osadzone na elewacji wschodniej parteru, pojedynczo szklone dwuskrzydłowe , otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym z cegły pełnej. Skrzydła zamykane za pomocą klamek , osadzone na zawiasach wrębowych. Ze względu dość zły stan techniczny okna i lokalizację (okno mało wyeksponowane z tyłu budynku) , wymiana na okno we współczesnej konstrukcji drewnianej z odtworzeniem obecnie podziałów . Okna w klasie ppoż EI 30 (nieotwierane naświetle w klasie ppoż EI 30).
- Okno skrzynkowe nr 11 - 1szt. , wtórne, osadzone na elewacji południowej I piętra, pojedynczo szklone dwuskrzydłowe , otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym z cegły pełnej. Skrzydła zamykane za pomocą klamek , osadzone na zawiasach wrębowych. Wymiana okna na nowe drewniane z powtórzeniem techniki i konstrukcji (skrzynkowe) na podstawie okna typ nr 6. Propozycja podziału należy uzgodnić z projektantem.
- Okno skrzynkowe nr 12 - 1szt. , wtórne, osadzone na elewacji wschodniej parteru, pojedynczo szklone dwuskrzydłowe , otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym z cegły pełnej. Skrzydła zamykane za pomocą klamek , osadzone na zawiasach wrębowych. Wymiana na okno we współczesnej konstrukcji z odtworzeniem podziałów wg. typu okna nr 9 . Okna w klasie ppoż EI 30 (nieotwierane naświetle w klasie ppoż EI 30)
- Okno skrzynkowe nr 13 - 1szt. , wtórne, osadzone na elewacji wschodniej półpiętra, pojedynczo szklone dwuskrzydłowe , otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym z cegły pełnej. Skrzydła zamykane za pomocą klamek , osadzone na zawiasach wrębowych. Wymiana na okno we współczesnej konstrukcji z odtworzeniem podziałów wg. typu okna nr 9 . Okna w klasie ppoż EI 30 (nieotwierane naświetle w klasie ppoż EI 30)
- Okno skrzynkowe nr 14 - 1szt. , wtórne, PCV z szybą zespoloną. Wymiana na okno we współczesnej konstrukcji z odtworzeniem podziałów , zdobień

snycerskich wg. typu okna nr 1 . Okna w klasie ppoż EI30 (nieotwierane naświetle w klasie ppoż EI30)

- Okno nr 15 - 12szt. , drewniane we współczesnej konstrukcji , osadzone w ścianie nad salą widowiskową wymienione w etapie nr I. Bez zmian.
- Okno nr 16 -1szt. , wtórne PCV z szybą zespoloną. osadzone na elewacji północnej I piętra, Wymiana na okno we współczesnej konstrukcji z odtworzeniem podziałów , zdobień snycerskich wg. typu okna nr 4 . Okna w klasie ppoż EI30 (nieotwierane naświetle w klasie ppoż EI30)
- Okno skrzynkowe nr 17 - 1szt. , wtórne osadzone na elewacji południowej parteru, pojedynczo szklone dwuskrzydłowe , otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym z cegły pełnej. Skrzydła zamykane za pomocą klamek , osadzone na zawiasach wrębowych. Wymiana okna na nowe drewniane z powtórzeniem techniki i konstrukcji (skrzynkowe) na podstawie okna typ nr 6 (wg. inwentaryzacji konserwatorskiej).
- Okna piwniczne nr 18 – 4 szt. wymiana na drewniane we współczesnej technologii z powtórzeniem obecnie występujących podziałów

UWAGA: W przypadku nieuzyskania klasy ppoż EI30 w oknach wymienianych (nieotwieranych naświetli), zastosować witrynę ppoż klasy EI30 montowaną od zewnątrz w płaszczyźnie węgarka. wg. wytycznych z wcześniej dokumentacji etapu II.

8.4 Zewnętrzna stolarka drzwiowa

- Drzwi wejściowe do budynku (typu nr 1): osadzone w elewacji południowej należy poddać renowacji zgodnie z programem prac konserwatorskich pkt 9.6
- Naświetle nr 3 – nad drzwiami wtórnym osadzone w elewacji zachodniej należy poddać renowacji zgodnie z programem prac konserwatorskich pkt.9.6

8.5 Wewnętrzna stolarka drzwiowa

- Ościeżnica drzwi wewnętrznych z naświetlem (typu nr 2): osadzone w holu tuż za wejściowymi drzwiami głównym typu nr 1 - należy poddać renowacji zgodnie z programem prac konserwatorskich pkt 9.6
- Wszystkie drzwi wewnętrzne szt. 5 które nie zostają wymienione w dokumentacji projektowej etapu II należy poddać renowacji zgodnie z programem prac konserwatorskich pkt.9.6

8.6 Obróbki blacharskie systemu odprowadzania wód opadowych

W etapie I inwestycji przy wymianie pokrycia dachu nad salą widowiskową zostały również wymienione obróbki blacharskie pas nadrynnowy, podrynnowy oraz rynny i rury spustowe z tytan-cynku.

W niniejszym opracowaniu projektuje się wymianę wszystkich pozostałych obróbek blacharskich : pasy nadrynnowe, pasy podrynnowe, obróbki wokół kominów wentylacyjnych, czapki na attykach, rynny, rury spustowe zgodnie z rysunkami graficznymi z materiału tytancynku.

8.7 Kolorystyka elewacji

Partie tynkowane : Tynki zewnętrzne fakturowe w kolorze własnym, ciepły odcień różowobeżowy- NCS: S 1010 Y 30 R.

Partie ceglane: 9. Fugi uzupełnić i pomalować na kolor różowobeżowy- NCS: S 1010 Y 30 R.

Ogólne wytyczne dotyczące doboru farb:

Cechą podstawową użytych farb powinny być ich matowy charakter, wysoka paroprzepuszczalność i niska nasiąkliwość. Dopuszcza się użycie farb zalecanych do stosowania w obiektach zabytkowych- I i II klasy według klasyfikacji opracowanej przez Zakład Chemii Konserwatorskiej Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

a) Do farb pierwszej klasy zalicza się farby oparte na starych technologiach i bliskie kolorom historycznym, np. farby oparte na spoiwie wapiennym brytyjskiej firmy Farrow&Ball; farby wapienne firmy Benjamin Moore; a także farby Historic Kalk-Volltonfarbe firmy Remmers lub innej równoważnej.

b) Farby drugiej klasy oparte są na spoiwie siloksanowym, np. Ralston Siloxan Mat (Ralston), Historic Lasur (Remmers), Design-Lasur (Keim) lub innej firmy równoważnej

HYDROFOBIZACJA

W przypadku zastosowania farb historycznych czysto wapiennych zaleca się przeprowadzenie hydrofobizacji obiektu w celu zabezpieczenia go przed działaniem wody opadowej i odpryskowej. Hydrofobizację wykonać należy jednym z dostępnych na rynku, gotowych preparatów (np. firmy Keim – Lotexan N lub Remmers – Funcosil SNL lub innej równoważnej). Aby uzyskać właściwy efekt, zabieg należy przeprowadzić na suchym obiekcie poprzez dwukrotne nałożenie „mokre w mokre”.

8.8 Elementy metalowe

Należy zachować i poddać renowacji następujące elementy metalowe:

- Uchwyty wspornikowe pod flagii
- Okratowanie okien piwnicznych;
- Ozdobne okucia drzwi wejściowych typu 1;
- Iglica na wieży

Metodyka renowacji elementów metalowych została opisana w rozdziale Program Prac konserwatorskich punkt 9.8

12. Program prac konserwatorskich dla remontu elewacji

9.1 Kolejność wykonywania prac remontowych

- Zabezpieczenie stolarki okiennej przed zabrudzeniem podczas wykonywanych prac.
- Zabezpieczenie roślinności otaczającej budynek.

- Usunięcie fragmentów luźnych i uszkodzonych fragmentów tynków zewnętrznych.
- Konserwacja murów ceglanych, w tym: iniekcje murów, prace murarskie i szycie murów, uzupełnianie ubytków w cegle, wypełnianie szczelin i spękań.
- Renowacja oryginalnych elementów metalowych.
- Prace naprawcze tynków.
- Prace naprawcze partii cokołowej muru, w tym: renowacja konstrukcji murowych,.
- Wymiana obróbek blacharskich i orynnowania.
- Renowacja/wymiana stolarki okiennej zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozdziale 8.0.
- Renowacja/wymiana stolarki drzwiowej zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozdziale 8.0.
- Malowanie elewacji.
- Wykonanie dokumentacji fotograficznej i powykonawczej po zakończonych pracach.

9.2 Dezynfekcja budynku wraz zabezpieczeniem przed korozją biologiczną

Ze względu na występujące na obiekcie porażenie glonami i pleśnią należy wykonać dezynfekcję metodami chemicznymi.

- a) Zwalczanie pleśni i grzybów: zastosowanie substancji biologicznie czynnych np. Tytan Profesional Środek grzybobójczy (Selen) lub podobnych metodą pędzlowania, natrysków i/lub iniekcji, zgodnie z zaleceniami karty technicznej.
- b) zwalczanie glonów: partie budynku zaatakowane przez porost glonów i porostów należy poddać dezynfekcji środkiem biologicznie czynnym o przedłużonym działaniu Impragniegung BFA. Silnie przylegające owocniki należy usunąć. Preparat należy nakładać wielokrotnie, aż do obumarcia. Następnie należy usunąć pozostałości. Należy postępować zgodnie z zaleceniami zawartymi w karcie technicznej.

9.3 Renowacje murów ceglanych

- a) Oczyszczenie powierzchni z nawarstwień powierzchniowych:
 - Zastosować należy metodę nieinwazyjną, gwarantującą oczyszczenie bez naruszania warstw spieku cegły tzn. suchą metodę mechaniczną, ścierną – gumowanie - Le Gommage,
 - Oczyszczenie cegieł z zabrudzeń zaciekami farby olejnej wykonać metodą chemiczną, np. przy pomocy preparatu Remosol firmy Inco.
 - Oczyszczenie cegły z zabrudzeń zaprawą cementową metodą mechaniczną.
- b) Usunięcie wtórnych uzupełnień (wykonanych na bazie zaprawy cementowej), oraz elementów mocno uszkodzonych cegieł.

c) Wzmacnianie podłoża przy zastosowaniu StoPrim Grundex – rozpuszczalnikowego preparatu na bazie poliakrylanów w rozcieńczalniku organicznym; bardzo dobra penetracja i wzmocnienie podłoża – wszelkie tynki lub cegła. Rozcieńczony preparatem StoFluid AF 1:1, lub 1:2, nie hydrofobizuje powierzchni.

d) Dezynfekcja zastosowaniu StoPrim Fungal – specjalnego preparatu usuwającego zniszczenia biologiczne i dezynfekujący podłoże.

e) Zmywanie starych powłok przy zastosowaniu np. Sto Fassadenabbeizer – specjalnego, wodorozcieńczalnego preparatu do usuwania starych warstw farb emulsyjnych.

f) Przekrycie stabilnych rys przy zastosowaniu StoPrep Miral – silikatowej warstwy szczepnej z wypełniaczami o zdolnościach przekrywania stabilnych rys skurczowych; również jako końcowa powłoka scalająca przy pozostawieniu starych, nośnych tynków bez konieczności dodatkowego szpachlowania powierzchni; możliwość fabrycznego barwienia.

g) Rysy konstrukcyjne.

Dotyczy pracujących z reguły pionowych rys – doświadczenie pokazuje iż różne techniki przekrywania rys matami, lub wtapianymi siatkami elastycznymi z reguły tylko przenoszą pęknięcia w inne miejsca – dlatego opierając się na wytycznych Instrukcji WTA 2-4-94 należy zastosować sprawdzoną praktykę najprostszą i najtańszą metodę przeprowadzenia takich rys w fugę dylatacyjną – dzięki czemu nadal pracująca rysa nie będzie przechodziła na lico ściany.

Uzyskamy to przy zastosowaniu trwale elastycznej spoiny do wypełniania rys konstrukcyjnych w technologii napraw metodą fugi dylatacyjnej.

h) Prace murarskie.

Stare zaprawy były przygotowywane głównie w oparciu o wapno z dodatkami – i w wielu miejscach zarówno cegła jak i zaprawy będą miały wysoką nasiąkliwość przy stosunkowo niedużej wytrzymałości mechanicznej i właśnie do tych parametrów należy dostosować większość zapraw, aby uniknąć późniejszych zniszczeń i spękań cegieł wraz z wykwitami.

Uzyskamy to przy zastosowaniu np. Trass-Werksteinmortel – gotowej mieszanki wapienno-trasowej głównie do prac murarskich, o bardzo niskiej alkaliczności (praktycznie brak ryzyka wprowadzenia soli w mur), małym skurczu i dużej zdolności zatrzymywania wody zarobowej – cecha potrzebna przy nasiąkliwych ceglach. Standard jest w kolorze ciepło jasnoszarym. Wytrzymałość ok. 6MPa.

Cegłę i elementy ceramiczne do uzupełnień stosować dobrane do istniejących pod względem właściwości wytrzymałościowych, koloru i spieku. Stosowane cegły winny spełniać wymogi normy PN-73/B-12011.

i) Korony muru.

W miejscach narażonych na stały kontakt z wodą, lub śniegiem – np. korony murów, ostatnia warstwa cegieł powinna być przemurowana na przy zastosowaniu hydrofobowej zaprawy Trass-Werkstein - und Verlegemortel spezial – szczelnej, cementowo-trasowej zaprawy do układania i wmurowywania okładzin korony muru oraz Trass-Zement spezial – białego, szybkowiązającego, hydrofobizowanego cementu pucolanowego do samodzielnego przygotowywania szczelnej zaprawy do układania i wmurowywania okładzin korony muru.

j) Prace fugowe:

- Standardowe spoiny przy zastosowaniu zaprawy wapienno-trasowej Trass- Kalk-Fugensaniermortel. Jest to gotowa mieszanka o frakcjach 0-1 mm, 0-2 mm, 0-4 mm z możliwością przygotowania ich w określonym kolorze oraz innej frakcji kruszyw.

Standardowa spoina ma ciepły jasnoszary kolor. Wytrzymałość ok. 5Mpa. , należy przygotować spoinę w kolorze różowobeżowym- NCS: S 1010 Y 30 R.

- Poziome występy muru przy zastosowaniu np. Flexo-Trass-Dispersion – specjalnego dodatku do wody zarobowej zaprawy, zwiększającego elastyczność i odporność zaprawy, fugi na zmienne warunki zewnętrzne, szczególnie przy poziomych wystęпах murach oraz zostawionych starych okładzinach korony, gdy nie można zastosować zbyt mocnej spoiny.

k) Uzupełnianie ubytków w ceglach przy zastosowaniu np. NSR 0,4 Natur und Sandstein-Restauriermörtel – gotowych kolorowych zapraw wapienno-trassowych, zawierających mikrowłókna jako kit o parametrach zbliżonych do uzupełnianego detalu. Wytrzymałość ok. 5-6Mpa.

l) Wypełnianie szczelin i rys w murach przy zastosowaniu np. Trass-Kalk-Verpressmörtel – trassowo-wapiennej zaprawy do iniekcji wypełniającej szczeliny i ubytki w murze. Wytrzymałość ok. 4-5MPa – zależnie od typu i ilości.

m) Zabezpieczenie muru przy zastosowaniu:

- np. StoPrim Grundex – głęboko penetrującego środka rozpuszczalnikowego na bazie poliakrylanów do powierzchniowego wzmocnienia powierzchniowo osłabionych cegieł,
- np. StoPrim Divers – rozpuszczalnik na bazie benzyny lakowej do rozcieńczania,
- np. Fassadenschutz BS 290 – gotowego preparatu do hydrofobizacji na bazie mieszaniny silanów i siloksanów w rozpuszczalniku organicznym,
- np. StoPrim Fungal – gotowego preparatu do usuwania grzybów, mchów i zniszczeń biologicznych,
- np. StoPrim Fungal – gotowego preparatu do usuwania grzybów, mchów i zniszczeń biologicznych.

n) Scalanie kolorystyczne przy zastosowaniu np. StoSilco Color ohne Titan – specjalnej krzemoorganicznej farby bez bieli tytanowej do dekoracyjnych laserunków oraz do scalenia kolorystycznego różnic poszczególnych fragmentów cegieł w murze.

o) cokoły i parapety – po oczyszczeniu, uzupełnieniu cegieł, ubytków i fug należy powierzchnie cokołów i parapety poddać hydrofobizacji

12.4 Renowacja tynków zewnętrznych

Ze względu na bardzo zły stan tynków zewnętrznych , dużo wysole i wykwitów, oraz napraw wyprawą cementową, projektuje się całkowite zabicie tynków i ułożenie nowych wg. poniższych wytycznych

- Partie zniszczone tynków usunąć metodami mechanicznymi (skuwanie, skrobanie, szczotkowanie). Należy odsłonić partie muru, w których przebiegają pęknięcia tynku o rozwarcie powyżej 0,5 cm. Należy ocenić stan muru ceglanego w tych miejscach i na tej podstawie podjąć decyzję o koniecznym szyciu murów.
- Na dokładnie oczyszczonych ścianach ceglanych pogłębić spoiny do głębokości ok. 2-3 cm. Odsłonięte osłabione cegły wymagają wzmocnienia przed nałożeniem kolejnych nowych warstw tynkarskich. Wzmacnianie podłoża można przeprowadzić:
 - rozpuszczalnikowy preparat na bazie poliakrylanów w rozcieńczalniku organicznym; bardzo dobra penetracja i wzmocnienie podłoża (wszelkie tynki i cegły). Należy zwrócić uwagę by preparat wzmacniający nie hydrofobizował podłoża.

- specjalistyczny preparat usuwający zniszczenia biologiczne i dezynfekujący podłoże. Należy zastosować go w miejscach zaatakowanych przez grzyby i glony.
- Poglobione i zagruntowane fugi cegieł należy wypełnić zaprawą np. Sto Murisol GP tak by bruzdy wraz z licem cegły tworzyły jedną powierzchnię. Następnie całość obrzucić zaprawą kontaktową, wykonać tzw. szpryc zaprawą np. Sto Murisol VS. Warunkiem koniecznym dobrze wykonanej operacji jest pokrycie ok. 50 % powierzchni ściany warstwą szczepną. Na tak przygotowaną powierzchnię należy narzucić tynk podkładowy np. Sto Murisol GP. Należy pamiętać, że przy jednokrotnej warstwie tej zaprawy nie należy nakładać więcej jak 2 cm jej grubości. W przypadkach koniecznych, stosowaniu grubszych warstw należy stosować przerwy technologiczne. Po wykonaniu tynku podkładowego zastosować tynk renowacyjny fakturowy barwiony w kolorze ciepły odcień różowobeżowy- NCS: S 1010 Y 30 R.

9.5 Renowacja elementów drewnianych

- Oczyszczenie z zabrudzeń oraz usunięcie wtórnych łuszczących się warstw przemałowań (zastosowanie metod mechanicznych, termicznych – nagrzewanie strumieniem gorącego powietrza oraz chemicznych – stosowanie past zmydlających).
- Dezynfekcja drewna preparatem 2 % roztworem np. Biotin R lub innej firmy o parametrach równoważnych.
- Elementy silnie zniszczone: Impregnacja wzmacniająca drewna np. Paraloidem B– 72, 10 % roztwór w toluenie (impregnacja przez iniekcję, podciąganie kapilarne, pędzlowanie), lub preparatem wzmacniającym na bazie żywic epoksydowych Epoxi-Holzverfestigung (Remmers).
- Wykonanie napraw stolarskich: flekowanie drewna. Ubytki należy uzupełnić metodami stolarskimi, pamiętając, aby drewno stosowane do uzupełnień było odpowiednio przygotowane i wysezonowane.
- Szczeliny i pęknięcia belek należy zamknąć, aby uniemożliwić penetrację wody w głąb drewna. Proponuje się (po uprzednim wzmocnieniu) zastosowanie pasty Histolith Sanopass Holzrissspaste (Caparoll) w szczelinach poniżej 10mm, powyżej 10 mm ubytek uzupełnić klinem drewnianym lub Pasta epoksydową np. Araldite SV/HV 36.
- Założenie powłok malarskich. Podłoże należy zagruntować. Proponuje się zastosowanie powłok elastycznych, dyfuzyjnych, biologicznie czynnych chroniących przed atakiem mikroorganizmów: np. Capadur Color Wetterschutzfarbe. Farbę nanosimy na uprzednio zagruntowane, suche podłoże. Farba w kolorze ciemnego brązu: siena palona - NCS: S7020-Y90R

9.6 Stolarka drzwiowa

Wytypowano drzwi do renowacji. Zakres i kolejność prac konserwatorskich:

- Demontaż skrzydeł stolarki drzwiowej z pozostawieniem framugi, listew maskujących ościeża. Ościeże należy poddać renowacji in situ.

- Oczyszczenie z zabrudzeń oraz usunięcie wtórnych łuszczących się warstw lakierów (zastosowanie metod mechanicznych, fizykomechanicznych oraz chemicznych – stosowanie rozpuszczalników w okładach).
- W miejscach, gdzie stwierdzono korozję biologiczną drewna – dezynfekcja 2% roztworem np. Biotin R lub preparatem innej firmy o równoważnych parametrach.
- W miejscach ataku owadów drewnojadów: dezynfekcja preparatem np. Per-Xil10. Stosowanie preparatu metodami pędzlowania, przez spryskiwanie, iniekcję (wstrzykiwanie za pomocą strzykawki i igły do otworów wylotowych).
- W przypadku stwierdzenia znacznego osłabienia struktury drewna - impregnacja wzmacniająca drewna 10% roztworem Paraloidu B – 72 w toluenie (impregnacja przez iniekcję, podciąganie kapilarne, pędzlowanie).
- Wykonanie napraw stolarskich: flekowanie drewna, dorabianie brakujących profili, sklejenie poluzowanych łączów, ram, wzmocnienie poszczególnych elementów.
- Uzupełnienie mniejszych, brakujących fragmentów drewna lub pęknięć w strukturze drewna masą epoksydową Araldite SV/HV. Uzupełnianie drobnych ubytków masą szpachlową do drewna np. Tikkurila Colowood Wood Putty lub innym preparatem z innej firmy o równoważnych właściwościach.
- Założenie nowych powłok malarskich. Proponuje się naniesienie nowych powłok zabezpieczających w technice mazerunku (technika historyczna) w kolorze ciemnego brązu: siena palona - NCS: S7020-Y90R.

Okucia drzwi – klamki zawiasy: zawiasy należy oczyścić z wtórnych powłok metodami mechanicznymi i chemicznymi (środki zmydlające np. Remosol). Powierzchnię odtłuścić alkoholem. Elementy skorodowane zawiasów – należy zastosować inhibitor korozji (np. Tanina). Następnie należy nanieść powłoki zabezpieczające metal w kolorze drzwi (np. farba alkidowa).

9.7 Stolarka okienna

Oryginalne okna wytypowane do renowacji (patrz rozdział Wytyczne konserwatorskie) należy poddać renowacji obejmującej następujące zabiegi:

- Prace stolarskie i naprawcze;
- Rekonstrukcja brakujących detali elementów plastyki okien;
- Usunięcie starych łuszczących się powłok malarskich;
- Dezynfekcja (tam gdzie to konieczne) preparatem np. Biotin R (2% roztwór).
- Impregnacja wzmacniająca drewna preparatem np. Paraloid B72 w Toluenu (10% roztwór).
- Uzupełnianie ubytków w drewnie Araldite SV/HV 36. Uzupełnianie drobnych ubytków (do 1-2 mm) masą szpachlową do drewna np. Tikkurila Colowood Wood Putty.
- Naniesienie powłok zabezpieczających: malowanie dwukrotne farbą olejną (olejno - ftalową lub alkidową) na zewnątrz w kolorze ciemnego brązu: siena palona - NCS: S7020-Y90Rn na zagruntowaną powierzchnię Pokostem z dodatkiem bieli ołowiowej, od strony wewnętrznej w kolorze białym NCS: S 0505 Y 20R

- Naprawa lub wymiana kitów szklarskich.
- Montaż/ wymiana przeszklenia zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozdziale 8.0.;
- Montaż nowych klamek okiennych w miejscu brakujących – zastosowanie replik klamek z innych okien odpowiadających kształtem i stylem lub montaż klamek współczesnych, dobrze komponujących się ze stylistyką starych okien. Dobór okuć należy konsultować z nadzorem konserwatorskim;

9.8 Elementy metalowe

Renowacja polegająca na oczyszczeniu ściernym z powłok malarskich i produktów korozji metalu (piaskowanie, szczotkowanie) oraz naniesieniu nowych powłok zabezpieczających metal – warstwa antykorozyjna oraz naniesienie nowych powłok malarskich. Należy wykonać konieczne naprawy kowalskie, w tym rekonstrukcje brakujących elementów, drobne uszkodzenia wypełnić kitem epoksydowym do metalu. Elementy okratowania należy pomalować w kolorze grafitowym RAL 7016.

10. Dane liczbowe budynku

Pow. zabudowy budynku:	863,9 m ²
Kubatura brutto budynku:	6588,3 m ³
Wysokość budynku:	10,90 m

11. Ochrona przeciwpożarowa

1. Klasyfikacja budynku.

W budynku MOK zlokalizowane będą pomieszczenia stanowiące podstawę zaliczenia strefy pożarowej budynku do dwóch różnych kategorii zagrożenia ludzi. Na parterze będzie występowała sala widowiskowa na 200 miejsc wraz ze sceną oraz zapleczem socjalno-sanitarnym, stanowiąca podstawę zaliczenia strefy pożarowej budynku do kategorii zagrożenia ludzi ZL I. Natomiast w piwnicy, na parterze i na piętrze będą pomieszczenia administracyjne oraz sale zajęć MOK, stanowiące podstawę zaliczenia strefy pożarowej budynku do kategorii zagrożenia ludzi ZL III.

2. Wysokość budynku.

Budynek posiada dwie kondygnacje nadziemne i częściowo podziemną. Jego wysokość od poziomu terenu do kalenicy dachu nad salą widowiskową wynosi 10,72 m. Ponieważ wysokość budynku nie przekracza 12 m, jest on zaliczony do budynków niskich.

3. Strefy pożarowe.

Dopuszczalna wielkość strefy pożarowej dla tego typu budynków wynosi 8000 m². Ponieważ strefy pożarowe zaliczone, z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania, do więcej niż jednej kategorii zagrożenia ludzi, muszą spełniać wymagania określone dla każdej z tych kategorii, w związku z czym budynek będzie podzielony na trzy strefy pożarowe :

- 1) Strefa pożarowa SP1 – zaliczona do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, obejmująca na parterze salę widowiskową, zaplecze sali, hol z szatnią oraz zaplecze sanitarne, o łącznej powierzchni 588,4 m²

- 2) Strefa pożarowa SP2 – zaliczona do kategorii zagrożenia ludzi ZL III, obejmująca na parterze i piętrze pomieszczenia administracyjne oraz sale zajęć MOK, o łącznej powierzchni 286,8 m².
- 3) Strefa pożarowa SP3 – zaliczona do kategorii zagrożenia ludzi ZL III, obejmująca w piwnicy sale zajęć MOK, o łącznej powierzchni 85,0 m².

Strefy pożarowe SP2 i SP3 będą oddzielone od siebie stropem oddzielenia przeciwpożarowego o klasie odporności ogniowej REI 120. Natomiast strefa pożarowa SP1 i SP2 będą oddzielone od siebie ścianą o klasie odporności ogniowej REI 60, doprowadzoną co najmniej do przekrycia dachu, a połączenia komunikacyjne pomiędzy nimi będą zamknięte drzwiami o klasie odporności ogniowej EI 30.

Przejścia instalacyjne w stropie oddzielenia przeciwpożarowego oraz w ścianach oddzielenia przeciwpożarowego będą zabezpieczone w klasie EI odporności ogniowej tych elementów. Natomiast w ścianach wydzielających kotłownię, przejścia instalacyjne o średnicy co najmniej 0,04 m, będą zabezpieczone w klasie odporności ogniowej EI 60.

Przejścia drewnianych belek stropowych przez ścianę oddzielenia przeciwpożarowego, pomiędzy strefami SP1 i SP2 wymagają zabezpieczenia w klasie odporności ogniowej EI 60. Natomiast same belki ponieważ posiadają wymiary poprzeczne 23 cm x 30 cm, spełniają wymagania dla klasy odporności ogniowej R 60, i nie wymagają dodatkowych zabezpieczeń.

Na połączeniu ścian oddzielenia przeciwpożarowego ze ścianami zewnętrznymi zachowane będą między otworami w sąsiednich strefach pożarowych, pasy o szerokości co najmniej 2 m wykonane z materiałów nie palnych o klasie odporności ogniowej EI 60, lub ściany oddzielenia przeciwpożarowego będą wysunięte na co najmniej 0,3 m poza lico ścian zewnętrznych.

Elementy drewniane okapów dachu w strefie SP2 wychodzący poza lico ściany oddzielenia przeciwpożarowego ponad dach strefy SP1, będą zabezpieczone impregnatami ppoż. do stopnia niezapalności. W ten sam sposób będą zabezpieczone okapy dachu wychodzące poza granicę działki. Dodatkowo projektuje się zabezpieczenie w postaci systemowej zabudowy p.poż. np. Knauf D612 w pokryciu dachu na części wyższej, w miejscu połączenia ze ścianą oddzielenia przeciwpożarowego, będzie wykonana w klasie odporności ogniowej EI 60 o szerokości co najmniej 2 m od ściany oddzielenia pożarowego.

Ponieważ budynek postawiony jest w części bezpośrednio na granicy działki, ściany w tych miejscach będą pełne o klasie odporności ogniowej REI 60 z wypełnieniem otworów nieotwieranymi naświetlami o klasie odporności ogniowej EI 30.

Wejścia na nieużytkowe poddasze będą zamknięte klapami o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 15. Dotyczy to również wejścia na wieżę.

Drzwi posiadające odporność ogniową będą wyposażone w urządzenia samozamykające.

Do budynku dobudowane jest pomieszczenie przeznaczone na kotłownię gazową, które będzie oddzielone od pozostałej części budynku ścianą o klasie odporności ogniowej co najmniej EI 60.

Wejście do kotłowni zamknięte będzie drzwiami otwieranymi na zewnątrz pod naciskiem (z dźwignią antypaniczną od wewnątrz pomieszczenia).

W jednej ze ścian zewnętrznych kotłowni zastosowano okna o powierzchni nie mniejszej niż 1:15 w stosunku do powierzchni podłogi kotłowni oraz zapewniono dostęp do niego z zewnątrz budynku.

Nad kotłownią zastosowany będzie stropodach o klasie odporności ogniowej konstrukcji nośnej co najmniej R 30 i klasie odporności ogniowej przekrycia dachu co najmniej RE 30.

Ponieważ moc cieplna zainstalowanych w kotłowni urządzeń gazowych jest większa niż 60 kW, zastosowano w niej urządzenia sygnalizacyjno-odcinające dopływ gazu. Zawór odcinający dopływ gazu do budynku, będący elementem składowym urządzenia sygnalizacyjno-odcinającego, jest instalowany poza budynkiem, między kurkiem głównym a wprowadzeniem przewodu do budynku.

4. Klasa odporności pożarowej.

Wejście do pomieszczeń w piwnicy prowadzi tylko z zewnątrz budynku, a strop nad piwnicą będzie posiadał klasę odporności ogniowej REI 120, dlatego wysokość tej kondygnacji nie jest uwzględniana w ustalaniu klasy odporności pożarowej budynku.

Budynek powinien być wykonany co najmniej w klasie „C” odporności pożarowej na kondygnacji podziemnej oraz co najmniej w klasie „D” na kondygnacjach nadziemnych.

W związku z czym poszczególne elementy konstrukcyjne budynku nie powinny rozprzestrzeniać ognia i będą spełniać następujące wymagania w zakresie klas odporności ogniowej :

1) Część podziemna w klasie „C” :

- główna konstrukcja nośna – R 60,
- strop – REI 120 (podwyższona klasa wynika z konieczności dodatkowego wydzielenia tej kondygnacji)
- ściany zewnętrzne – EI 30,
- ściany wewnętrzne – EI 15,
- biegi i spoczniki schodów – R 60.

2) Część nadziemna w klasie „D” :

- główna konstrukcja nośna – R 30,
- stropy – REI 30,
- ściany w obudowie klatek schodowych – EI 30,
- ściany w obudowie poziomych dróg ewakuacyjnych – EI 15,
- ściany zewnętrzne – EI 30,
- biegi i spoczniki schodów – R 30.

W klasie „D” odporności pożarowej budynku nie stawia się wymagań dla konstrukcji dachu oraz przekrycia dachu. Drewniana konstrukcja dachu zostanie zabezpieczona środkiem ogniochronnym do stopnia niezapalności, w celu uzyskania cech jak dla elementów nie rozprzestrzeniających ogień.

Podest balkonu, występującego na sali widowiskowej, do którego wejście jest z drugiej kondygnacji strefy pożarowej SP2, powinien posiadać klasę odporności ogniowej co najmniej REI 30.

System ocieplenia budynku będzie gwarantował nie rozprzestrzenianie ognia przez ściany zewnętrzne. Pokrycie dachu będzie gwarantowało nie rozprzestrzenianie ognia przez dach.

	główna konstrukcja nośna	ściany zewnętrzne	ściany wewnętrzne	stropy	konstrukcja dachu	przekrycie dachu	biegi i spoczniki schodów
Klasa odp. ogniowej	R 60	EI 30	EI 15	REI 60	R 15	RE 15	R 60
Kondygnacja podziemna	ściany w technologii murowej z cegły pełnej o grubości powyżej 25cm	ściany w technologii murowej z cegły pełnej o grubości powyżej 25cm	ściany w technologii murowej z cegły pełnej i bloczków betonu komórkowego o grubości powyżej 12cm	strop łukowy, ceglany Kleina na profilach stalowych	-	-	schody zewnętrzne betonowe na gruncie
Klasa odp. ogniowej	R 30	EI 30	EI 15 (obudowa dróg ewakuacyjnych)	REI 30	-	-	R 30
Kondygnacje nadziemne	ściany w technologii murowej z cegły pełnej o grubości powyżej 25cm	ściany w technologii murowej z cegły pełnej o grubości powyżej 25cm	-ściany w technologii murowej z cegły pełnej i bloczków betonu komórkowego o grubości powyżej 12cm - ściany szkieletowe w systemie Knauf'a W112 (EI30)	-belki drewniane 23x30cm zabezpieczone od spodu w systemie Knauf'a D112 (EI30)	wieźba drewniana zabezpieczona środkiem Ogniochronnymi do stopnia niezapalności	-papa termozgrzewalna na warstwie wełny -dachówka ceramiczna na łątach, kontratach i deskowaniu	schody wewnętrzne żelbetowe

Budynek będzie spełniał wymagania w zakresie klasy odporności pożarowej.

5. Wymagania ewakuacyjne.

Na poszczególnych kondygnacjach przewiduje się następującą ilość osób :

- piwnica –20 osób
- parter – 230 osób
- piętro - 30 osób

Wymagania ewakuacyjne w poszczególnych strefach pożarowych przedstawiają się następująco.

W strefie SP1 (ZL I) zachowane będą następujące parametry dróg ewakuacyjnych :

- dwa wyjścia ewakuacyjne oddalone od siebie o co najmniej 5 m, otwierane na zewnątrz, jedno prowadzące przez hol na zewnątrz budynku, a drugie prowadzące do sąsiedniej strefy pożarowej i dalej na zewnątrz budynku,
- długość przejść ewakuacyjnych w pomieszczeniach nie większa niż 40 m, przebiegających przez nie więcej niż trzy pomieszczenia,
- długość dojsć ewakuacyjnych przy jednym dojściu nie większa niż 10 m, ,
- szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych nie mniejsza niż 1,4 m,
- wysokość dróg ewakuacyjnych nie mniejsza niż 2,2 m,
- wysokość przejść, drzwi lub lokalnych obniżen nie mniejsza niż 2 m,
- szerokość drzwi na drodze ewakuacyjnej, nie mniejsza niż 0,9 m,
- szerokość drzwi stanowiących wyjście ewakuacyjne na zewnątrz budynku, nie mniejsza niż 1,2 m,
- szerokość przejść, dojsć i wyjść ewakuacyjnych nie mniejsza niż wynika to ze współczynnika 0,6 m na 100 osób.

Pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 200 osób dorosłych lub 100 dzieci, w których miejsca do siedzenia są ustawione w rzędach, takie jak sala widowiskowa, będzie miało :

- fotele i inne siedzenia trudno zapalne oraz niewydzielające produktów rozkładu i spalania, określonych jako bardzo toksyczne,
- szerokość przejść pomiędzy rzędami siedzeń nie mniejszą niż 0,45 m, przy czym odległość tę należy ustalać, biorąc pod uwagę odstęp między stałymi elementami siedzeń,
- liczbę siedzeń w rzędzie nie większą niż 16 pomiędzy przejściami oraz 8 w rzędzie przyściennym,
- szerokość przejść komunikacyjnych nie mniejszą niż 1,5 m przy liczbie do 200 osób,
- rzędy siedzeń lub ławek trwale umocowane do podłogi albo siedzenia sztywno łączone ze sobą w rzędy oraz między rzędami.

W pomieszczeniu sali widowiskowej nie będzie podniesionych podłóg lub scen z wolną przestrzenią podpodłogową.

W strefach pożarowych SP2 (ZL III) i SP3 (ZL III) zachowane będą następujące parametry dróg ewakuacyjnych :

- długość przejść ewakuacyjnych w pomieszczeniach nie większa niż 40 m, przebiegających przez nie więcej niż trzy pomieszczenia,
- długość dojsć ewakuacyjnych przy jednym dojściu nie większa niż 30 m, w tym nie więcej niż 20 m na poziomym odcinku drogi,
- szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych nie mniejsza niż 1,4 m,
- wysokość dróg ewakuacyjnych nie mniejsza niż 2,2 m,
- szerokość biegów schodów nie mniejsza niż 1,2 m,
- szerokość spoczników schodów nie mniejsza niż 1,5 m,
- wysokość przejść, drzwi lub lokalnych obniżen nie mniejsza niż 2 m,
- szerokość drzwi na drodze ewakuacyjnej, nie mniejsza niż 0,9 m,
- szerokość drzwi stanowiących wyjście ewakuacyjne na zewnątrz budynku, nie mniejsza niż 1,2 m,
- szerokość przejść, dojsć i wyjść ewakuacyjnych nie mniejsza niż wynika to ze współczynnika 0,6 m na 100 osób.

6. Wymagania instalacyjne.

Budynek będzie wyposażony w przeciwpożarowy wyłącznik prądu oraz instalację odgromową.

Sala widowiskowa, drogi ewakuacyjne prowadzące z niej oraz drogi ewakuacyjne oświetlone wyłącznie światłem sztucznym będą wyposażone w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne wg odrębnego projektu branżowego.

W sali widowiskowej, która może być użytkowana przy wyłączonym oświetleniu podstawowym, należy stosować oświetlenie dodatkowe, służące uwidocznieniu przeszkód wynikających z układu budynku, dróg komunikacji ogólnej lub sposobu jego użytkowania, a także podświetlane znaki wskazujące kierunki ewakuacji z sali.

Strefa pożarowa SP1 będzie wyposażona w hydranty wewnętrzne DN 25 z węzłem półsztywnym.

Strefy pożarowe budynku będą wyposażone w gaśnice, w taki sposób aby jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 l) zawartego w gaśnicach, przypadała na każde 100 m² powierzchni użytkowej stref.

Urządzenia przeciwpożarowe wykonane będą w oparciu o odrębne projekty branżowe, wymagające uzgodnienia w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

7. Przygotowanie obiektu do działań ratowniczo-gaśniczych.

Do budynku wymagane jest doprowadzenie drogi pożarowej. Budynek położony jest bezpośrednio przy ul. Adama Mickiewicza, z której zapewnione będą utwardzone dojścia do wyjść z budynku o szerokości co najmniej 1,5 m i długości nie większej niż 30 m.

Zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru zapewnia lokalny wodociąg. Wymagane zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru dla budynku wynosi 20 l/s, które zapewnią hydranty DN 80 zlokalizowane w odległości 7,5 m i 52 m od budynku.

12. Kolorystyka

- Warstwa malarska tynków i wypraw wewnętrznych: kremowa - NCS: 0505-Y.
- Wewnętrzna stolarka drzwiowa: w kolorze beżowokremowym -NCS: S1010-Y10R.
- Zewnętrzna stolarka drzwiowa: lakierowana i w kolorze siena palona-NCS: S7020-Y90R.
- Zewnętrzna powierzchnia okien w postaci lakieru w kolorze ciemnego brązu: siena palona - NCS: S7020-Y90R.
- Wewnętrzna powierzchnia okien: kolor biały - NCS: S 0505 Y 20R,
- Nowe tynki zewnętrzne fakturowe w kolorze własnym, ciepły odcień różowobeżowy- NCS: S 1010 Y 30 R. partie ceglane elewacji zewnętrznej z fugami pomalowanymi na kolor różowobeżowy- NCS: S 1010 Y 30 R.

13. Informacja o obszarze oddziaływania obiektu.

Nr ewidencyjny działki	Podstawa formalno-prawna włączenia do obszaru objętego oddziaływaniem	Uwagi
2-238/1-działka inwestora	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie	Projekt dotyczy istniejącego budynku użyteczności publicznej, ze względu na

	warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie § 13 § 57	charakter planowanych prac budowlanych (jedynie remont elewacji wraz z wymianą orygnnowania i stolarki okiennej i drzwiowej) nie wystąpi zmniejszenie doświetlenia pomieszczeń światłem dziennym w pomieszczeniach na działkach sąsiednich.
2-233/5-działka sąsiednia	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie §271, §272, §273.	Odległość do najbliższego budynku na działce sąsiedniej wynosi 7,6m, nie jest zachowana jest minimalna odległość pomiędzy strefami pożarowymi 8m, dlatego okapy i okna w ścianie zostaną zabezpieczone przeciwpożarowo.
2-233/3-działka sąsiednia	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie §271, §272, §273.	Odległość do najbliższego budynku na działce sąsiedniej wynosi 4,3m, nie jest zachowana jest minimalna odległość pomiędzy strefami pożarowymi 8m, dlatego okapy i okna w ścianie zostaną zabezpieczone przeciwpożarowo.
2-239/3-działka sąsiednia	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie §271, §272, §273.	Budynek przedmiotowy stoi na granicy z działka 239/3 , , nie jest zachowana jest minimalna odległość pomiędzy strefami pożarowymi 8m, dlatego okapy i okna w ścianie zostaną zabezpieczone przeciwpożarowo.
2-239/4-działka sąsiednia	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie §271, §272, §273.	Odległość do najbliższego budynku na działce sąsiedniej wynosi 6,9m, nie jest zachowana jest minimalna odległość pomiędzy strefami pożarowymi 8m, dlatego okapy i okna w ścianie zostaną zabezpieczone przeciwpożarowo.
2-239/7-działka sąsiednia	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie §271, §272, §273.	Odległość do najbliższego budynku na działce sąsiedniej wynosi 7m, nie jest zachowana jest minimalna odległość pomiędzy strefami pożarowymi 8m, dlatego okapy i okna w ścianie zostaną zabezpieczone przeciwpożarowo.

Dla przedmiotowej inwestycji ustalono, że obszar jej oddziaływania wykracza poza granice działki dz. nr 238/1 na której zlokalizowano obiekt i planowany jest remont elewacji budynku.

ARCHITEKTURA:

KONSTRUKCJA:

PROJEKTANT

PROJEKTANT

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

fot. nr 1 Elewacja zachodnia

fot. nr 2 Elewacja zachodnia

fot. nr 3 Elewacja zachodnia

fot. nr 4 Elewacja zachodnia

fot. nr 5 Elewacja zachodnia

fot. nr 6 Elewacja południowa

fot. nr 7 Elewacja południowa

fot. nr 8 Elewacja południowa

fot. nr 9 Elewacja południowa

fot. nr 10 Elewacja południowa

fot. nr 11 Elewacja południowa

fot. nr 12 Elewacja południowa

fot. nr 13 Elewacja południowa

fot. nr 14 Elewacja wschodnia

fot. nr 15 Elewacja wschodnia

fot. nr 16 Elewacja wschodnia

fot. nr 17 Elewacja wschodnia

fot. nr 16 Elewacja wschodnia

fot. nr 17 Elewacja wschodnia

fot. nr 18 Elewacja wschodnia

fot. nr 19 Elewacja wschodnia

fot. nr 20 Elewacja wschodnia

fot. nr 21 Elewacja wschodni-północna

fot. nr 22 Elewacja północna

fot. nr 23 Elewacja północna

fot. nr 24 Elewacja północna

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warmińsko-Mazurska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZASWIADCZENIE - ORYGINAL
(wypis z listy architektów)

Warmińsko-Mazurska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. **Ewa Kamila Zagrodny**

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **6/WMOKK/2013**, jest wpisana na listę członków Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **WM-0237**.

Członek czynny od: 18-07-2013 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 01-08-2016 r. Olsztyn.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **31-01-2017 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Mariusz Szafarzyński, Przewodniczący Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

WM-0237-Y6Y2-33EF-F91D-B295

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie Internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

IZBA ARCHITEKTÓW
WARMIŃSKO-MAZURSKA OKRĘGOWA IZBA
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Znak sprawy: 2/MWOIA/2013

DECYZJA nr 6/WMOKK/2013

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 3, art. 13 ust. 1 i ust. 4 i ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity z 2010 r. Dz.U. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.), art. 11 i 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.), § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnich funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. z 2006 r. Nr 83, poz. 578 z późn. zm.) oraz art. 104 i 107 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)

stwierdza się, że

magister inżynier architekt
(tytuł zawodowy/stopień naukowy)

Pani

Ewa Kamila Zagrodny
(imię lub imiona i nazwisko)

urodzona w dniu 26 listopada 1983 r. w Giżycku.

posiada odpowiednio wykształcenie techniczne i praktykę zawodową
i po zdaniu egzaminu z wynikiem pozytywnym przystępuje

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony nie wymaga uzasadnienia.
Od decyzji przysługuje Panu odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów RP. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał decyzję tj. Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Architektów RP, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

- Przewodniczący Komisji: Mariusz Szafarzyński
(imię lub imiona i nazwisko)
- Sekretarz Komisji: Ewa Bachtyn
(imię lub imiona i nazwisko)
- Członek Komisji: Anna Rokita
(imię lub imiona i nazwisko)
- Członek Komisji: Marta Ratajska
(imię lub imiona i nazwisko)
- Członek Komisji: Andrzej Góralski
(imię lub imiona i nazwisko)

Odrzuca:
1. Członek Komisji: Ewa Kamila Zagrodny
(imię lub imiona i nazwisko)
2. Członek Komisji: Ewa Bachtyn
(imię lub imiona i nazwisko)

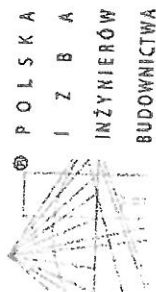
1) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego - w celu wpisania do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane

2) Rada Okręgowa Izby Architektów RP.

10-117 Olsztyn, ul. 1 Maja 13, pok. 306, tel. (0-89) 521 34 30 do 32, e-mail: wm@izbaarchitektow.pl, <http://www.wm.izbaarchitektow.pl>
NIP: 739-32-76-990, REGON: 017468395-00057, Kto: PKO BP II Olsztyn, Nr 38 20 3541 0000 5002 0011 4033

**WARMIŃSKO-MAZURSKA
OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA**
10-552 Olsztyn, Plac Konsulatu Polskiego 1

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

WAM-4H8-NYN-B82 *

Pan Dariusz Grzybowski o numerze ewidencyjnym WAM/BO/0136/07
adres zamieszkania m. Kolonia 4, 11-510 Wydminy
jest członkiem Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada
wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2017-08-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2016-08-30 roku przez:

Mariusz Dobrzeński, Przewodniczący Rady Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci
elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są
równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.pib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

WAM/OKK/U/75/07

Olsztyn, dnia 15 czerwca 2007 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych
architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów /Dz.U. z 2001 r. Nr 5 poz. 42, ze zm./, art. 12 ust. 3,
art.13 ust.1 pkt 1, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane /tekst jednolity
Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118/, § 6 ust. 1 i 2, § 11 ust.1 pkt 1, § 15, § 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia
Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielných funkcji technicznych
w budownictwie /Dz. U. z 2006 r. Nr 83 poz. 578/ oraz art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego
/k.j. Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz.1071 ze zm./

**Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
nadaje**

Panu Dariuszowi Grzybowskiemu
magistrowi inżynierowi budownictwa
ur. dnia 20 kwietnia 1979 r. w Giżycku

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

Nr ewid. WAM/0035/POOK/07

**DO PROJEKTOWANIA
BEZ OGRANICZEŃ
W SPECJALNOŚCI KONSTRUKCYJNO-BUDOWLANEJ**

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości zadania strony, na podstawie art. 107 § 4 K.p.a odstępuje się
od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 12 ust. 7 w/w ustawy Prawo budowlane – podstawę do wykonywania samodzielnych funkcji
technicznych w budownictwie stanowi wpis, w drodze decyzji, do centralnego rejestru Głównego Inspektora
Nadzoru Budowlanego oraz wpis na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego, potwierdzony
zaświadczeniem wydanym przez tę izbę, z określonym w nim terminem ważności.
2. Od decyzji niniejszej służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów
Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Warmińsko-Mazurskiej
Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Olsztynie, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Skład orzekający OKK:

1. mgr inż. Andrzej Stasiorowski

2. inż. Janusz Palmowski

3. mgr inż. Sylwester Rączkiewicz

Olsztyn, dnia 12.02.2016 r.

Architects Investments
Spółka z o.o.
ul. 3 Maja 6
11-500 Giżycko

Odpowiadając na wniosek dotyczący wydania zaleceń konserwatorskich dla inwestycji polegającej na remoncie, konserwacji i częściowej wymianie stolarki okiennej i drzwiowej, remoncie elewacji oraz wymianie obróbek blacharskich i instalacji rynnowo-spustowej budynku przy ul. Mickiewicza 4 w Reszlu, w oparciu o art. 27 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (*Dz. U. 2014, poz. 1446 ze zm.*), Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Konserwator Zabytków wydaje następujące zalecenia konserwatorskie, które należy uwzględnić w dalszym postępowaniu:

1. Budynek przy ul. Mickiewicza 4 w Reszlu został objęty prawną ochroną konserwatorską w oparciu o art. 7 pkt. 1 w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami na podstawie decyzji WKZ z dnia 31.10.2013 r. wpisującej obiekt do rejestru zabytków nieruchomych województwa warmińsko-mazurskiego. W związku z powyższym, zgodnie z art. 36 ust. 1 w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wszelkie działania, prace, roboty oraz badania prowadzone przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków wymagają uzyskania stosownego pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.
Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 14 października 2015 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (*Dz. U. z 2015 r., poz. 1789*) określa tryb wydawania pozwoleń oraz dane i informacje, jakie zawierają wnioski o wydanie pozwoleń, dokumentację dołączaną do tych wniosków, niezbędną do ich rozpatrzenia, dane i informacje, jakie zawierają te pozwolenia, oraz warunki, które mogą być w nich zastrzeżone, a także elementy, które zawiera dokumentacja prac konserwatorskich i prac restauratorskich przy zabytku ruchomym wpisanym do rejestru zabytków oraz dokumentacja badań archeologicznych.
2. Zgodnie z art. 5 pkt 4 cyt. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami właściciel lub posiadacz zabytku, w ramach sprawowanej nad zabytkiem opieki, jest zobowiązany do korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości.
3. Generalnie ze stanowiska konserwatorskiego wszelkie działania inwestycyjne przy zabytkowym obiekcie winny być prowadzone z poszanowaniem substancji zabytkowej wraz z maksymalnym jej zachowaniem oraz użyciem materiałów budowlanych historycznie uzasadnionych. Oznacza to, że jakkolwiek zakres prac przy obiekcie zabytkowym powinien wynikać ze stosownych badań archiwalnych, konserwatorskich, architektonicznych, archeologicznych, popartych niezbędnymi ekspertyzami technicznymi, a wyniki których winny być uwzględnione w programie działań przy obiekcie;
4. W celu przeprowadzenia prac konserwatorskich elewacji budynku należy opracować program prac konserwatorskich, określający zakres i sposób ich prowadzenia oraz wskazujący niezbędne do zastosowania materiały i technologie, **wynikający z konserwatorskich badań substancji zabytkowej**. Badania konserwatorskie mają na celu m.in. poza rozpoznaniem historii i funkcji zabytku, ustalenie użytych do jego wykonania materiałów i zastosowanych technologii, określenie stanu zachowania tego zabytku oraz opracowanie diagnozy, projektu i programu prac konserwatorskich, a jeżeli zaistnieje taka potrzeba, również programu prac restauratorskich. Kluczowym w aspekcie remontu elewacji powinno być opracowanie badań stratygraficznych. Badania te na obiekcie zabytkowym mają na celu ustalenie i określenie chronologii występujących warstw technologicznych i nawarstwień historycznych, (takich jak podstawowy budulec, zaprawy, podkłady i warstwy malarskie).
5. Zachowaną zabytkową stolarkę okienną i drzwiową należy poddać pracom konserwatorsko-restauratorskim (opalenie, flekowanie, pasowanie, malowanie zgodnie z pierwotną kolorystyką, uzupełnienie brakujących elementów, detali itp.). Prace konserwatorsko-restauratorskie należy prowadzić w oparciu o właściwą dokumentację konserwatorską wynikającą z w/w badań konserwatorskich. Jednak w przypadku złego stanu stolarki otworowej, który uniemożliwia jej

dalszą eksploatację, dopuszczalne jest wykonanie nowej, w całości na wzór stolarki historycznej (materiał, kształt, proporcje, podziały, detal) w oparciu o wykonaną inwentaryzację rysunkowo-pomiarową oraz w/w badania konserwatorskie (na przeprowadzenie badań konserwatorskich należy uzyskać stosowne pozwolenie W-MWKZ).

6. Wymiana instalacji rynnowo-spustowej i obróbek blacharskich na nowe, powinna zakładać użycie blachy stalowej ocynkowanej lub tytanowo-cynkowej.
7. W aspekcie dostosowania obiektu zabytkowego do wymogów prawa budowlanego oraz przepisów przeciwpożarowych i bhp, należy opracować rozwiązania zamienne (alternatywne, zastępcze) jak stanowi art. 9 w związku z art. 7 Prawa budowlanego oraz § 2 ust. 4 w nawiązaniu do ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2002 nr 75 poz. 690 ze zm.).

ZASTĘPCA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW

Andrzej Kaliczyński

Do wiadomości:

1. Gmina Reszel
ul. Rynek 24, 11-440 Reszel
2. a/a

DZIEŁO KONSERWATORSKIE I DOKUMENTACJA CHRONIONE PRAWEM AUTORSKIM

DOKUMENTACJA BADAŃ KONSERWATORSKICH

IZABELA ŚWIĘTOCHOWSKA

BUDYNEK MIEJSKIEGO DOMU KULTURY W RESZLU

Reszel ul. A. Mickiewicza 4

BADANIA KONSERWATORSKIE

OSTRÓDA KWIECIEŃ 2013

SPIST TREŚCI

1.0.	KARTA IDENTYFIKACYJNA ZABYTKU I DOKUMENTACJI	3
2.0.	ZAGADNIENIA HISTORYCZNE	5
3.0.	OPIS INWENTARYZACYJNY	6
4.0.	TECHNIKA I TECHNOLOGIA	7
4.1.	Stratygrafia	7
4.2.	Analiza składu zapraw	15
4.3.	Zestawienie materiałów pierwotnych i wtórnych	16
5.0.	STAN ZACHOWANIA	17
6.0.	PODSUMOWANIE BADAŃ	18
7.0.	DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA	20

1.0. KARTA IDENTYFIKACYJNA ZABYTKU I DOKUMENTACJI

1.1. DANE PRZED ROZPOCZĘCIEM BADAŃ

RODZAJ: Elementy elewacji frontowej oraz wnętrz budynku dawnej resursy – d. Dom Katolickiego Związku Wyznaniowego (Katolisches Vereinshaus) W Reszlu, obecnie Miejskiego Domu Kultury.

AUTOR, WARSZTAT, SZKOŁA: NN.

DATOWANIE: k. XIX w.

LOKALIZACJA: Reszel ul. A. Mickiewicza nr 4.

WŁAŚCICIEL / UŻYTKOWNIK: Gmina Reszel / Miejski Dom Kultury

WCZEŚNIEJSZE KONSERWACJE (LUB RENOWACJE): TAK ☒ NIE ☐

WCZEŚNIEJSZE DOKUMENTACJE: TAK ☐ NIE ☒

1.2. DANE O REALIZACJI BADAŃ

ZLECENIODAWCA: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Olsztynie

TEMAT BADAŃ: Badania stratygraficzne na elementach elewacji i wnętrz ze szczególnym uwzględnieniem głównej sali widowiskowej, w tym stolarki otworowej, zidentyfikowanie pierwotnego koloru poszczególnych elementów i określenie stanu zachowania oraz określenie składu zapraw i tynków. Badania udokumentowane w formie opisowej i fotograficznej.

POSTĘPOWANIE BADAWCZE: Przebadanie miejsc wyselekcjonowanych, dokonanie odkrywek na poszczególnych elementach elewacji, a następnie poddanie ich analizie. Pobranie próbek zapraw do badań laboratoryjnych i poddania ich analizie. Zlecenie nie obejmowało wykonania analizy dendrologicznej. Gatunek drewna określono na podstawie analizy porównawczej.

KRÓTKI OPIS PRAC BADAWCZYCH: Na wybranych elementach elewacji frontowej oraz we wnętrzu budynku wykonano odkrywki sondażowe w celu ustalenia budowy nawarstwień technologicznych na poszczególnych badanych elementach oraz ich kolorystyki. Badania elementów wystroju architektonicznego prowadzono w miejscach technicznie dostępnych – głównie na elewacji frontowej oraz elewacji południowo-wschodniej. Badania nawarstwień stolarki otworowej znajdujących się na ww. elewacjach oraz wewnątrz wykonano wyłącznie na wybranych elementach ocenionych jako historyczne, które były dostępne lub, które udostępniono. Odkrywki wykonano

mechanicznie z pomocą skalpela i młotka geologicznego. W punktach ocenionych jako reprezentatywne wykonano odkrywki stratygraficzne.

CZYNNOŚCI W KOLEJNOŚCI WYKONANIA:

- 1 - selekcja punktów uznanych za reprezentatywne na tynkach elewacji frontowej, bocznych i tylnej, detalu architektonicznym, drzwiach wejściowych w elewacji frontowej i bocznej, drzwiach wewnętrznych, stolarce okiennej, elementach konstrukcyjnych wewnątrz – łącznie 48 pkt.;
- 2 - wykonanie odkrywek stratygraficznych – 35 pkt.;
- 3 - wykonanie dokumentacji fotograficznej – 133 zdjęcia;
- 4 - pobranie próbek do badań laboratoryjnych i poddanie ich analizie – 5 szt.
- 6 - wykonanie analizy i sformułowanie wniosków;
- 7 - wykonanie dokumentacji.

OKRES PROWADZENIA BADAŃ – kwiecień 2013 r.

RODZAJE BADAŃ ORAZ ICH WYKONAWCY: Izabela Joanna Świętochowska – badania in situ oraz badania laboratoryjne

1.3. DANE O DOKUMENTACJI

LICZBA: STRON TEKSTU: 19; FOTOGRAFII: 28

AUTOR DOKUMENTACJI: Izabela Joanna Świętochowska

MIEJSCE I DATA WYKONANIA: Ostróda, kwiecień 2013 r.

MIEJSCE PRZECHOWYWANIA:

- 1 - 2. EGZ. : Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Olsztynie, ul. Podwale 1. 10-976 Olsztyn
3. EGZ. : Izabela Joanna Świętochowska, ul. Stępowskiego 21/16 Ostróda

2.0. ZAGADNIENIA HISTORYCZNE

A. Na podstawie materiałów źródłowych i bibliografii oraz na podstawie badań obiektu.

Budynek dawnej katolickiej resursy – Dom Katolickiego Związku Wyznaniowego (Katolisches Vereinshaus) w Reszlu wybudowano w latach 90-tych XIX w. na terenie dawnego przedmieścia gospodarczego. W bezpośrednim sąsiedztwie znajdowały się: wybudowany wcześniej, bo w 1888 r. podobny dom należący do gminy ewangelickiej (Evangelisches Vereinshaus) oraz położonym po przeciwnej stronie ulicy hospicjum św. Ducha wraz z kościołem, na którego zapleczu chowano zmarłych podopiecznych, co stanowiło początek istniejącego do dzisiaj cmentarza. Po roku 1900 adaptowano część poddasza od strony elewacji szczytowej na dwuizbowe mieszkanie. W jego murach przeprowadzono część imprez związanych z obchodami rocznicy 600-lecia miasta w roku 1937. Po 1945 r. budynek znacjonalizowano i przekazano na cele kulturalne. W 1957 r. założono tu Miejski Dom Kultury i Miejską Bibliotekę publiczną. Od roku 1960 urządzono tu kino. Od 1974 r. był siedzibą Gminnego Ośrodka Kultury, który dysponował całym obiektem po wyprowadzeniu w 1986 r. biblioteki do nowej siedziby. Obecnie, jako siedziba MOK, pełni funkcję pierwotną. Budynek w praktycznie niezmienionej formie przetrwał do czasów nam współczesnych. Zachował w znacznym stopniu historyczne wyposażenie pomieszczeń, w tym klatek schodowych oraz stolarki otworowej. Prawdopodobnie z okazji planowanych ww. obchodów 600-lecia miasta, przeprowadzono pierwszy poważniejszy remont budynku. Inne wykonane w przeszłości prace miały związek z adaptacją części pomieszczeń pierwszego piętra na potrzeby kina. Pozostałe roboty remontowe miały charakter działań doraźnych. Stwierdzono między innymi: wykonanie napraw murów obwodowych, w tym reperacje wypraw tynkowych na elewacjach budynku – ostatnie po 2006 r. Kilkakrotnie gruntownie wymalowano pomieszczenia, w tym salę widowiskową. Stolarka otworowa, zachowana nieomal w komplecie, również była poddawana zabiegom polegającym głównie na wykonaniu doraźnych napraw i przemalowań.

Źródła i bibliografia obiektu.

W wyniku ograniczonej kwerendy archiwalnej nie znaleziono dostatecznej ilości dostępnych materiałów istotnych dla przedmiotu badań. Nie dostarcza jej też istniejąca i dostępna literatura. Zabytek nie posiada osobnej monografii.

Archiwum WUOZ Olsztyn :

- Reszel, ul. Mickiewicza 4 – **teczka obiektu**;
- Ewa Bożejewicz, Miejski Dom Kultury, karta ewidencyjna zabytku, listopad 2010

Bibliografia:

- Poschmann A., *600 Jahre Rössel, Bilder aus alter und neuer Zeit*, Rössel 1937
- *Rozwój przestrzenny miasta Reszel*, Komunikaty Mazursko - Warmińskie 1962 nr 2, Olsztyn
- Mojzych - Rudnowska S., *Reszel z dziejów miasta*, Olsztyn 1978, Pojezierze
- Łaniec J.D., *Dzieje Reszla w latach 1945 – 1991*, Toruń 1997

Ikonografia:

- Pocztówka z 1913 r., na której dwie fotografie przedstawiające fasadę i wnętrze sali widowiskowej.

3.0. OPIS INWENTARYZACYJNY

SYTUACJA: Budynek wolnostojący; usytuowany na zachód od staromiejskiej zabudowy Reszla, na wzgórku w południowej części parceli przy ul. A. Mickiewicza; elewacją frontową (południowo-zachodnią) zwrócony do ulicy; elewacją północno-zachodnią i północno-wschodnią do rozległego trawiastego placu wyгородzonego starodrzewem; południowo-wschodnią w kierunku sąsiedniej zabudowanej parceli.

MATERIAŁ I KONSTRUKCJA: Budynek murowany z cegły pełnej ceramicznej, łączonej zaprawą wapienno-piaskową i spoinami wykończonymi wyciskaną jasnoszarą fugą wapienno-piaskową. Osadzony na podmurówce ceglanej. Budynek tynkowany z elementami detalu architektonicznego w formie: ceglanych gzymsów, parapetów, opasek i fryzów. Stropy płaskie. Podłogi: w holu lastrykowe, w pomieszczeniach deskowe i klepkowe. Stolarka otworowa drewniana malowana, w znacznej części zachowana pierwotna. Okna: skrzynkowe, jednokrosnowe, dwu – lub trójdzielne, dwupoziomowe, cztero- lub sześciokrzydłowe, z pozornym krzyżem okiennym o przesuniętym w górę śłemeniu; o skrzydłach przylgowych, otwieranych do wnętrza i naświetlach podzielonych na mniejsze kwatery, zamkniętych odcinkowo. Drzwi wejściowe w elewacji frontowej – w ościeżnicy drewnianej, czterokrzydłowe (skrzydła prostokątne w konstrukcji ramowo-płycinowej, trójpoziomowe. Odcięte od nadświetla profilowaną belką śłemenia. Naświetle w formie płaskiego prostokąta zamkniętego odcinkowo, podzielonego pionowo profilowanymi listwami – przeszkłone. Ościeżnice i listwa przymykowa zdobiona w awersie ornamentem snycerskim. Drzwi wejściowe wewnętrzne – ościeżnicowe, ramowo-płycinowe, prostokątne, pełne. Schody pierwotne, drewniane, jednobiegowe z zabiegiem, o balustradzie listwowej i profilowaną poręczą oraz betonowe, dwubiegowe, ze stopniami wykończonymi lastrykiem i profilowaniem antypoślizgowym, z balustradą metalową z kształtowników walcowanych, łączonych nitami i profilowaną poręczą. Pokrycie dachowe ceramiczne.

RZUT: wzniesiony na planie zbliżonym do prostokąta.

BRYŁA: Budynek trójbryłowy; podpiwniczony; dwukondygnacyjny; nakryty dachami dwuspadowymi o zróżnicowanym kącie nachylenia.

ELEWACJE: Na podmurówce z muru ceglanoego postawiono ściany otynkowane – tynk fakturowany w partii przyziemia, wtórnie pomalowany, wyżej zatarty na gładko. Okna zamknięte odcinkowo. Artykulację horyzontalną tworzą: podmurówka przechodząca w cokół, oddzielony od płaszczyzny ścian rolką główkową w rąbek pionowy, gzyms kordonowy utworzony z rolek ceglanych kształtek akcentowanych dodatkowo rolką cegieł ułożonych ukośnie (w ząb) i rozbudowany kroksztynowy gzyms podokapowy. Ponadto dodatkowo podzielono płaszczyzny ścian akcentami w formie pary pasów cegieł łączących się z opaskami wokół blend, otworów okiennych i drzwiowych. Elewacja frontowa – dwukondygnacyjna, w partii przyziemia sześćoosiowa, wyżej dziewięćoosiowa; z masywną wieżyczką w osi pierwszej i zwieńczonym trójkątnym szczytem pseudoryzalitem w osi czwartej, w którym główne drzwi wejściowe, nad którymi duże okno. Artykulacja wertykalna elewacji oparta na zasadzie osiowości okien pojedynczych na wszystkich kondygnacjach i potrojonych w drugiej kondygnacji. Elewacja północno-zachodnia o formie i artykulacji poziomej, jw.; ośmioosiowa; jednokondygnacyjna, ze schodkowym szczytem wysuniętej partii północnej i dwukondygnacyjna w partii południowej, z wieżą otwartą w osi skrajnej; z otworami wejściowymi w osiach drugiej i szóstej. Elewacja południowo-wschodnia o artykulacji horyzontalnej zakomponowanej jw. lecz ośmioosiowa, oszkarpowana, po lewej dwukondygnacyjna, po prawej jednokondygnacyjna, z kroksztynowym gzymsem koronującym.

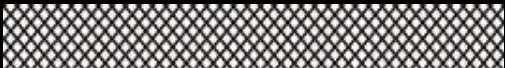

WNĘTRZE: Dwubiegowe, trójtraktowe. Sala główna widowiskowa jednoprzestrzenna, nakryta dachem dwuspadowym na więźbie półotwartej płatwiowo-kleszczowo-stolcowej z bocznymi ramami, wspartą na pięciu parach słupów. W partii południowej balkon-empora zawieszony na belkach, z barierą utworzoną z krzyżowych modułów i wertykalnym, pełnym deskowaniu. W północnej partii wydzielona przestrzeń sceny.

4.0. TECHNIKA I TECHNOLOGIA

4.1. STRATYGRAFIA

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		VI		Warstwa malarska – biała
2		V		Warstwa malarska – biała
3		IV		Warstwa malarska – kanarkowa (olejna)
4		III		Warstwa malarska – ugrowa
5		II		Warstwa malarska – seledynowa
6		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – kremowa (NCS 0505-Y)
7				Wyprawa – tynk gruboziarnisty o wyraźnej fakturze
8				Mur – cegła pełna na zaprawie wapienno-piaskowej

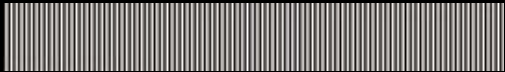

A. Stratygrafia zbiorcza nawarstwień na ścianie sali widowiskowej w partii empy.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		IV		Warstwa malarska olejna – ciemny brąz (siena palona)
2		III		Warstwa malarska olejna – różowobeżowa
3		II		Warstwa malarska olejna – jasnożółta
4		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – lakier – ciemny brąz (siena palona – NCS S7020-Y90R)
5				Drewno

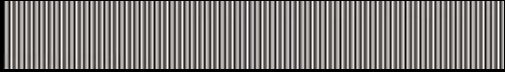

B. Stratygrafia zbiorcza nawarstwień na konstrukcji wieży w sali widowiskowej.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		VI		Warstwa malarska – brąz (siena palona)
2		V		Warstwa podkładowa – biała (szpachla)
3		IV		Warstwa malarska – beżowa
4		III		Warstwa malarska – szara
5		II		Warstwa malarska – umbra palona
6		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – lakier – ciemny brąz (siena palona – NCS S7020-Y90R)
7				Drewno

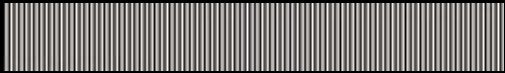

C. Stratygrafia zbiorcza nawarstwień na słupach wspierających konstrukcję więźby dachowej.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		IV		Warstwa malarska – brąz (siena palona)
2		III		Warstwa malarska – różowobeżowa
3		II		Warstwa malarska – seledynowa
4		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – lakier – ciemny brąz (siena palona – NCS S7020-Y90R)
5				Drewno

D. Stratygrafia zbiorcza na elementach konstrukcyjnych balustrady empory (ramiak)od strony wewnętrznej).

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		IV		Warstwa malarska – beżowa
2		III		Warstwa malarska – ugrowa
3		II		Warstwa malarska – szara
4		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – lakier – ciemny brąz (siena palona – NCS S7020-Y90R)
5				Drewno

E. Stratygrafia zbiorcza na elementach balustrady empory (płycina)od strony wewnętrznej.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		IV		Warstwa malarska – brąz (siena palona)
2		III		Warstwa malarska – czerwona
3		II		Warstwa malarska – seledynowa
4		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – lakier – ciemny brąz (siena palona – NCS S7020-Y90R)
5				Drewno

F. Stratygrafia zbiorcza na parapecie balustrady empory.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		VII		Warstwa malarska – ciemnobrązowa
2		VI		Warstwa malarska – ugrowa
3		V		Warstwa malarska – szarobiała
4		IV		Warstwa malarska – brązowa
5		III		Warstwa malarska – szarozielona
6		II		Warstwa malarska – siena naturalna
7		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – lakier – ciemny brąz (siena palona – NCS S7020-Y90R)
8				Drewno

G. Stratygrafia zbiorcza na elementach konstrukcyjnych balustrady empory od strony zewnętrznej.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		IV		Warstwa malarska – beżowobiała
2		III		Warstwa malarska – różowobeżowa
3		II		Warstwa malarska – siena naturalna
4		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – lakier – ciemny brąz (siena palona – NCS S7020-Y90R)
5				Drewno

H. Stratygrafia zbiorcza na deskowaniu balustrady empory od strony zewnętrznej.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		III		Warstwa malarska – biała
2		II		Warstwa malarska – biała beżowawa
3		I	k. XIX. w	Warstwa malarska – biała (NCS S 0505 Y 20R)
4				Drewno

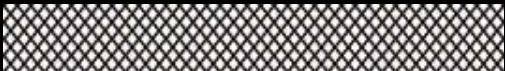

I. Stratygrafia zbiorcza nawarstwień na stolarce okiennej od strony wewnętrznej.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		V		Warstwa malarska – ciemnobrązowa
2		IV		Warstwa malarska – brązowa (siena palona)
3		III		Warstwa malarska – jasnoszara
4		II		Warstwa malarska – umbra
5		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – lakier – ciemny brąz (siena palona – NCS S7020-Y90R)
6				Drewno

J. Stratygrafia zbiorcza nawarstwień na stolarce drzwiowej wewnętrznej (empora i hall).

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		IX		Warstwa malarska – ciemnobrązowa
2		VIII		Warstwa malarska – biała
3		VII		Warstwa malarska – ciemny brąz
4		VI		Warstwa malarska – siena naturalna
5		V		Warstwa malarska – szarobeżowa
6		IV		Warstwa malarska – ugrowa
7		III		Warstwa malarska – brązowa
8		II		Warstwa malarska – zielonożółta
9		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – ciemny brąz (siena palona – NCS S7020-Y90R)
10				Drewno

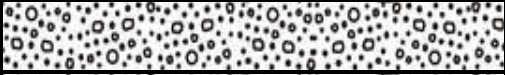
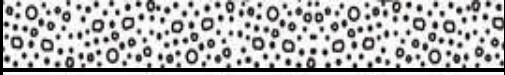

K. Stratygrafia zbiorcza nawarstwień na oknach i drzwiach od strony zewnętrznej – uwarstwienia zachowane fragmentarycznie widoczne pod silnym powiększeniem, bez możliwości wykonania stratygrafii in situ.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		XI		Warstwa malarska – czarna
2		X		Warstwa malarska – różowobeżowa
3		IX		Warstwa malarska – biała
4		VIII		Warstwa malarska – szaroniebieska
5		VII		Warstwa malarska – jasnoszara
6		VI		Warstwa malarska – szarozielona
7		V		Warstwa malarska – seledynowa
8		IV		Warstwa malarska – czarna
9		III		Warstwa malarska – beżowa
10		II		Warstwa malarska – siena
11		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – ciemnobrązowa (siena palona)
12				Metal

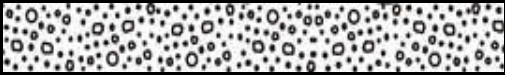

L. Stratygrafia zbiorcza nawarstwień na elementach metalowych balustrady schodów.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		IX		Warstwa malarska – brązowa
2		VIII		Warstwa malarska – ciemnobrązowa
3		VII		Warstwa malarska – czerwonorązowa
4		VI		Warstwa malarska – biała
5		V		Warstwa malarska – szaroniebieska
6		IV		Warstwa malarska – niebieska
7		III		Warstwa malarska – zielona
8		II		Warstwa malarska – jasnozielona
9		I	k. XIX w.	Warstwa malarska – ciemnobrązowa (Siena palona)
10				Drewno

Ł. Stratygrafia zbiorcza nawarstwień na poręczach schodów.

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		III	ok. 2006 r.	Warstwa malarska – jasnooliwkowa
2				Cienka wyprawa cementowo-wapienna fakturowana
3		II		Cienka wyprawa cementowa
4		I	k. XIX w.	Tynk wapienno-piaskowy – różowobeżowy (NCS S 1010-Y30 R)
5				Mur – cegła pełna ceramiczna na zaprawie wapienno-piaskowej

M. Stratygrafia wypraw na ścianie (na poziomie pierwszej kondygnacji).

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy technologicznej	Faza chronologiczna	Datowanie	Charakterystyka warstwy i jej opis łącznie z ewentualną identyfikacją techniki i kolorystyką
1		III		Warstwa malarska – jasnożółta
2				Cienka wyprawa cementowo-wapienna fakturowana
3		II		Cienka wyprawa cementowa
4		I	k. XIX w.	Tynk wapienno-piaskowy – różowobeżowy (NCS S 1010-Y30 R)
5				Mur – cegła pełna ceramiczna na zaprawie wapienno-piaskowej

N. Stratygrafia wypraw na ścianie (na poziomie drugiej kondygnacji).

4.2. ANALIZA SKŁADU ZAPRAW

Do badań otrzymano następujące próbki:

Próbka 1: Fuga pobrana z okapnika okna na poziomie kondygnacji pierwszej

Próbka 2: Fuga pobrana z lica ściany elewacji

Próbka 3: Spoina pobrana ze ściany frontowej

Próbka 4: Wyprawa tynkowa z elewacji szczytowej (odkrywka naturalna)

Próbka 5: Wyprawa tynkowa z elewacji frontowej

Wykonano badanie chemiczne:

Po wyselekcjonowaniu Próbkę 1-5 odważono na wadze analitycznej i zadano 2nHCl Po 24 godzinach roztwór przesączono, przemywając pozostały na sączkach osad wodą destylowaną do zaniku reakcji na jon H^+ . Sączki z zawartością umieszczono w suszarce w temperaturze $105^0 C$ i wysuszono do stałej masy. Z różnicy mas metodą wagową wyliczono procentową zawartość części nierozpuszczalnych w kwasie i wyznaczono stosunek wypełniacza do spoiwa. Wyekstrahowany w ten sposób wypełniacz poddano obserwacjom mikroskopowym w celu podania przybliżonego składu jakościowego.

Wynik badania chemicznego:

Próbka nr 1, Spoiwo – wapienne

% zawartość części nierozpuszczalnych w HCL – 61,09 %

% zawartość wapna – 38,91 %

Stosunek spoiwa do wypełniacza – 2: 3

Próbka nr 2, Spoiwo – wapienne

% zawartość części nierozpuszczalnych w HCL – 61,06 %

% zawartość wapna – 38,94 %

Stosunek spoiwa do wypełniacza – 2 : 3

Próbka nr 3, Spoiwo – wapienne

% zawartość części nierozpuszczalnych w HCL – 83,87 %

% zawartość wapna – 16,13 %

Stosunek spoiwa do wypełniacza – 1 : 4

Próbka nr 4, Spoiwo – wapienne

% zawartość części nierozpuszczalnych w HCL – 73,61 %

% zawartość wapna – 26,39 %

Stosunek spoiwa do wypełniacza – 1 : 3

Próbka nr 5, Spoiwo – wapienne

% zawartość części nierozpuszczalnych w HCL – 73,59 %

% zawartość wapna – 26,41 %

Stosunek spoiwa do wypełniacza – 1 : 3

Główny składnik wypełniacza - kwarc SiO_2 występujący w piasku. Oprócz tego w piaskach znajdować się mogą domieszki skaleni, miki (łyszczyków), chlorytów, węgla, glaukonitu, substancji humusowych, włókna roślinne i drewniane itp.

4.3. ZESTAWIENIE MATERIAŁÓW PIERWOTNYCH I WTÓRNYCH

Cokół:

Materiały pierwotne:

- cegła pełna ceramiczna czerwona;
- zaprawy wapienno-piaskowe;

Materiały wtórne:

- cegły współczesne ceramiczne pełne w miejscach napraw i przemurowań;
- zaprawy cementowo-wapienne i cementowe.

Ściany:

Materiały pierwotne:

- cegła pełna budowlana czerwona;
- zaprawa wapienno-piaskowa, fuga wapienno-piaskowa;
- warstwa malarska – nie stwierdzono występowania pierwotnej dekoracji malarskiej.

Materiały wtórne:

- cegła pełna współczesna – w uzupełnieniach i przemurowaniach;
- zaprawy: cementowo-wapienne i cementowe – w uzupełnieniach i partiach reperowanych;
- spoiny cementowe – w miejscach napraw i uzupełnień;
- wyprawy tynkarskie wapienno-piaskowe i zacierki cementowe;

- warstwa malarska – przemalowanie.

- Stolarka okienna:

Materiały pierwotne:

- drewno iglaste, partie zdobione snycersko – drewno liściaste;
- warstwa malarska – olejna – siena palona (od zewnątrz), biała (od wewnątrz);

Materiały wtórne:

- drewno iglaste;
- warstwa malarska: kilkakrotne wymalowania olejne.

- Stolarka drzwiowa:

Materiały pierwotne:

- Drewno: liściaste iglaste;
- warstwa malarska – siena palona (lakier); olejna beżowokremowa,

Materiały wtórne:

- drewno iglaste;
- warstwa malarska: kity, kilkakrotne wymalowania olejne.

-

- Konstrukcje ciesielskie:

Materiały pierwotne:

- Drewno: liściaste iglaste;
- warstwa malarska – siena palona (lakier);

Materiały wtórne:

- drewno iglaste;

warstwa malarska: kity, kilkakrotne wymalowania olejne

5.0. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

PARTIE CEGLANE: Miejscowe spękania murów. Wyflukane częściowo spoiny. Miejscowe ubytki cegieł i kształtek. Miejscowe ubytki. W miejscach ubytków zarobionych wyprawami: wapienno-piaskowymi, wapienno-cementowymi lub cementowymi. Partie cegieł powierzchniowo skorodowane z licznymi ubytkami na powierzchniach wszystkich elewacji. Zabrudzenia smółkowe i pochodzenia biologicznego.

PARTIE TYNKOWE: Istniejące partie wypraw historycznych zachowane są w stanie złym: odspojone i rozwarstwione. W większości, zwłaszcza wewnątrz oraz na elewacjach: frontowej i ponocno-zachodniej, uzupełnione lub zakryte nowymi wyprawami i zamalowane. Malatura miejscowo wyflukana, złuszczone i odspojona. Miejscowe przebarwienia i zabrudzenia – głównie

powstałe jako rezultat korozji chemicznej i biologicznej. Łuszczące się wtórne warstwy malarskie. W górnych partiach ściany zawilgocone. Liczne kolonie grzyba i pleśni. Zbyt szczelne powłoki (farby, zacierki cementowe) potęgują procesy destrukcyjne spodnich warstw wypraw tynkarskich. Miejscowe przebarwienia i zabrudzenia, głównie jako rezultat korozji biologicznej i chemicznej.

STOLARKA: Drzwi wejściowe: Widoczne ślady doraźnych napraw i uzupełnień stolarskich: listwy na ramiakach, wymienione listwy w pasie przyziemia. Liczne ubytki powierzchniowe. Brak części oryginalnych okuć. Ubytki detalu wystroju snycerskiego, jego odspojenia i wykruszenia. Ościeżnice oraz pozostałe elementy odrzwia oraz skrzydła wielokrotnie przemalowane – kolejne warstwy farb olejnych nakładano na niedostatecznie oczyszczoną i przygotowaną powierzchnię; powłoki malarskie złuszczone, w wielu miejscach o osłabionej przyczepności. Ościeżnice i skrzydła drzwi wewnętrznych w większości oryginalne, wielokrotnie przemalowane. W części, wtórne – zachowane jedynie ościeżnice. Okna: oryginalne (poza jednym) z zachowanymi pierwotnymi okuciami. Liczne odspojenia i ubytki na ramach ościeżnic, krzyża okiennego i skrzydeł. Elementy wystroju snycerskiego częściowo odspojone i z nielicznymi ubytkami. Widoczne ślady doraźnych napraw i uzupełnień stolarskich. Złącza stolarskie osłabione w stopniu znacznym. Ramy wypaczone. Ościeżnice oraz pozostałe elementy ramy okiennej wielokrotnie przemalowane – kolejne warstwy farb olejnych nakładano na niedostatecznie oczyszczoną i przygotowaną powierzchnię; powłoki malarskie złuszczone, w wielu miejscach o osłabionej przyczepności; od strony zewnętrznej i wewnętrznej warstwy powłok malarskich w stopniu znacznym zdegradowane. Ślady daleko posuniętej korozji biologicznej na elementach zewnętrznych oraz w dolnych partiach ościeżnic i przylegających do nich parapetów.

W miejscach przebadanych nie stwierdzono występowania wysoleń. Podstawowy przyczyny stanu zachowania, oprócz naturalnego starzenia się materiałów i ewidentnych śladów wandalizmu, to typowe dla środowiska miejskiego zagrożenia wynikające z procesów erozji chemicznej i biologicznej. Ponadto istotnym wpływ miały: niedostateczna opieka właścicielska, zaniechania – zwłaszcza dotyczące należytego dbania o system odprowadzenia wód opadowych oraz szczelność dachu. Ponadto prowadzone prace adaptacyjne i nie zawsze poprawnie, z punktu widzenia problematyki konserwatorskiej, prowadzone remonty bieżące.

6.0. PODSUMOWANIE BADAŃ

Partie ceglane w elewacjach wykonano z cegły pełnej ceramicznej łączonej zaprawą wapienno-piaskową o zróżnicowanych frakcjach kruszywa – z przewagą żwirków. Spoiny wykończono wyciskaną fugą – wapienno-piaskową; o strukturze zwartej; drobnoziarnistą o mało zróżnicowanych frakcjach kruszywa; w kolorze jasnoszarym – NCS: S 1005 Y 20 R i pomalowaną na kolor różowobeżowy – NCS: S 1010 Y 30 R.

Tynki na elewacjach wykonano z wypraw wapienno-piaskowych o strukturze frakcyjnej kruszywa podobnej do ww. spoin. Na skutek zniszczenia lub przykrycia współczesnymi wyprawami, jednoznacznie nie można stwierdzić, czy powierzchnie były zatarte na gładko lub też miały fakturę. Na podstawie oględzin obiektu oraz porównując z podobnymi budynkami powstałymi w najbliższej okolicy można założyć, że powierzchnia partii tynkowanych na obu kondygnacjach budynku mogła być fakturowana. Przy czym górna miała fakturę znacznie zdrobniejszą lub zatartą na gładko w partiach słupków między oknami lub na opaskach. Nie stwierdzono występowania pierwotnych warstw malarskich. W związku z czym należy przyjąć, że partie tynkowe zachowały kolor własny – ciepły odcień różowobeżowy – NCS: S 1010 Y 30 R.

Również podobną strukturę miały wapienno-piaskowe tynki wewnętrzne, przy czym je zacierano na gładko, a następnie wymalowano w kolorze kremowym – NCS: 0505-Y.

Stolarka drzwiowa – drzwi frontowe reprezentacyjne, boczne oraz zachowane wewnątrz drzwi i ościeżnice wykonane zostały z drewna iglastego. Jedynie ościeżnice oraz elementy reprezentacyjnych drzwi wejściowych, które zdobiono dekoracją płaskorzeźbioną, wykonane zostały z drewna liściastego. Pierwotnym sposobem wykończenia i zabezpieczenia powierzchni drewna było jego pokrycie warstwą barwionego, w pewnym stopniu transparentnego lakieru w kolorze ciemnego brązu (siena palona – NCS: S7020-Y90R).

Tym sposobem wykończono również zewnętrzne powierzchnie okien, drzwi w hallu, drewniane poręcze schodów, empory oraz elementy konstrukcji wsporczej i więźby dachu w sali widowiskowej.

W przypadku nielicznych egzemplarzy drzwi wewnętrznych, które udostępniono do badania, stwierdzono, iż na niektórych egzemplarzach znajdujących się w pomieszczeniach biurowych i mieszkalnych pierwsze wymalowanie wykonano farbami olejnymi w kolorze beżowokremowym – NCS: S 1010 –Y 10R.

Stolarka okienna wykonana z drewna iglastego z elementami zdobionymi płaskorzeźbami, które wykonano z drewna liściastego. Wielokrotnie przemalowywana. Uwarstwienia zachowane fragmentarycznie widoczne pod silnym powiększeniem, bez możliwości wykonania stratygrafii in situ. Stwierdzono, że na zewnątrz wykonano wymalowanie – analogicznie, jak w przypadku strony zewnętrznej głównych drzwi wejściowych, a od wewnątrz, pierwszą warstwą było wymalowanie w kolorze białym – NCS: S 0505 Y 20R.

Elementy metalowe balustrady klatki schodowej pokryto farbą olejną w kolorze ciemnobrązowym, nawiązującym do koloru pochwyty, tj. ww. ciemnobrązowego (siena palona – NCS: S7020-Y90R). Później kilkakrotnie przemalowano.

7.0. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

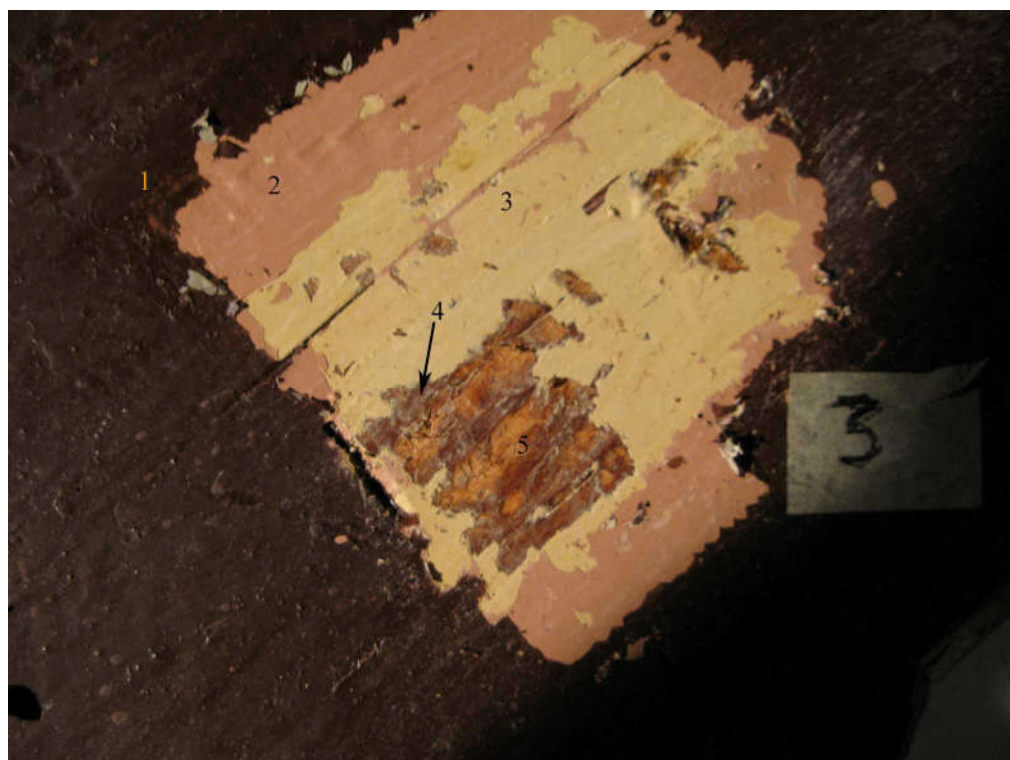
1. Odkrywka na ścianie sali widowiskowej (p. nr 2). Widoczne: 1. warstwa malarska biała, 2. warstwa malarska biała, 3. warstwa malarska kanarkowa (ol.), 4. warstwa malarska ugrowa (ol.), 5. warstwa malarska seledynowa, 6. warstwa malarska kremowa (oryginalna). 7. tynk.

2. Odkrywka na ścianie sali widowiskowej na wysokości empyry (p. nr 11). Widoczne: 1. warstwa malarska kremowa (oryginalna). 2. tynk.

3. Odkrywka na zastrzale więźby w sali widowiskowej (p.1). Widoczne: 1. warstwa malarska ciemnobrązowa (ol.), 2. warstwa malarska różowobeżowa (ol.), 3. warstwa malarska jasnożółta (ol.), 4. warstwa malarska siena palona (w. oryginalna), 5. drewno.

4. Odkrywka na zastrzale więźby w sali widowiskowej (p.3). Stratygrafia nawarstwień jw.

5. Rama stolcowa (słupek) p. 10.– w odkrywce widoczna oryginal warstwa malarska.

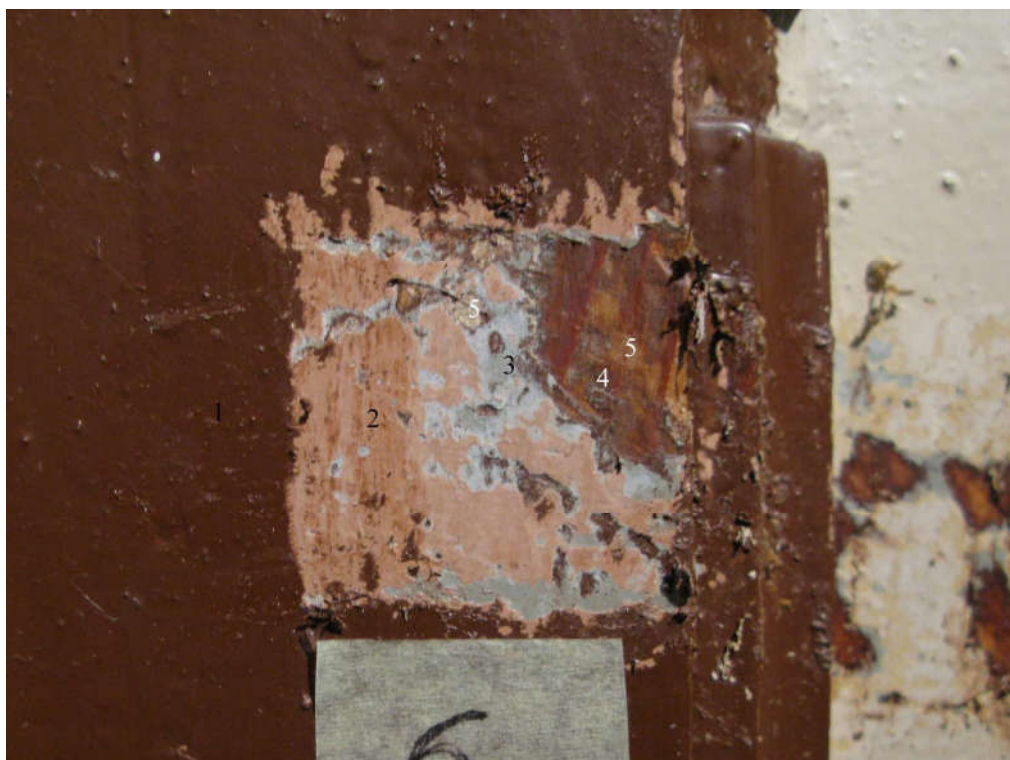
6. Rama stolcowa (belka) p. 9. – w odkrywce widoczna oryginal warstwa malarska.

7. Słup wspierający konstrukcję w sali widowiskowej (p.13). Widoczne uwarstwienie: 1. warstwa malarska ciemnobrązowa (ol.), 2. szpachla biała, 3. warstwa malarska beżowa (ol.), 4. warstwa malarska szara, 5. warstwa malarska umbra palona, 6. warstwa malarska siena palona (w. oryginalna), 7. drewno.

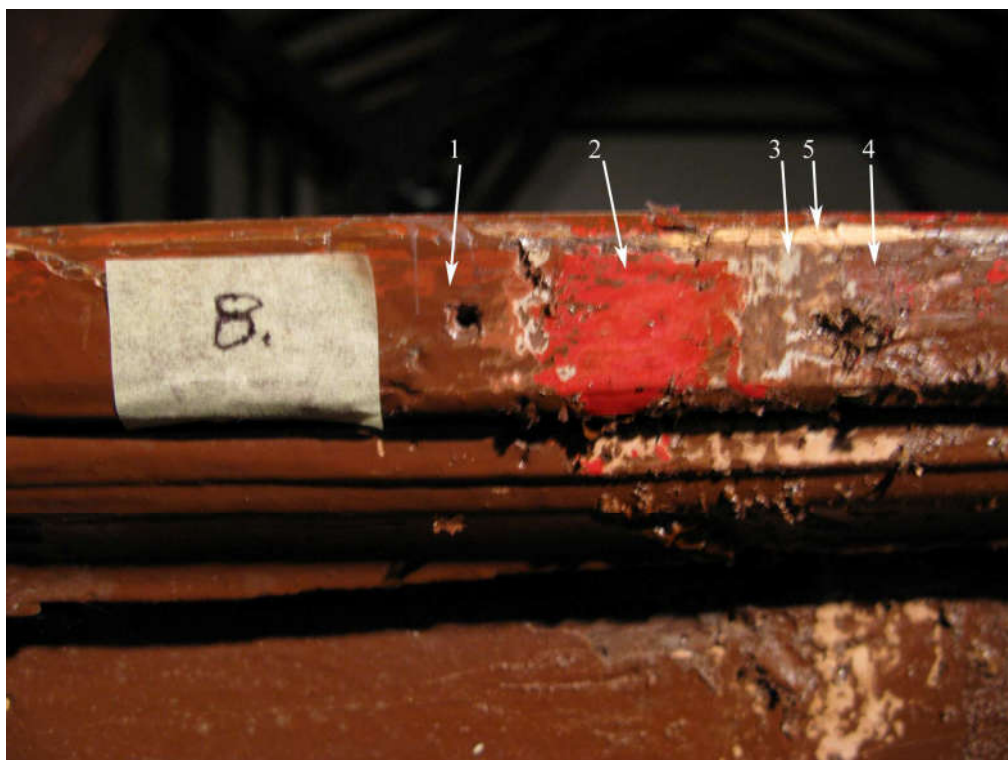
8. Słup wspierający konstrukcję w sali widowiskowej (p.14). Widoczne uwarstwienie jw.

9. Ramiak empory od strony wewnętrznej (p.6). Widoczne uwarstwienie: 1. warstwa malarska ciemnobrązowa (ol.), 2. warstwa malarska różowobeżowa (ol.), 3. warstwa malarska seledynowa, 4. warstwa malarska siena palona (w. oryginalna), 5. drewno.

10. Płycina empory od strony wewnętrznej (p.7). Widoczne uwarstwienie: 1. warstwa malarska beżowa (ol.), 2. warstwa malarska ugrowa (ol.), 3. warstwa malarska szara, 4. warstwa malarska siena palona (w. oryginalna), 5. drewno.

11. Parapet balustrady empory (p.8) . Widoczne uwarstwienia: 1. warstwa malarska brązowa (ol.), 2. warstwa malarska czerwona (ol.), 3. warstwa malarska seledynowa, 4. warstwa malarska siena palona (w. oryginalna), 5. drewno.

12. Krzyżak balustrady empory od strony zewnętrznej (p.17). Widoczne uwarstwienie: 1. warstwa malarska ciemnobrązowa, 2. warstwa malarska ugrowa, 3. warstwa malarska szarobiała, 4. warstwa malarska brązowa, 5. warstwa malarska szarzielona, 6. warstwa malarska siena naturalna, 7. warstwa malarska siena palona (oryginalna), 8. drewno.

13. Płyca (deskowanie) balustrady empery od strony zewnętrznej (p.18). Widoczne uwarstwienie: 1. warstwa malarska beżowobiała, 2. warstwa malarska różowobeżowa, 3. warstwa malarska siena naturalna, 4. warstwa malarska siena palona (oryginalna).

14. Parapet okna od wewnątrz (od strony elewacji południowo-wschodniej – p. 20). Widoczne uwarstwienia: 1. warstwa malarska biała, 2. warstwa malarska biała beżowawa, 3. warstwa malarska biała (oryginalna), 4. drewno.

15. Rama okna od wewnątrz (od strony elewacji południowo-wschodniej – p. 21). Widoczne uwarstwienia: 1. warstwa malarska biała, 2. warstwa malarska biała beżowawa, 3. warstwa malarska biała (oryginalna), 4. drewno.

16. Płycina drzwi głównych od strony zewnętrznej. Widoczne nawarstwienia zachowane fragmentaryczne. Brak ciągłości warstw. Widoczne wtórne wymalowania po ubytkach.

17. Zdobienie na ościeżnicy drzwi głównych od strony zewnętrznej. Widoczne nawarstwienia zachowane fragmentaryczne. Brak ciągłości warstw. Widoczne wtórne wymalowania po ubytkach.

18. Fragment ramiaka drzwi głównych od strony zewnętrznej. Nieomal zupełnie usunięte nawarstwienia. Na listwie przymykowej widoczne wysepki zachowanych fragmentaryczne wcześniejszych wymalowań. Widoczne wtórne wymalowania po ubytkach. Stan zachowania uniemożliwił wykonanie stratygrafii.

19. Fragment ramiaka drzwi głównych od strony zewnętrznej (p.29). Nieomal zupełnie usunięte nawarstwienia. Widoczny: 1 – relikw pierwotnej warstwy.

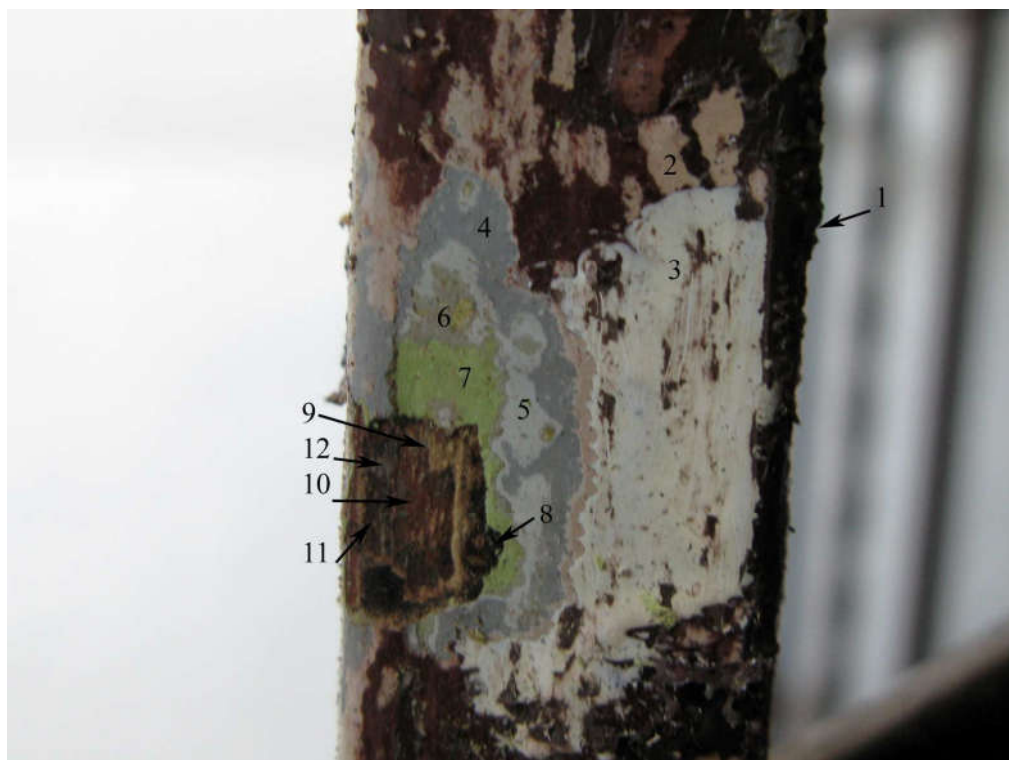
20. Fragment listwy przytykowej okna w elewacji frontowej (p.33). Nieomal zupełnie usunięte nawarstwienia. Na listwie przymykowej widoczne wysepki zachowanych fragmentaryczne wcześniejszych wymalowań. Widoczne wtórne wymalowania po ubytkach. Stan zachowania uniemożliwił wykonanie stratygrafii.

21. Fragment ramiaka okna od strony zewnętrznej (p.34). Nieomal zupełnie usunięte nawarstwienia. Widoczny: 1 – relikty pierwotnej warstwy.

22. Fragment ościeżnicy drzwi wewnętrznych na I piętrze (p.22). Widoczne uwarstwienie: 1. warstwa malarska ciemnobrązowa, 2. warstwa malarska kremowa, 3. warstwa malarska szarobiała, 4. warstwa malarska biała, 5. warstwa malarska ciemnobrązowa, 6. warstwa malarska beżowokremowa, 7. drewno.

23. Metalowy słupek balustrady na klatce schodowej (p. 25). Widoczne uwarstwienia: 1. warstwa malarska czarna, 2. warstwa malarska różowobeżowa, 3. warstwa malarska biała, 4. warstwa malarska szaroniebieska, 5. warstwa malarska jasnoszara, 6. warstwa malarska szarozielona, 7. warstwa malarska seledynowa, 8. warstwa malarska czarna, 9. warstwa malarska beżowa, 10. warstwa malarska siena , 11. warstwa malarska siena palona, 12. metal.

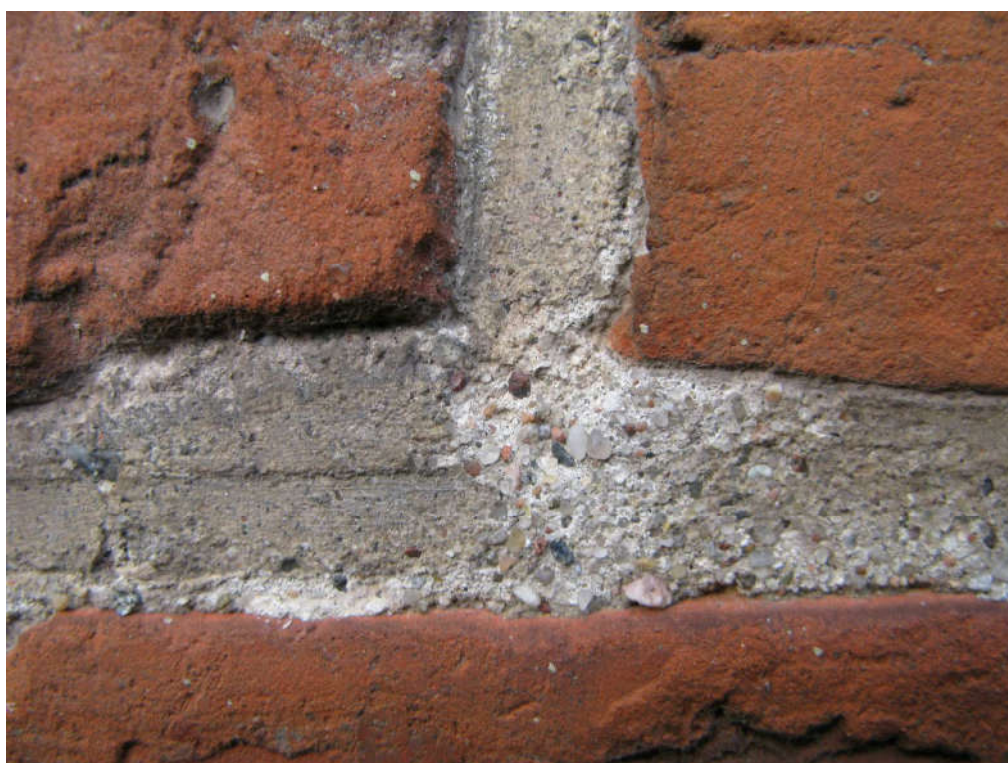
24. Poręcz balustrady na klatce schodowej (p. 26). Widoczne uwarstwienia: 1. warstwa malarska brązowa, 2. warstwa malarska ciemnobrązowa, 3. warstwa czerwonoróżowa, 4. warstwa malarska biała, 5. warstwa malarska szaroniebieska, 6. warstwa malarska niebieska, 7. warstwa malarska zielona, 8. warstwa malarska jasnozielona, 9. warstwa malarska ciemnobrązowa (Siena palona), 10. drewno.

25. Elewacja frontowa – stratygrafia warstw na partiach tynkowanych: 1. warstwa malarska jasnooliwkowa, 2. wyprawa fakturowana cementowo-wapienna, 3. wyprawa cementowa, 4. tynk wapienno-piaskowy, 5. mur.

26. Elewacja frontowa. Widoczne: 1. spoina, 2. fuga.

27. Widoczne wymalowanie na fudze – w kolorze tynku (różowobeżowym).

28. Elewacja boczna (południowo-wschodnia) widoczne wadliwie wykonane naprawy zaprawami cementowymi.

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA PRZY REALIZACJI INWESTYCJI:	
PROJEKT REMONTU STOLARKI OKIENNEJ, DRZWIOWEJ I ELEWACJI , BUDYNKU MOK W RESZLU (kategoria obiektu IX)	
ADRES INWESTYCJI	NR DZIAŁKI
obręb 2 miasta Reszel	238/1
gm. Reszel	
INWESTOR	
IMIĘ I NAZWISKO / NAZWA /	
GMINA RESZEL	
ADRES	
UL. RYNEK 24 11-440 RESZEL	
OPRACOWAŁ:	
IMIĘ NAZWISKO SPECJALNOŚĆ NR UPRAWNIEŃ PODPIS	IMIĘ NAZWISKO SPECJALNOŚĆ NR UPRAWNIEŃ PODPIS
2016-08	2016-08

- 1) Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego oraz kolejność realizacji poszczególnych obiektów;

W ramach inwestycji zrealizowane zostaną następujące roboty budowlane:

- demontaż okien przewidzianych do renowacji
- ustawienie rusztowań , oczyszczenie elementów drewnianych okapów i końcówek krokwi
- oczyszczenie elewacji ceglanych , i ich naprawa poprzez uzupełnienie cegieł, fug
- naprawa tynków, lub wykonanie nowych
- wymiana stolarki okiennej i drzwiowej – zniszczonej i wtórnej na nową
- montaż stolarki okiennej i drzwiowej poddanej renowacji
- montaż witryn ppoż
- montaż rynien, rur spustowych i obróbek blacharskich
- obsypanie ścian fundamentowych pospółką wraz z wykonaniem opaski z gysu
- wykonanie zagospodarowania terenu wokół budynku
- uporządkowanie terenu

- 1) Istniejące obiekty budowlane:

W obrębie inwestycji na działce znajduje się przedmiotowy budynek.

- 2) Elementy zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi:

Prace będą przeprowadzane w użytkowanym budynku.

- 3) Przewidywane zagrożenia mogące wystąpić podczas realizacji robót budowlanych,
Przy wykonywaniu robót na tej budowie występują następujące zagrożenia:
- a) upadku przedmiotów z wysokości,
 - b) porażenie prądem elektrycznym,
 - c) od żrących substancji chemicznych,
 - d) upadek człowieka z wysokości,
 - e) poślizgnięcie się na płaszczyźnie(szczególnie w okresie zimowym),
 - f) uszkodzenie organizmu od ręcznego dźwigania zbyt dużych ciężarów, od natężenia hałasu, od wybuchu gazów technicznych, od uderzenia przedmiotem, od drgań mechanicznych.
- 4) Sposób prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych;
- a) Pracownicy zatrudnieni na budowie powinni mieć następujące przeszkolenie bhp:
 - wstępne ogólne
 - podstawowe lub okresowe
 - stanowiskowe
 - b) Wszyscy pracownicy budowy powinni mieć odpowiednie badania lekarskie, stosowne do rodzaju wykonywanej pracy, w tym pracujący na wysokości badania lekarskie wysokościowe.
 - c) Pracownicy obsługujący maszyny powinni mieć odpowiednie przeszkolenia i uprawnienia, wydane między innymi przez Urząd Dozoru Technicznego.
- 5) Środki technicznych i organizacyjnych, zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie, w tym zapewniających bezpieczną i sprawną komunikację, umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych :
- a) Teren budowy powinien być ogrodzony.
 - b) Osoby przebywające na budowie powinny używać przy poszczególnych pracach następujący sprzęt ochrony osobistej:
 - kaski przy zagrożeniu upadku przedmiotu lub człowieka z wysokości,
 - buty z noskami stalowymi,
 - okulary ochronne,
 - ochronniki słuchu, ,
 - ubrania i obuwie ochronne,
 - narzędzia i sprzęt dielektryczny,
 - szelki bezpieczeństwa z linkami asekuracyjnymi,
 - rękawice ochronne itp.
 - c) Maszyny i urządzenia na budowie powinny być poddawane okresowym przeglądom przez monterów, operatorów, konserwatorów lub przez Urząd Dozoru Technicznego.
 - d) Składowanie materiałów i roboty budowlane – montażowe wykonać zgodnie z projektem organizacji robót.
 - e) Okresowo powinny być wykonywane pomiary izolacyjności i zerowania urządzeń i instalacji elektrycznych.
 - f) Rusztowania powinny być obsługiwane zgodnie z DTR- kami przez pracowników przeszkolonych i którzy zdali egzamin w Instytucie Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Warsza-

wie. Rusztowania można eksploatować dopiero po odbiorze przez Kierownictwo Budowy z zapisem w Dzienniku Budowy. Rusztowania metalowe powinny być uziemione.

- g) Przy pracach na wysokościach i montażowych powinny być ustalane strefy ochronne na odległość 6 m od źródła zagrożenia, wyznaczane barierkami i oznaczane tablicami ostrzegawczymi. Gdy strefa niebezpieczna będzie „wychodzić” poza ogrodzony teren należy wyznaczyć pracownika, który będzie ostrzegał osoby postronne o zagrożeniach.
- h) Przy pracach na wysokościach większych niż 1 m, jeśli pracownicy nie są zabezpieczeni szelkami, należy montować barierki ochronne. Otwory w stropach mniejsze przykrywać, większe grodzić barierkami.
- i) Na budowie powinny być umieszczane odpowiednie tablice ostrzegawcze: zabraniające wstępu na budowę osobom nieupoważnionym, oznaczające strefę niebezpieczną przy montażu, informujące o pracy na wysokościach itp.
- j) Roboty budowlane należy przerwać przy słabym oświetleniu, na wysokości przy złych warunkach atmosferycznych, to znaczy przy silnym wietrze, gołoledzi, intensywnych opadach, przy wyładowaniach atmosferycznych.
- k) Na budowie należy przestrzegać przepisy przeciwpożarowe, powinien być sprawny sprzęt gaśniczy.
- l) Wszystkie roboty wykonać zgodnie z rozporządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 marca 1972 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu robót budowlano – montażowych i rozbiórkowych.

Opracował:

PROJEKTOWANA CHARAKTERYSTYKA ENERGETYCZNA

dla budynku Miejski Ośrodek Kultury nr dz.nr 238/1

Budynek oceniany:		
Nazwa obiektu	Miejski Ośrodek Kultury	Zdjęcie budynku
Adres obiektu	11-440 Reszel dz.nr 238/1	
Całość/ część budynku	całość	
Nazwa inwestora	Gmina Reszel	
Adres inwestora	ul.Rynek 24	
Kod, miejscowość	11-440, Reszel	
Powierzchnia użytkowa o regulowanej temp. (A_r , m ²)	915,60	
Powierzchnia zabudowy (A_g , m ²)	863,90	
Powierzchnia netto (P_n , m ²)	...	
Powierzchnia użytkowa (P_u , m ²)	...	
Powierzchnia ruchu (P_r , m ²)	...	
Powierzchnia usługowa (P_g , m ²)	...	
Kubatura budynku (V , m ³)	4414,25	

	Imie i nazwisko	Uprawnienia/pieczeńka	Podpis	Data
Projektant:	Dariusz Grzybowski			2016-06-30

Giżycko, 2016-06-30

Spis treści:

- 1) Tabela zbiorcza przegród budowlanych użytych w projekcie
- 2) Sprawdzenie warunku powierzchni okien
- 3) Sprawdzenie warunku uniknięcia rozwoju pleśni
- 4) Tabela zbiorcza sezonowego zapotrzebowania na ciepło $Q_{H,nd}$ dla każdej strefy
- 5) Tabela zbiorcza sezonowego zapotrzebowania na ciepłą wodę $Q_{W,nd}$
- 6) Tabela zbiorcza sprawności systemu ogrzewania i wentylacji
- 7) Tabela zbiorcza sprawności systemu przygotowania ciepłej wody
- 8) Tabela zbiorcza sprawności systemu oświetlenia
- 9) Tabela zbiorcza wyników energii pierwotnej i końcowej
- 10) Sprawdzenie warunków granicznych wg WT 2014
- 11) Bilans mocy

Podstawa prawna:

- rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z dnia 27 kwietnia 2012 r. poz. 462)
- rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 5 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

1) Tabela zbiorcza przegród budowlanych użytych w projekcie

Parametry przegród nieprzezroczystych budowlanych					
I. Przegrody ściany zewnętrzne					
Lp.	Nazwa przegrody	Symbol	Wsp. U_c [W/m ² •K]	Wsp. U_c wg WT 2014 [W/m ² •K]	Warunek spełniony
1	Ściana zewnętrzna	SC1-PARTER	0,23	0,25	Tak
2	Ściana zewnętrzna	SC3	0,20	0,25	Tak
II. Przegrody ściany na gruncie					
Lp.	Nazwa przegrody	Symbol	Wsp. U_c [W/m ² •K]	Wsp. U_c wg WT 2014 [W/m ² •K]	Warunek spełniony
1	Ściana na gruncie	SF3	0,30	Brak wymagań	Tak
III. Przegrody dach					
Lp.	Nazwa przegrody	Symbol	Wsp. U_c [W/m ² •K]	Wsp. U_c wg WT 2014 [W/m ² •K]	Warunek spełniony
1	Dach	D 1-NAD SALA	0,17	0,20	Tak
IV. Przegrody podłogi na gruncie					
Lp.	Nazwa przegrody	Symbol	Wsp. U_c [W/m ² •K]	Wsp. U_c wg WT 2014 [W/m ² •K]	Warunek spełniony
1	Podłoga na gruncie	S1-PARTER	0,28	0,30	Tak
2	Podłoga na gruncie	S1-PIWNICA	0,28	0,30	Tak
V. Przegrody ściany wewnętrzne					
Lp.	Nazwa przegrody	Symbol	Wsp. U_c [W/m ² •K]	Wsp. U_c wg WT 2014 [W/m ² •K]	Warunek spełniony
1	Ściana wewnętrzna	SW 1	0,23	0,30	Tak
VI. Przegrody stropy wewnętrzne					
Lp.	Nazwa przegrody	Symbol	Wsp. U_c [W/m ² •K]	Wsp. U_c wg WT 2014 [W/m ² •K]	Warunek spełniony
1	Strop wewnętrzny nad parterem	Strop wewnątrz	0,16	0,20	Tak

		zyny nad parterem			
2	Strop wewnętrzny nad poddaszem	Strop wewnętrzny I pietrem	0,17	0,20	Tak

VII. Przegrody drzwi zewnętrzne

Lp.	Nazwa przegrody	Symbol	Wsp. U_c [W/m ² •K]	Wsp. U_c wg WT 2014 [W/m ² •K]	Warunek spełniony
1	Drzwi zewnętrzne	Drzwi zewnętrzne DZ1	1,70	1,70	Tak
2	Drzwi zewnętrzne	Drzwi zewnętrzne DZ4	1,70	1,70	Tak
3	Drzwi zewnętrzne	Drzwi zewnętrzne DZ3	1,70	1,70	Tak
4	Drzwi zewnętrzne	Drzwi zewnętrzne D1	1,70	1,70	Tak

Parametry przegród przezroczystych

VIII. Okna zewnętrzne

Lp.	Nazwa przegrody	Symbol	Wsp. U [W/m ² K]	Wsp. g	Wsp. U wg WT 2014 [W/m ² •K]	Wsp. g wg WT 2014	Warunek spełniony	
							U_{max}	g
1	Okno zewnętrzne	naświetle nr3	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
2	Okno zewnętrzne	OKNO NR 6	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
3	Okno zewnętrzne 4	OKNO NR 4	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
4	Okno zewnętrzne	OKNO NR 17	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
5	Okno zewnętrzne 1	OKNO NR1	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
6	Okno zewnętrzne 2	OKNO NR 2	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
7	Okno zewnętrzne	OKNO NR 11	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy

8	Okno zewnętrzne	OKNO NR 14	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
9	Okno zewnętrzne	OKNO NR 8	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
10	Okno zewnętrzne	OKNO NR 16	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
11	Okno zewnętrzne	OKNO NR 19	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
12	Okno zewnętrzne	OKNO NR 18	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
13	Okno zewnętrzne	OKNO NR 9	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
14	Okno zewnętrzne	OKNO NR 10	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
15	Okno zewnętrzne	OKNO NR 15	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
16	Okno zewnętrzne	OKNO NR 5	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
17	Okno zewnętrzne	OKNO NR 7	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
18	Okno zewnętrzne 3	OKNO NR 3	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
19	Okno zewnętrzne	OKNO NR 12	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy
20	Okno zewnętrzne	OKNO NR 13	1,30	0,75	1,30	0,35	Tak	Nie dotyczy

2) Sprawdzenie warunku powierzchni okien

Przeznaczenie budynku	Budynki użyteczności publicznej
Pole powierzchni przegród szklanych i przezroczystych o współczynniku $U \geq 0,9$ [W/m ² ·K]	$A_0 = 112,94\text{m}^2$
Suma pól powierzchni rzutu poziomego wszystkich kondygnacji nadziemnych w pasie 5 m wzdłuż ścian zewnętrznych	$A_z = 700,00\text{m}^2$
Suma pól powierzchni pozostałej części rzutu poziomego	$A_w = 320,00\text{m}^2$
Graniczna wartość powierzchni okien	$A_{0\max} = 0,15 \cdot A_z + 0,03 \cdot A_w = 114,60\text{m}^2$
Sprawdzenie warunku powierzchni okien $A_0 \leq A_{0\max}$	Warunek spełniony

3) Sprawdzenie warunku uniknięcia rozwoju pleśni

3.1.1 Wartości obliczeniowego czynnika temperatury $f_{Rsi,min}$ dla przegród zewnętrznych

Wartości obliczeniowego czynnika temperatury $f_{Rsi,min}$ dla przegród: SC1-PARTER, D 1-NAD SALA, SC3

	Miesiąc	$f_{Rsi,min}$ [W/m ² ·K]
1	Styczeń	0,755
2	Luty	0,753
3	Marzec	0,675
4	Kwiecień	0,503
5	Maj	0,076
6	Czerwiec	-0,286
7	Lipiec	-0,598
8	Sierpień	-0,516
9	Wrzesień	0,076
10	Październik	0,495
11	Listopad	0,687
12	Grudzień	0,714

Miesiąc krytyczny: Styczeń

Wartość czynnika temperatury dla krytycznego miesiąca: $f_{Rsi,max}=0,75$

3.1.2 Wartości obliczeniowego czynnika temperatury $f_{Rsi,min}$ dla przegród stykających się z gruntem

Wartości obliczeniowego czynnika temperatury $f_{Rsi,min}$ dla przegród: S1-PARTER, S1-PIWNICA, SF3

	Miesiąc	$f_{Rsi,min}[W/m^2 \cdot K]$
1	Styczeń	0,859
2	Luty	0,859
3	Marzec	0,859
4	Kwiecień	0,859
5	Maj	0,859
6	Czerwiec	0,859
7	Lipiec	0,859
8	Sierpień	0,859
9	Wrzesień	0,859
10	Październik	0,859
11	Listopad	0,859
12	Grudzień	0,859

Miesiąc krytyczny: Styczeń, Luty, Marzec, Kwiecień, Maj, Czerwiec, Lipiec, Sierpień, Wrzesień, Październik, Listopad, Grudzień

Wartość czynnika temperatury dla krytycznego miesiąca: $f_{Rsi,max}=0,86$

3.2 Efektywna wartość czynnika temperatury na powierzchni wewnętrznej przegrody wyznaczona na podstawie wartości współczynnika przenikania ciepła elementu U oraz oporu przejmowania ciepła na powierzchni wewnętrznej R_{si} dla poszczególnych przegród.

	Nazwa przegrody	Symbol	U [W/(m ² •K)]	f_{Rsi} [W/(m ² •K)]	$f_{Rsi} > f_{Rsi,max}$ [W/(m ² •K)]	Warunek
1	Podłoga na gruncie	S1-PARTER	0,28	0,963	$0,963 > 0,859$	Spełniony
2	Ściana zewnętrzna	SC1-PARTER	0,23	0,970	$0,970 > 0,755$	Spełniony
3	Podłoga na gruncie	S1-PIWNICA	0,28	0,963	$0,963 > 0,859$	Spełniony
4	Ściana na gruncie	SF3	0,30	0,961	$0,961 > 0,859$	Spełniony
5	Dach	D1-NAD SALA	0,17	0,978	$0,978 > 0,755$	Spełniony
6	Ściana zewnętrzna	SC3	0,20	0,974	$0,974 > 0,755$	Spełniony

4) Tabela zbiorcza sezonowego zapotrzebowania na ciepło $Q_{H,nd}$ dla każdej strefy

Obliczenia zbiorcze dla strefy Strefa O1												
Temperatura wewnętrzna strefy									θ_i	24,0	°C	
Pole powierzchni pomieszczeń o regulowanej temperaturze									A_f	120,6	m²	
Obciążenia cieplne pomieszczeń zyskami wewnętrznymi									q_{int}	3,5	W/m²	
Pojemność cieplna budynku									C_m	19899000	J/K	
Stała czasowa budynku									τ	76,6	h	
Udział granicznych potrzeb ciepła									$\gamma_{H,lim}$	1,2	-	
-									a_H	6,1	-	
Obliczenia miesięcznego zapotrzebowania na energię do ogrzewania i wentylacji $Q_{H,nd,n}$ kWh/m-c												
Miesiąc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Średnia temperatura zewnętrzna θ_e , °C	-4,1	-3,9	1,8	8,1	13,6	15,4	16,3	16,1	13,6	8,3	1,1	-0,7
Liczba godzin w miesiącu t_m , h	744	672	744	720	744	720	744	744	720	744	720	744
Miesięczna strata ciepła przez przenikanie $Q_{H,th}=10^{-3} \cdot H_{tr} \cdot (\theta_i - \theta_e) \cdot t_m$ kWh/m-c	1508	1352	1191	826	558	447	413	424	540	842	1189	1325
Miesięczna strata ciepła przez przenikanie z strefami ogrzewanymi $Q_{H,zy}=10^{-3} \cdot H_{zy} \cdot (\theta_i - \theta_{i,yz}) \cdot t_m$ kWh/m-c	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Miesięczna strata ciepła przez przenikanie $Q_{H,ht}=Q_{H,t}+Q_{H,zy}$ kWh/m-c	1508	1352	1191	826	558	447	413	424	540	842	1189	1325
Miesięczne zyski ciepła od nasłonecznienia Q_{sol} , kWh/m-c	176	245	494	674	1094	1109	1088	874	657	437	181	188
Miesięczne wewnętrzne zyski ciepła $Q_{int}=q_{int} \cdot 10^{-3} \cdot A_f \cdot t_m$ kWh/m-c	314	284	314	304	314	304	314	314	304	314	304	314
Miesięczne zyski ciepła $Q_{H,gn}=Q_{sol}+Q_{int}$ kWh/m-c	490	528	809	977	1408	1413	1402	1188	961	751	485	502
$\gamma_H=Q_{H,gn}/Q_{H,ht}$	0,33	0,39	0,68	1,18	2,52	3,16	3,39	2,80	1,78	0,89	0,41	0,38
$\gamma_{H,1}$	0,35	0,36	0,53	0,93	1,85	0,00	0,00	0,00	1,34	0,65	0,39	0,35
$\gamma_{H,2}$	0,36	0,53	0,93	1,85	2,84	0,00	0,00	0,00	2,29	1,34	0,65	0,39

$f_{H,m}$	1,00	1,00	1,00	0,46	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,81	1,00	1,00
Współczynnik wykorzystania zysków ciepła, $\eta_{H,gn}$	1,00	1,00	0,97	0,78	0,40	0,32	0,29	0,36	0,55	0,90	1,00	1,00
Miesięczne zapotrzebowanie na energię $Q_{H,nd,n}=Q_{H,ht} - \eta_{H,gn} \cdot Q_{H,gn}$ kWh/m-c	1017,65	824,85	408,68	65,42	1,18	0,27	0,17	0,50	7,11	163,99	704,93	824,16
Roczne zapotrzebowanie na energię użytkową dla ogrzewania i wentylacji $Q_{H,nd}=\Sigma(Q_{H,nd,n})$, kWh/rok											4018,9	

Obliczenia zbiorcze dla strefy Strefa O2												
Temperatura wewnętrzna strefy									θ_i	20,0	°C	
Pole powierzchni pomieszczeń o regulowanej temperaturze									A_f	795,0	m²	
Obciążenia cieplne pomieszczeń zyskami wewnętrznymi									q_{int}	3,5	W/m²	
Pojemność cieplna budynku									C_m	131175000	J/K	
Stała czasowa budynku									τ	83,0	h	
Udział granicznych potrzeb ciepła									$\gamma_{H,lim}$	1,2	-	
-									a_H	6,5	-	
Obliczenia miesięcznego zapotrzebowania na energię do ogrzewania i wentylacji $Q_{H,nd,n}$ kWh/m-c												
Miesiąc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Średnia temperatura zewnętrzna θ_e , °C	-4,1	-3,9	1,8	8,1	13,6	15,4	16,3	16,1	13,6	8,3	1,1	-0,7
Liczba godzin w miesiącu t_m , h	744	672	744	720	744	720	744	744	720	744	720	744
Miesięczna strata ciepła przez przenikanie $Q_{H,th}=10^{-3} \cdot H_{tr} \cdot (\theta_i - \theta_e) \cdot t_m$ kWh/m-c	7871	7051	5944	3761	2090	1454	1208	1274	2023	3821	5974	6761
Miesięczna strata ciepła przez przenikanie z strefami ogrzewanymi $Q_{H,zy}=10^{-3} \cdot H_{zy} \cdot (\theta_i - \theta_{i,yz}) \cdot t_m$ kWh/m-c	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Miesięczna strata ciepła przez przenikanie $Q_{H,ht}=Q_{H,t}+Q_{H,zy}$ kWh/m-c	7871	7051	5944	3761	2090	1454	1208	1274	2023	3821	5974	6761
Miesięczne zyski ciepła od nasłonecznienia Q_{sol} , kWh/m-c	1162	1934	3361	4349	6332	6493	6537	5641	4303	3200	1336	1084
Miesięczne wewnętrzne zyski ciepła $Q_{int}=q_{int} \cdot 10^{-3} \cdot A_f \cdot t_m$ kWh/m-c	2070	1870	2070	2003	2070	2003	2070	2070	2003	2070	2003	2070
Miesięczne zyski ciepła $Q_{H,gn}=Q_{sol}+Q_{int}$ kWh/m-c	3232	3804	5431	6352	8402	8497	8608	7711	6306	5270	3340	3154

$\gamma_H = Q_{H,gn}/Q_{H,ht}$	0,41	0,54	0,91	1,69	4,02	5,84	7,12	6,05	3,12	1,38	0,56	0,47
$\gamma_{H,1}$	0,44	0,48	0,73	1,30	2,85	0,00	0,00	0,00	2,25	0,97	0,51	0,44
$\gamma_{H,2}$	0,48	0,73	1,30	2,85	4,93	0,00	0,00	0,00	4,59	2,25	0,97	0,51
$f_{H,m}$	1,00	1,00	0,81	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,22	1,00	1,00
Współczynnik wykorzystania zysków ciepła, $\eta_{H,gn}$	1,00	0,99	0,90	0,58	0,25	0,17	0,14	0,17	0,32	0,70	0,99	1,00
Miesięczne zapotrzebowanie na energię $Q_{H,nd,n} = Q_{H,ht} - \eta_{H,gn} \cdot Q_{H,gn}$ kWh/m-c	4644,93	3277,97	1040,13	50,99	0,18	0,01	0,00	0,01	0,82	141,19	2667,47	3617,98
Roczne zapotrzebowanie na energię użytkową dla ogrzewania i wentylacji $Q_{H,nd} = \Sigma(Q_{H,nd,n})$, kWh/rok											15441,7	

Niezgrupowane					
Zestawienie stref					
Numer strefy	Nazwa strefy	A_f	V	θ_i	Zapotrzebowanie na ciepło $Q_{H,nd}$
	-	m ²	m ³	°C	kWh/rok
1	Strefa O1	120,60	313,56	24,0	4018,91
2	Strefa O2	795,00	4100,69	20,0	15441,67
Całkowite zapotrzebowanie strefy $\Sigma Q_{H,nd}$ [kWh/rok]					19460,58

5) Tabela zbiorcza sezonowego zapotrzebowania na ciepłą wodę $Q_{W,nd}$

Obliczenia instalacja ciepłej wody użytkowej		
Niezgrupowane		
Ciepło właściwe wody, c_w	4,19	kJ/(kg•K)
Gęstość wody, ρ_w	1000	kg/m ³
Temperatura ciepłej wody, θ_w	55	°C
Temperatura zimnej wody, θ_o	10	°C
Współczynnik korekcyjny, k_R	0,55	-
Powierzchnia o regulowanej temperaturze, A_f	915,60	m ²
Jednostkowe dobowe zużycie ciepłej wody, V_w	0,80	dm ³ /(m ² •dzień)
Roczna energia użytkowa do przygotowania c.w.u., $Q_{W,nd}$	7701,50	kWh/rok

6) Tabela zbiorcza sprawności systemu ogrzewania i wentylacji

Niezgrupowane		
Nazwa źródła	Gaz ziemny	
Nr źródła	1	-
Udział procentowy	100	%
Rodzaj nośnika energii	Miejscowe wytwarzanie energii w budynku - Gaz ziemny	
Współczynnik W_H	1,10	-
Współczynnik W_{el}	3,00	-
Energia użytkowa $Q_{H,nd}$	19460,58	kWh/rok
Wybrany wariant wytwarzania	Kotły gazowe kondensacyjne (70/55oC) o mocy nominalnej powyżej 50 do 120 kW	
Sprawność wytwarzania $\eta_{H,g}$	0,92	-
Wybrany wariant regulacji	Ogrzewanie wodne z grzejnikami członowymi lub płytowymi w przypadku regulacji centralnej i miejscowej z zaworem termostatycznym o działaniu proporcjonalnym z zakresem proporcjonalności P-2K	
Sprawność regulacji $\eta_{H,e}$	0,88	-
Wybrany wariant przesyłu	C.o. wodne z lokalnego źródła ciepła usytuowanego w ogrzewanym budynku z zaizolowanymi przewodami, armaturą i urządzeniami, które są zainstalowane w przestrzeni ogrzewanej	
Sprawność przesyłu $\eta_{H,d}$	0,96	-
Wybrany wariant akumulacji	System ogrzewania bez zasobnika ciepła	
Sprawność akumulacji $\eta_{H,s}$	1,00	-
Całkowita sprawność systemu zasilania i-tego nośnika $\eta_{H,tot}$	0,78	-
Energia na urządzenia pomocnicze $E_{el,pom,H\%}$	12098,52	kWh/rok

7) Tabela zbiorcza sprawności systemu przygotowania ciepłej wody

Niezgrupowane		
Nazwa źródła	Gaz ziemny	
Nr źródła	1	-
Udział procentowy	100,00	%
Rodzaj nośnika energii	Miejscowe wytwarzanie energii w budynku - Gaz ziemny	
Współczynnik W_w	1,10	-
Współczynnik W_{el}	3,00	-
Energia użytkowa $Q_{W,nd}$	7701,50	kWh/rok
Wybrany wariant wytwarzania	Kotły stałotemperaturowe dwufunkcyjne (ogrzewanie i ciepłej wody użytkowej)	
Sprawność wytwarzania $\eta_{W,g}$	0,65	-
Wybrany wariant przesyłu	Centralne podgrzewanie wody — systemy z obiegami cyrkulacyjnymi z pionami instalacyjnymi i przewodami rozprowadzającymi izolowanymi	
Rodzaj przesyłu ciepłej wody	Liczba punktów poboru ciepłej wody do 30	
Sprawność przesyłu $\eta_{W,d}$	0,84	-
Wybrany wariant akumulacji	Zasobnik ciepłej wody użytkowej wyprodukowany po 2005 r.	
Sprawność akumulacji $\eta_{W,s}$	0,84	-
Całkowita sprawność systemu zasilania i-tego nośnika $\eta_{W,tot}$	0,38	-
Energia na urządzenia pomocnicze $E_{el,pom,W\%}$	172,84	kWh/rok

8) Tabela zbiorcza sprawności systemu oświetlenia

Niezgrupowane		
Nazwa źródła	Nowe źródło światła	
Nr źródła	1	-
Rodzaj nośnika energii	Energia elektryczna - produkcja mieszana	
Współczynnik W_L	3,00	
Współczynnik W_{el}	3,00	-
Energia użytkowa $E_{i,\%}$	16000,00	kWh/rok
Powierzchnia użytkowa grupy pomieszczeń A_f	1110,20	m ²
Czas użytkowania oświetlenia dzień t_D	2250,00	h/rok
Czas użytkowania oświetlenia noc t_N	250,00	h/rok
Rodzaj regulacji	Ręczny łącznik włączenie/wyłączenie	
Wpływ światła dziennego F_D	1,00	-
Rodzaj regulacji	Ręczna	
Wpływ nieobecności pracowników F_O	1,00	-
Regulacja prowadzona do utrzymania oświetlenia na wymaganym poziomie	Tak	
Współczynnik obciążenia natężenia oświetlenia F_C	1,00	-
Energia na urządzenia pomocnicze $E_{el,pom,L\%}$	0,00	kWh/rok

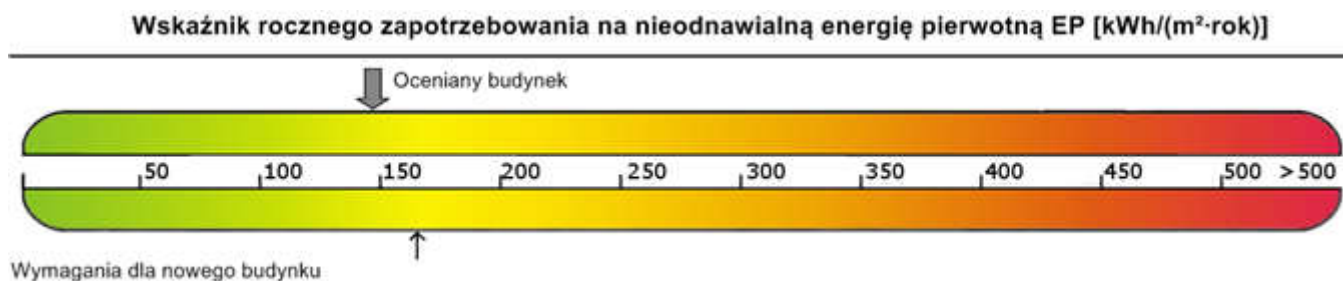
9) Tabela zbiorcza wyników energii pierwotnej i końcowej

Niezgrupowane			
Ogrzewanie i wentylacja			
Nr źródła	Nazwa źródła	$Q_{K,H}$ kWh/rok	$Q_{P,H}$ kWh/rok
1	Gaz ziemny	25038,84	63838,28
Suma		25038,84	63838,28
Przygotowanie ciepłej wody			
Nr źródła	Nazwa źródła	$Q_{K,W}$ kWh/rok	$Q_{P,W}$ kWh/rok
1	Gaz ziemny	20150,45	22684,00
Suma		20150,45	22684,00
Oświetlenie wbudowane			
Nr źródła	Nazwa źródła	$Q_{K,L}$ kWh/rok	$Q_{P,L}$ kWh/rok
1	Nowe źródło światła	16000,00	48000,00
Suma		16000,00	48000,00
Zestawienie energii pierwotnej $Q_P=Q_{P,H}+Q_{P,W}+Q_{P,L}$		134522,28	kWh/rok
Zestawienie energii końcowej $E_K=(Q_{K,H}+Q_{K,W}+Q_{K,L}+E_{el,pom}) / A_f$		80,23	kWh/(m ² •rok)
Roczny wskaźnik obliczeniowy zapotrzebowania na nieodnawialną energię pierwotną do ogrzania, wentylacji i przygotowania ciepłej wody oraz chłodzenia $EP=Q_P/A_f$		146,92	kWh/(m ² •rok)

Budynek referencyjny wg WT 2014			
Powierzchnia użytkowa ogrzewanego budynku	A_f	915,60	m^2
Częstkowa maksymalna wartość wskaźnika EP na potrzeby ogrzewania, wentylacji oraz przygotowania ciepłej wody użytkowej	EP_{H+W}	65,00	$kWh/(m^2 \cdot rok)$
Częstkowa maksymalna wartość wskaźnika EP na potrzeby oświetlenia	ΔEP_L	100,00	$kWh/(m^2 \cdot rok)$
Maksymalną wartość wskaźnika EP określającego roczne obliczeniowe zapotrzebowanie budynku na nieodnawialną energię pierwotną do ogrzewania, wentylacji, chłodzenia, przygotowania ciepłej wody użytkowej oraz oświetlenia	EP_{max}	165,00	$kWh/(m^2 \cdot rok)$

Sprawdzenie warunku na EP			
EP $kWh/(m^2 \cdot rok)$		EP _{max} $kWh/(m^2 \cdot rok)$	Uwagi
146,92	<	165,00	Warunek spełniony

10) Sprawdzenie warunków granicznych wg WT 2014

Nazwa	Spełniony	Niespełniony	Uwagi
Warunek izolacyjności cieplnej przegród zewnętrznych	Tak		
Warunek powierzchni okien	Tak		
Warunek $EP < EP_{max}$	Tak		
Warunek powierzchniowej kondensacji pary wodnej	Tak		

11) Bilans mocy

Lp.	Branża	Zapotrzebowanie na moc E_{pom} [kWh/rok]	Uwagi
1	Ogrzewanie	12098,52	
2	Przygotowanie ciepłej wody	172,84	

POZWOLENIE nr 796/2016

713
30.08.2016
p

IZNR.5142.548.2016.sb

Olsztyn, 29.08.2016 r.

Na podstawie art. 36 ust. 1 pkt. 1 i ust. 3, art. 89 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014r. poz. 1446 ze zm.); § 3 i 13 oraz 4 i 14 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 14 października 2015 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (Dz. U. z 2015 r., Poz. 1789), w związku z art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23)

po rozpatrzeniu wniosku: Gmina Reszel, ul. Rynek 24. 11-440 Reszel

o wydanie: pozwolenia na remont elewacji i zewnętrznych stolarek wraz z ich częściową wymianą w budynku przy ul. Mickiewicza 4 w Reszlu

oraz po ocenie danych przedstawionych we wniosku i załącznikach do niego:

- Projekt remontu stolarki okiennej, drzwiowej i elewacji, budynku MOK w Reszlu. Dż. 238/1. Opracowanie: Dariusz Grzybowski i Ewa Kamila Zagrodny, Wydminy 1.06.2016 r.
- Uzupełnienie - Projekt remontu stolarki okiennej, drzwiowej i elewacji, budynku MOK w Reszlu. Dż. 238/1. Opracowanie: Dariusz Grzybowski i Ewa Kamila Zagrodny, Wydminy 08.08.2016 r.
- Dokumentacja badań konserwatorskich. Budynek miejskiego kultury w Reszlu. Opracowanie: Izabela Świętochowska, Ostróda, kwiecień 2013 r.
- Inwentaryzacja konserwatorska stolarki okiennej i drzwiowej w budynku MOK w Reszlu. T. 1 i 2. Opracowanie: Dariusz Grzybowski 03.2012 r.

Wpłynęło dnia 30.08.2016
Skierowano do 1/2P

WARMIŃSKO-MAZURSKI WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTEKÓW

orzeka udzielić pozwolenia na w/w działania oraz prace konserwatorskie

przy zabytku

Sposób prowadzenia w/w robót budowlanych: jak we wniosku.

Termin ważności pozwolenia: 31.12.2017 r.

WARUNKI POZWOLENIA

WKZ zobowiązuje Wnioskodawcę do:

1. zawiadomienia o terminie rozpoczęcia i zakończenia działań, przynajmniej na 3 dni wcześniej,
2. niezwłocznego zawiadomienia o wszelkich zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzenia w/w działań,
3. kierowania pracami konserwatorskimi, albo samodzielnego wykonywania tych prac przez osobę posiadającą kwalifikacje, o których mowa w art. 37a w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ponieważ osoba ta będzie wylaniana w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz przekazania wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków imienia, nazwiska i adresu tej osoby, wraz z dokumentami potwierdzającymi posiadanie przez nią w/w kwalifikacji, nie później niż w terminie 7 dni przed dniem rozpoczęcia prac konserwatorskich
4. kierowania robotami budowlanymi i wykonywania nadzoru inwestorskiego przez osoby posiadające kwalifikacje, o których mowa w art. 37c w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ponieważ osoby te będą wylaniane w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz przekazania wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków imion, nazwisk i adresów osób, wraz z dokumentami potwierdzającymi posiadanie przez te osoby w/w kwalifikacji, nie później niż w terminie 7 dni przed dniem rozpoczęcia robót budowlanych,
5. prowadzenia dokumentacji przebiegu wskazanych w pozwoleniu prac w sposób umożliwiający jednoznaczną identyfikację i dokładną lokalizację przestrzenną wszystkich czynności, użytych materiałów oraz dokonanych odkryć i przekazania jej Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków w terminie do 3 miesięcy od zakończenia w/w prac;
6. opracowania sposobu postępowania z zabytkiem po zakończeniu wskazanych w pozwoleniu prac i przekazanie tego opracowania Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia tych badań.
7. w trakcie wykonywania wszelkich działań, należy przestrzegać wykładni art. 32 w/w ustawy o ochronie zabytków.

UZASADNIENIE

Na mocy art. 107 §4 kodeksu postępowania administracyjnego odstępuje się od uzasadnienia, gdyż niniejsze pozwolenie w całości uwzględnia żądanie strony.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom, na podstawie art. 127 kpa, odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, które należy złożyć za pośrednictwem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Olsztynie terminie 14 dni od daty doręczenia, zgodnie z art. 129 kpa.

Wg art. 130 § 4 Kpa decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, gdy jest zgodna z żądaniem wszystkich stron.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, kto w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, odkrył przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, jest obowiązany:

- 1) wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot;
- 2) zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia;

3) niezwłocznie zawiadomić o tym właściwego WKZ, a jeśli nie jest to możliwe, właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia może zostać wznowione, a następnie pozwolenie może zostać cofnięte lub zmienione na podstawie art. 47 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Działania wykonywane na podstawie przedmiotowego pozwolenia mogą zostać wstrzymane w razie stwierdzenia wykonywania ich w sposób odbiegający od zakresu i warunków określonych w pozwoleniu.

Uzyskanie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na podjęcie działań przy zabytku wpisanym do rejestru nie zwalnia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, w przypadkach określonych przepisami Prawa budowlanego.

Wydanie niniejszego pozwolenia zostało zwolnione z opłaty skarbowej wg ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 783).

Niewypełnienie przez wnioskodawcę, któregokolwiek z w/w warunków niniejszego pozwolenia, skutkować będzie wszczęciem postępowania w trybie art. 117 w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Z up. Warmińsko-Mazurskiego
Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

Małgorzata Przybyszewska-Koźbiel
Kierownik Wydziału IZNR

Otrzymują:

1. Gmina Reszel, ul. Rynek 24, 11-440 Reszel
2. Architects Investments sp. z o.o., Dariusz Grzybowski, ul. 3 Maja 6, 11-500 Giżycko
3. a/a

PROJEKT BUDOWLANY - uzupełnienie

<p>PROJEKT REMONTU STOLARKI OKIENNEJ, DRZWIOWEJ I ELEWACJI , BUDYNKU MOK W RESZLU (kategoria obiektu IX)</p>		1
<p>IMIĘ I NAZWISKO ORAZ ADRES INWESTORA:</p> <p>GMINA RESZEL UL. RYNEK 24 11-440 RESZEL</p>	<p>ADRES INWESTYCJI:</p> <p>działka nr 238/1 , ul. A. Mickiewicza 4 11-440 Reszel , obręb 2 miasta Reszel gm. Reszel, jedn. ewidencyjna Reszel</p>	

SPIS ZAWARTOŚCI PROJEKTU

CZĘŚĆ OPISOWA:

1. Opis techniczny

Str.

.....
.....

ARCHITEKTURA:

1. Projekt stolarki okiennej

A-8

A RCHITECTS
INVESTMENTS SP. Z O.O.
UL. KOLONIA 4
11-510 WYDMINY
biuro@konstruktorzy.pl

IMIĘ I NAZWISKA PROJEKTANTÓW

<p>PROJEKTANT:</p> <p>DATA: 08.2016</p>	<p>OSOBA OPRACOWUJĄCA CZĘŚĆ ARCHITEKTONICZNĄ:</p> <p>DATA: 08.2016</p>
<p>JEDNOSTKA PROJEKTOWA:</p> <p>DATA: 08.2016</p>	<p>OSOBA OPRACOWUJĄCA CZĘŚĆ KONSTRUKCYJNĄ:</p> <p>DATA: 08.2016</p>

WYDMINY 8.08.2016r

OPIS TECHNICZNY -uzupełnienie

Do projektu remontu stolarki okiennej, drzwiowej i elewacji budynku przy
ul. A. Mickiewicza 4, siedzibie MOK w Reszlu – Etap III
na działce nr 238/1 obręb 2 miasta Reszel, gm. Reszel

INWESTOR: GMINA RESZEL
ul. Rynek 24, 11-440 Reszel

1. Podstawa opracowania

- 1.1. Umowa o dzieło nr 139 TB.7013.3.36.2015.I wraz z aneksami nr 1 i 2 na wykonanie dokumentacji projektowej.
- 1.2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Reszel, wsi Święta Lipka i drogi pielgrzymkowej na trasie Reszel-Święta Lipka”
- 1.3. Zalecenia konserwatorskie wydane przez Warmińsko-Mazurskiego Konserwatora Zabytków z dnia 12.02.2016r
- 1.4. Dokumentacja badań konserwatorskich z kwietnia 2013r.
- 1.5. Umowa i ustalenia z inwestorem
- 1.6. Wizja lokalna w terenie
- 1.7. Obowiązujące normy, przepisy i uzgodnienia

2. Lokalizacja i funkcja budynku

Przedmiotowy budynek znajduje się przy ulicy A. Mickiewicza 4, na działce nr 238/1 w obrębie 2 miasta Reszel. Obiekt stanowi siedzibę Miejskiego Ośrodka Kultury i wpisany jest do rejestru zabytków.

3. Uzupełnienie dokumentacji projektowej

Wprowadza się następujące zmiany w przedmiotowej dokumentacji projektowej :

pkt. 8.3 Stolarka okienna – opis bez zmian

pkt. 8.3.1 Okna przeznaczone do renowacji o następujących numerach - bez zmian

pkt. 8.3.2 Przewiduje się wymianę następujących okien - zmiana

Okno skrzynkowe typ nr 1 – bez zmian

Okno skrzynkowe typ nr 7 – bez zmian

Okno krosnowe typ nr 8 – bez zmian

Okno skrzynkowe typ nr 9 – zmiana ,

dodanie zapisu :

wg. projektu okna rys. A-8

Okno skrzynkowe typ nr 10 – zmiana,

dodanie zapisu :

wg. projektu okna rys. A-8

Okno skrzynkowe nr 11 – zmiana

było

„ 1szt. , wtórne, osadzone na elewacji południowej I piętra, pojedynczo szklone dwuskrzydłowe , otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym z cegły pełnej. Skrzydła zamykane za pomocą klamek , osadzone na zawiasach wrębowych. Wymiana okna na nowe drewniane z powtórzeniem techniki i konstrukcji (

skrzynkowe) na podstawie okna typ nr 6. Propozycja podziału należy uzgodnić z projektantem. „

zamiana na

„1 szt. , wtórne, osadzone na elewacji południowej I piętra, pojedynczo szklone dwuskrzydłowe , otwierane do wewnątrz z parapetem zewnętrznym z cegły pełnej. Skrzydła zamykane za pomocą klamek , osadzone na zawiasach wrębowych. Wymiana okna na nowe drewniane z powtórzeniem techniki i konstrukcji (skrzynkowe) na podstawie okna typ nr 6. Podział wg. projektu okna rys. A- 8 , zdobienia snycerskie wg. okna typ nr 6 zgodnie z inwentaryzacją konserwatorską. „

- Okno skrzynkowe nr 12 – zmiana
dodanie zapisu :

wg. projektu okna rys. A-8

- Okno skrzynkowe nr 13 – zmiana
dodanie zapisu :

wg. projektu okna rys. A-8

- Okno skrzynkowe nr 14 – zmiana
dodanie zapisu :

wg. projektu okna rys. A-8

- Okno nr 15 – bez zmian

- Okno nr 16 – zmiana

dodanie zapisu :

wg. projektu okna rys. A-8

- Okno skrzynkowe nr 17 – bez zmian

- Okna piwniczne nr 18 – zmiana

było

„ 4 szt. wymiana na drewniane we współczesnej technologii z powtórzeniem obecnie występujących podziałów”

zamiana na :

„ 3 szt. , wtórne osadzone w piwnicy w elewacji zachodniej i południowej, w chwili obecnej w dwóch otworach okna drewniane jednokrosnowe , każde wykonane w innej technice, w bardzo złym stanie technicznym. Jeden otwór zamurowany. W dokumentacji projektowej ETAPU II , przywraca się zamurowany otwór. Wymiana okien na drewniane we współczesnej technologii , podział i osadzenie w murze wg. projektu okna rys. A-8.

dodaje się jeszcze jeden typ okna

Okna piwniczne nr 19 - 1 szt. , wtórne osadzone w piwnicy w elewacji w bardzo złym stanie technicznym. Wymiana okien na drewniane we współczesnej technologii , podział i osadzenie w murze wg. projektu okna rys. A-8

pkt 8.3 Zewnętrzna stolarka drzwiowa -bez zmian

pkt 8.4 Wewnętrzna stolarka drzwiowa –bez zmian

pkt 8.5 Obróbki blacharskie systemu odprowadzania wód opadowych –bez zmian

pkt 8.6 Kolorystyka elewacji- bez zmian

pkt 8.7 Elementy metalowe –bez zmian

Pozostałe pkt i ppkt bez zmian zgodnie z dokumentacją pierwotną.

ARCHITEKTURA:

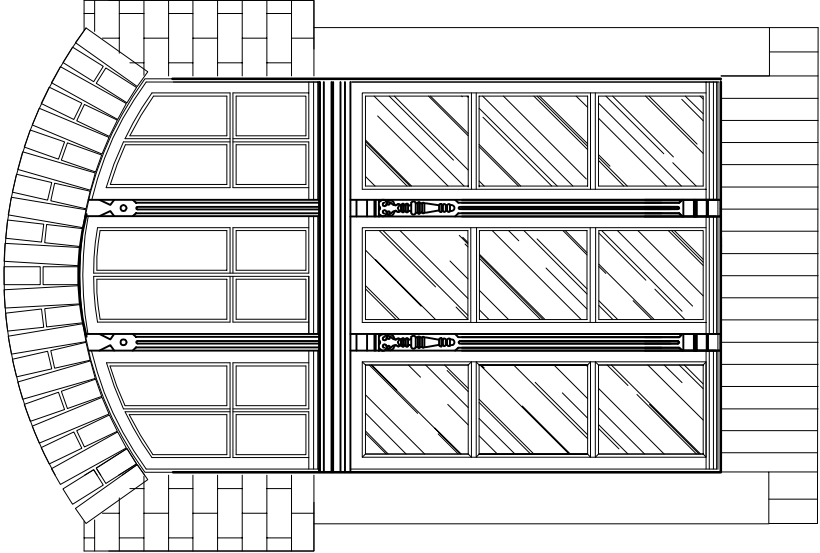
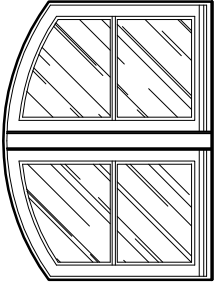
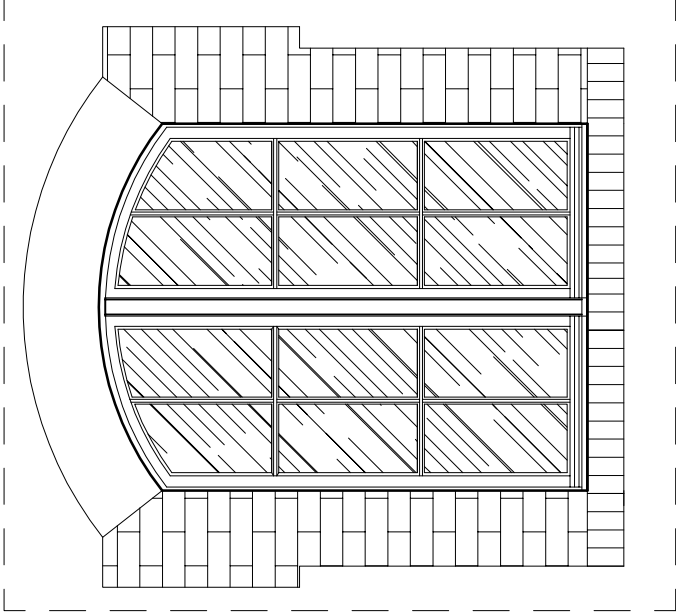
PROJEKTANT

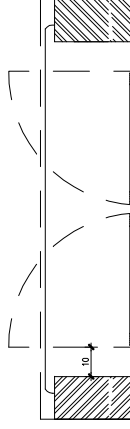
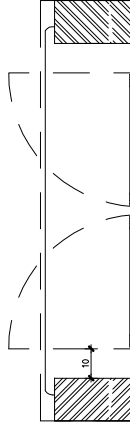
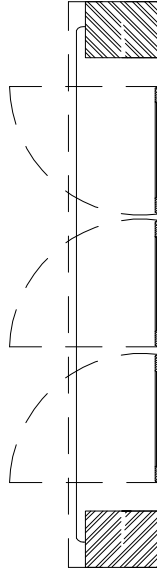
KONSTRUKCJA:

PROJEKTANT

PROJEKTOWANA STOLARKA

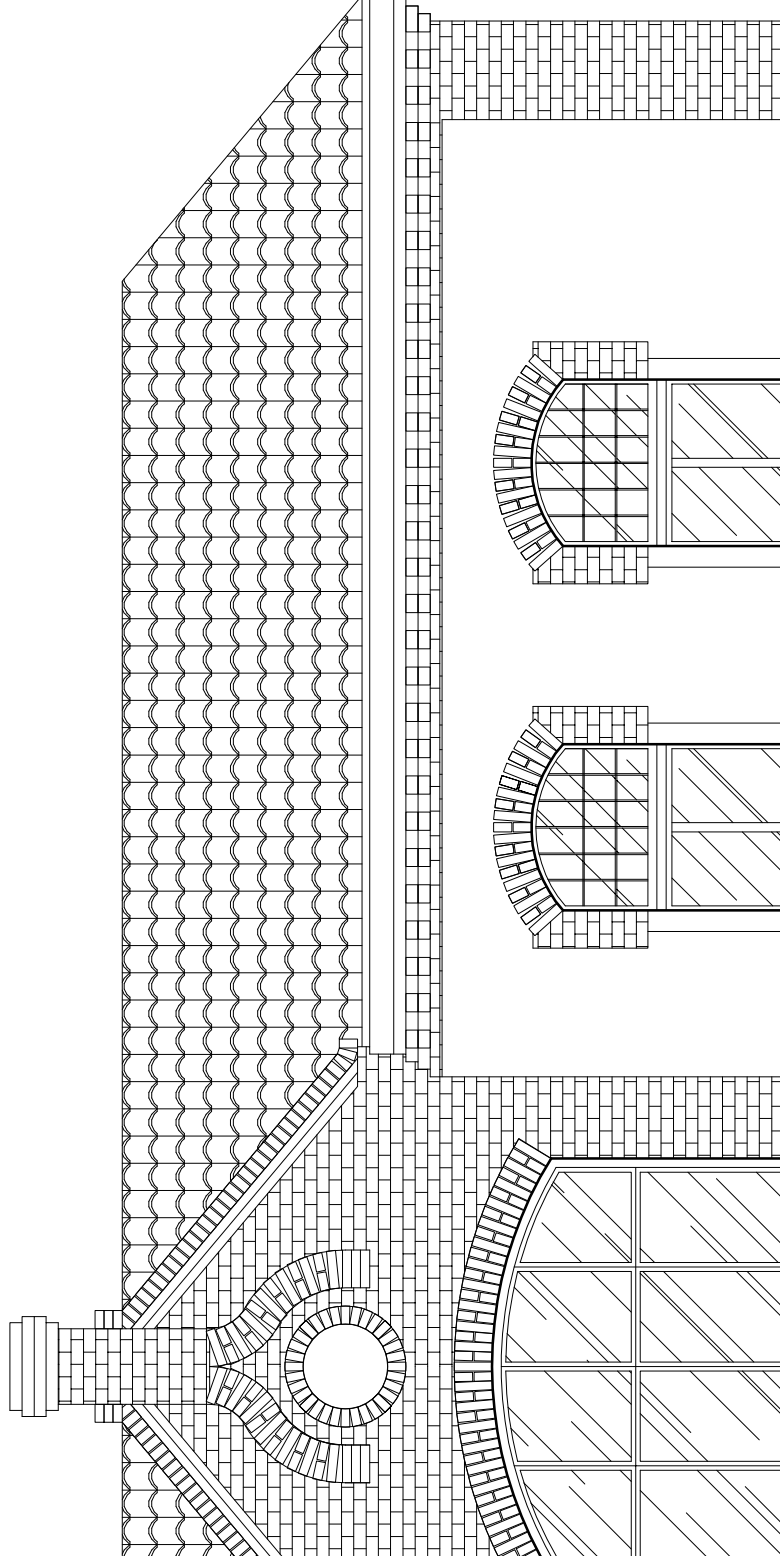
1:25

OKNO NR16	OKNO NR18	OKNO NR19
wg. okna typ 4	wg. okna typ 9	wg. okna typ 9
		

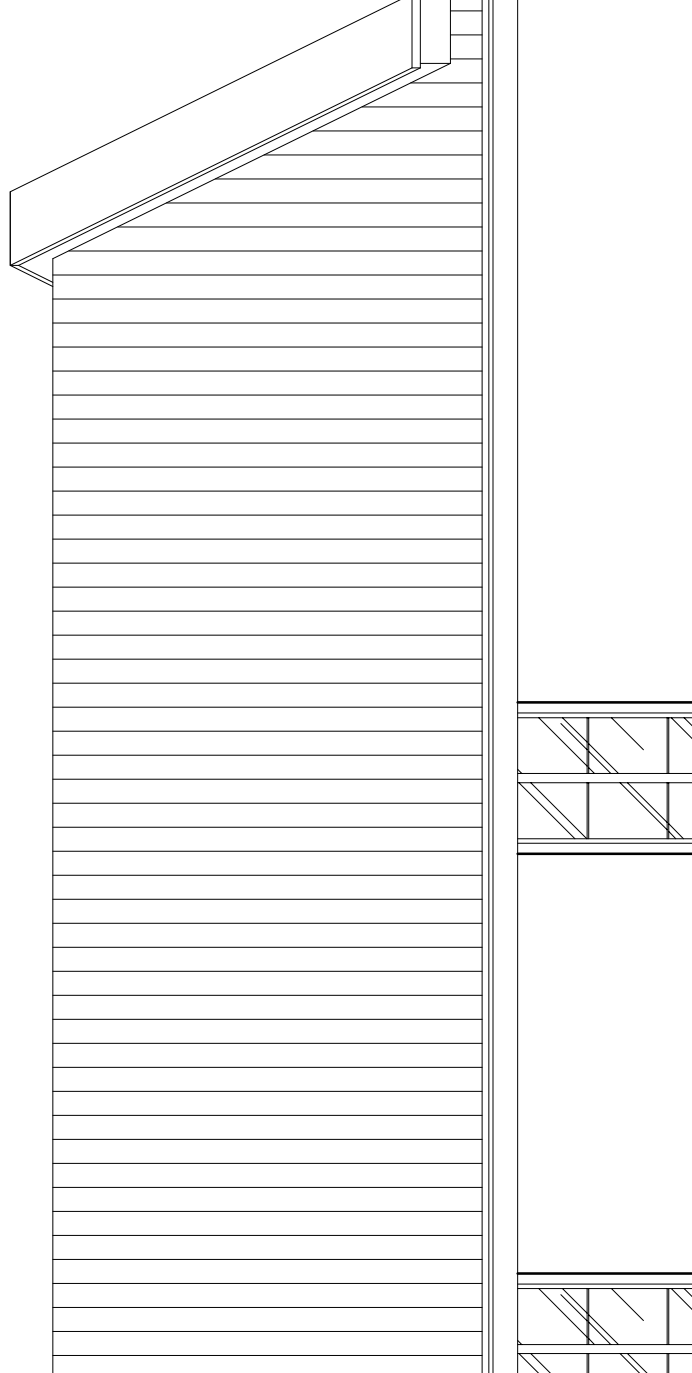
ELEWACJA POŁUDNIOWA

SKALA 1:50

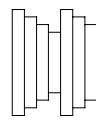
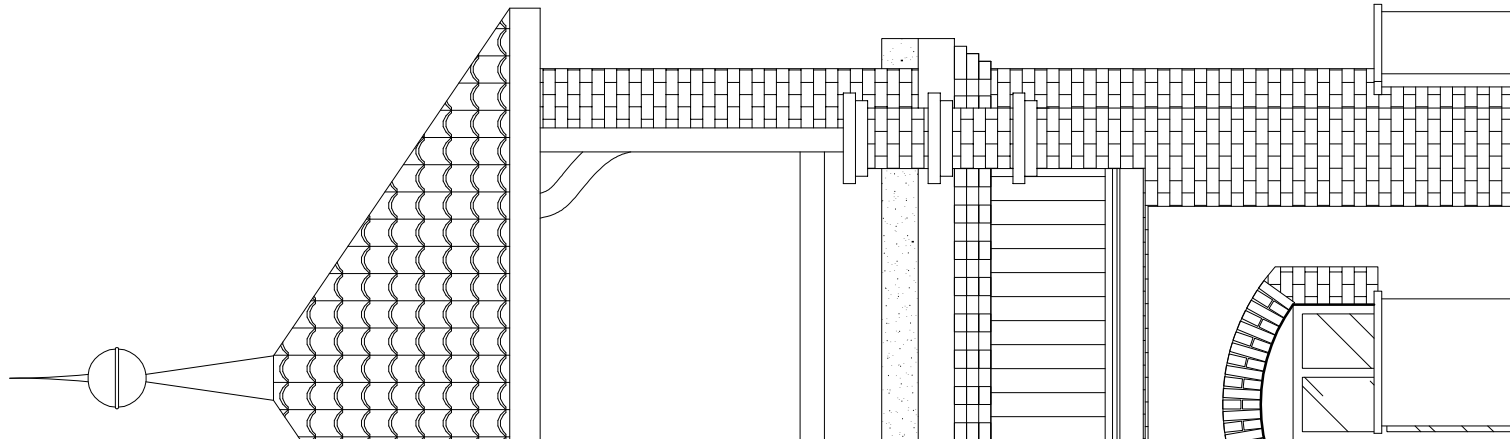
ELEWACJA WSCHODNIA

SKALA 1:50

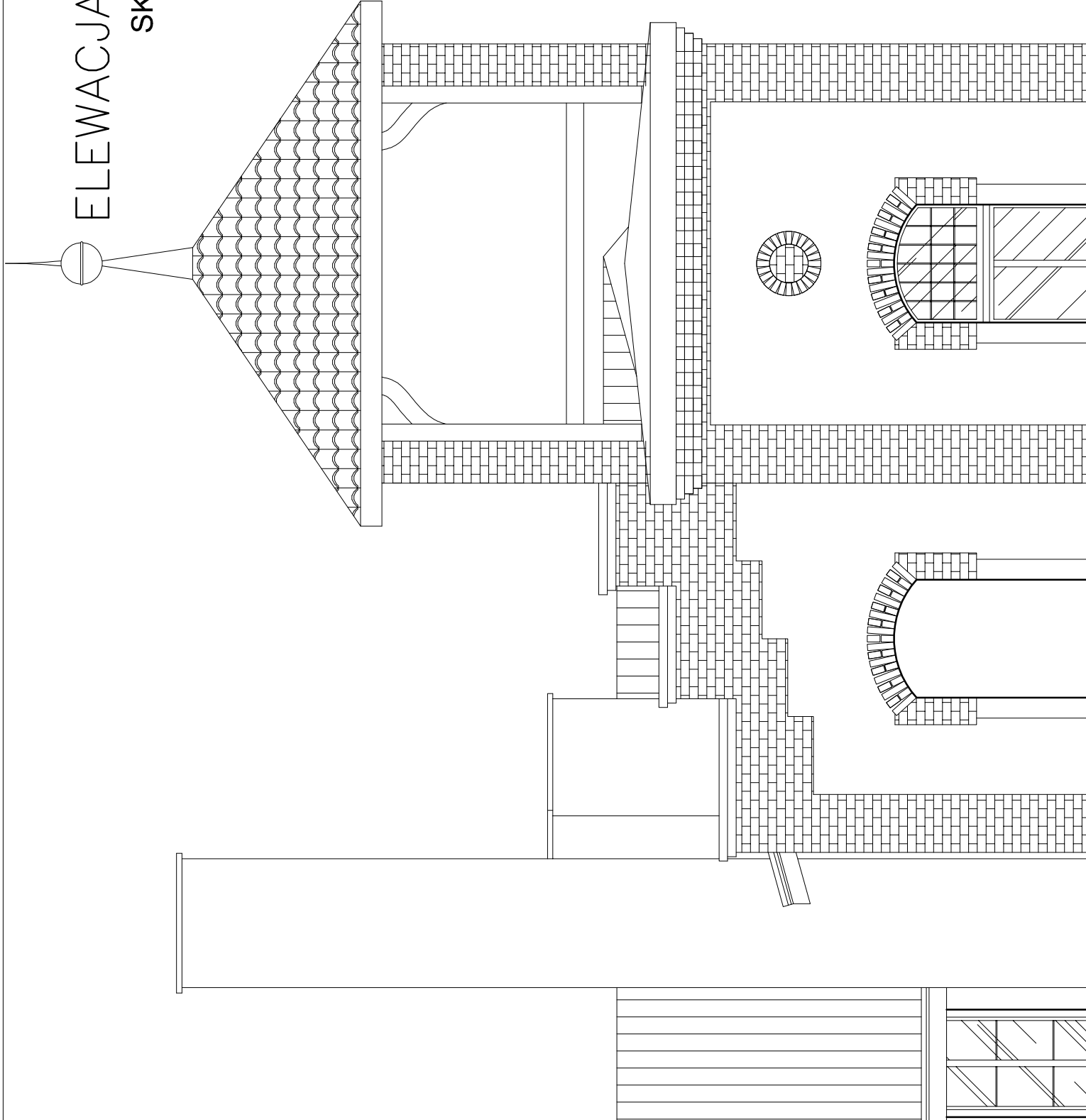

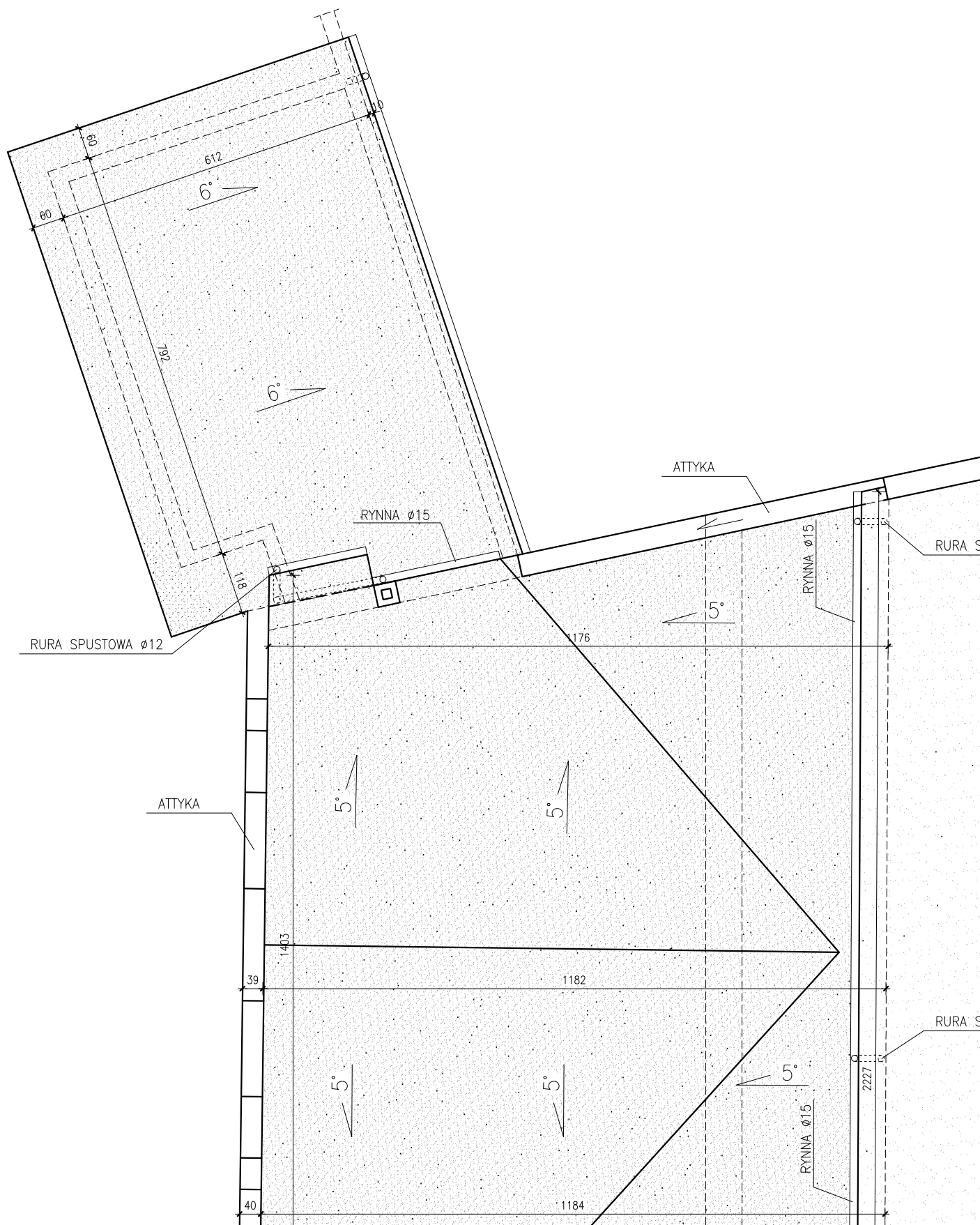
ELEWACJA PÓŁNOCNA

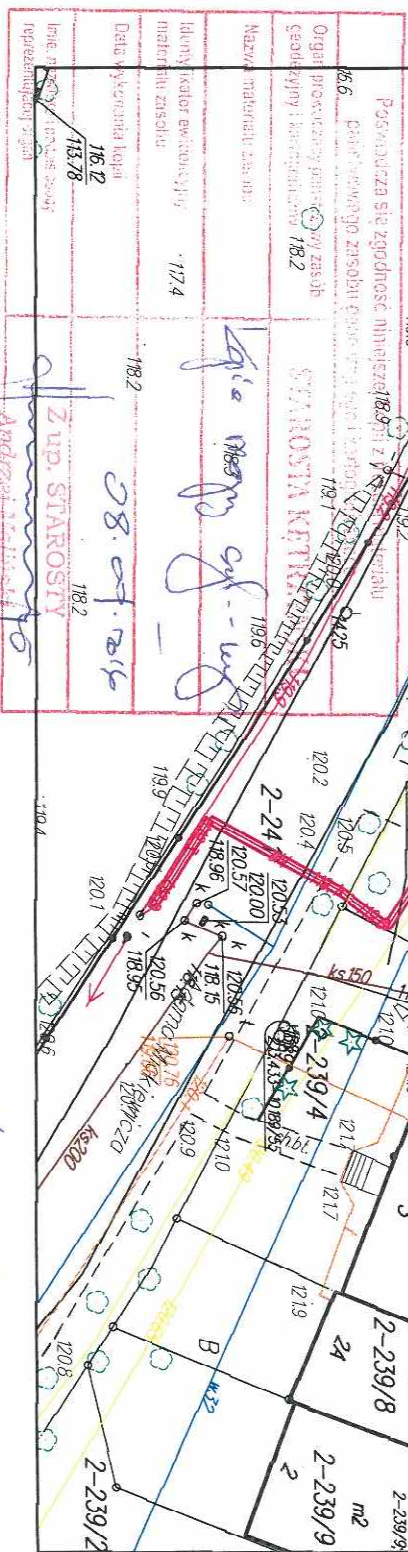
SKALA 1:50

ELEWACJA ZACHODNIA
SKALA 1:50

Posadowczyca się zgodność niniejszej kopii z oryginałem	189
186. Data wykonania zasobu	182
Organ prowadzący prace geologiczne i kartograficzne	182
Nazwa materiału zasobu	182
Identyfikator ewidencyjny materiału zasobu	1724
Data wykonania kopii	182
Imię, nazwisko i stanowisko reprezentującego organ	182

2 up. STARSOSTY
Andrzej Stasiński

miasto Reszel
skala 1:500

PODINSPEKTOR
w Wydziale Geologii, Kartografii,
Katastru i Niemiejchoności

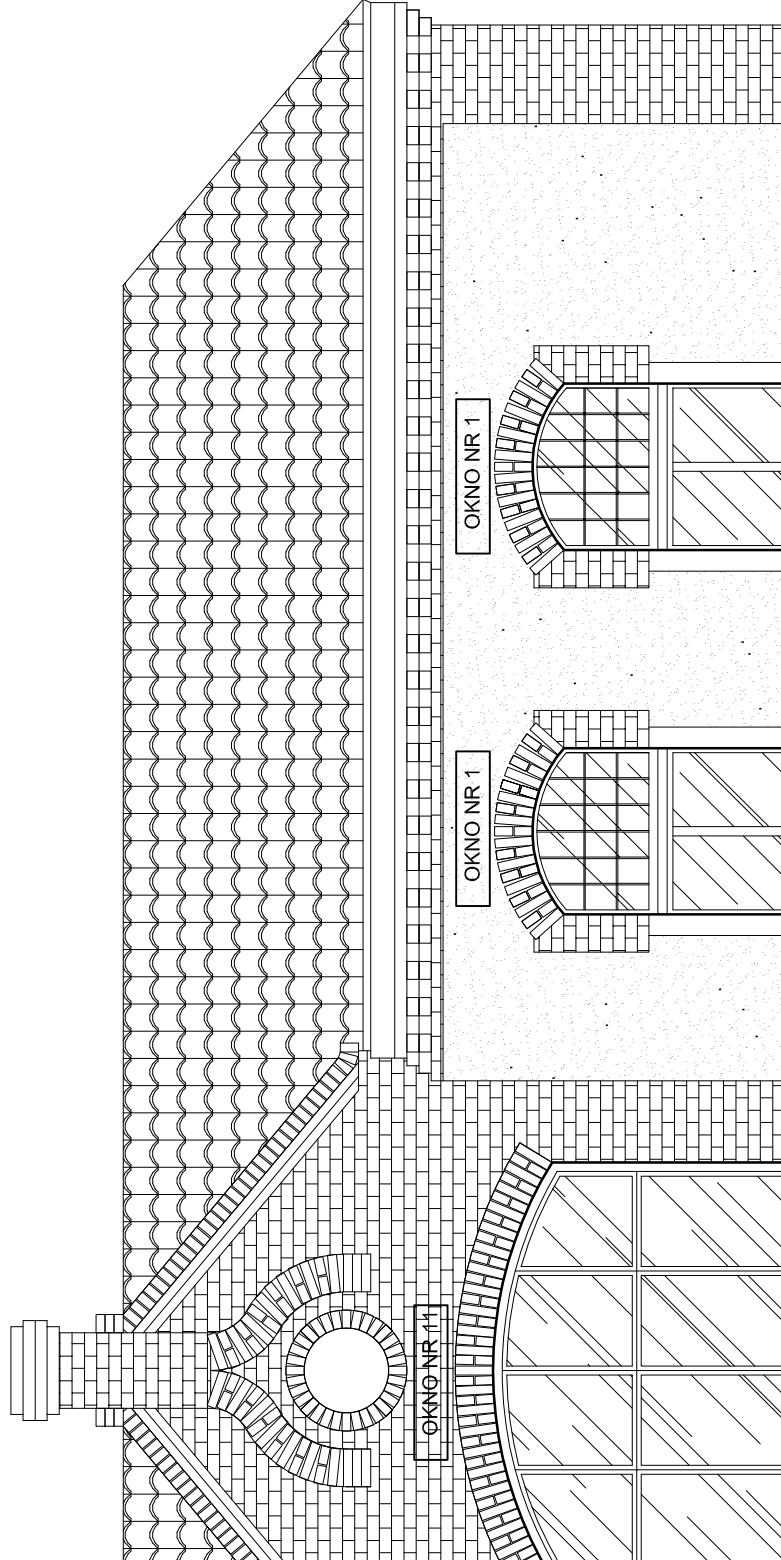
Grzegorz Gachet 1.1.1346.2016

ELEWACJA POŁUDNIOWA

SKALA 1:50

S1010—Y10R
na—NCS: S7020—Y90R
tego brązu: siena palona — NCS: S7020—Y90R
OR
alustrady wieży
S7020—Y90R

wobeżowy— NCS: S 1010 Y 30 R.
O Y 30 R.

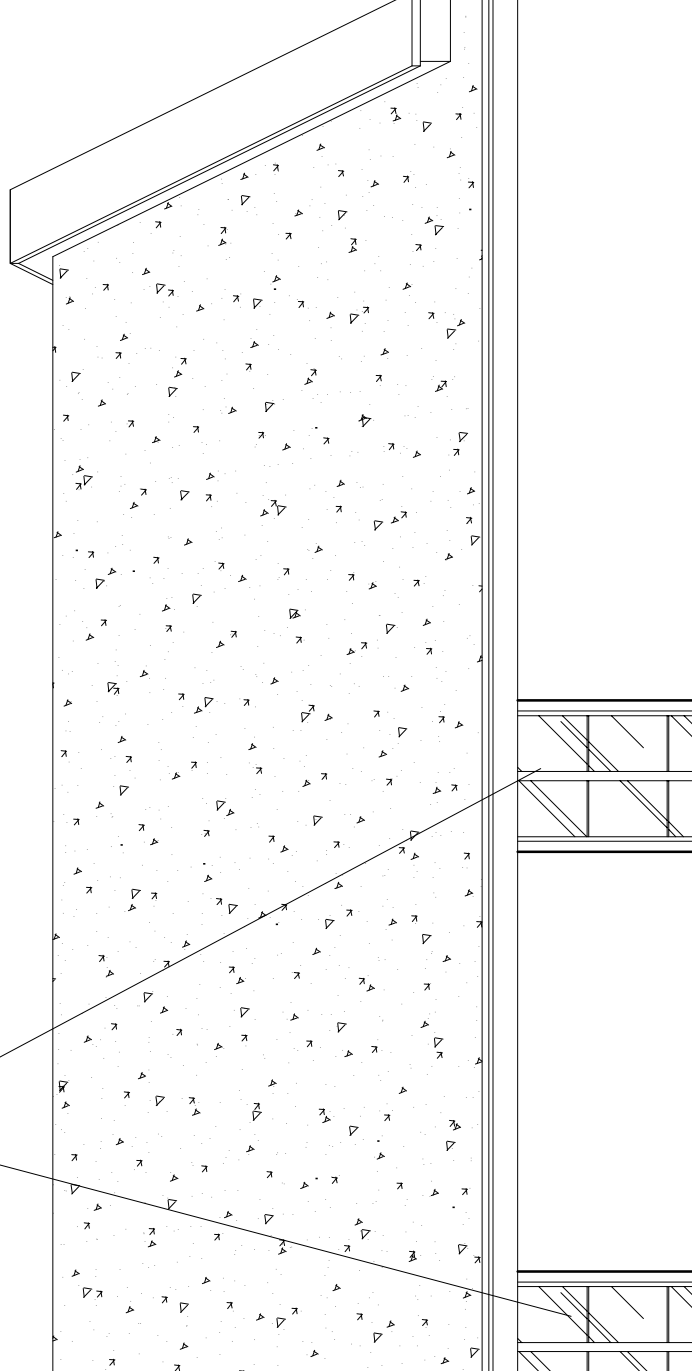
ELEWACJA WSCHODNIA

SKALA 1:50

NCS: S1010-Y10R
palona-NCS: S7020-Y90R
mnego brązu: siena palona - NCS: S7020-Y90R
Y 20R
, balustrady wieży
CS: S7020-Y90R

różowobeżowy- NCS: S 1010 Y 30 R.
1010 Y 30 R.

JE OKNA DREWNIANE
NIENIONE W ETAPIE I

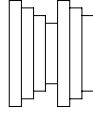
ELEWACJA PÓŁNOCNA

SKALA 1:50

DEMONTAŻ , OCZYSZCZENIE , IMPREGNACJA I MONTAŻ PONOWNY

MONTAŻ DODATKOWYCH ZEWNĘTRZNYCH WITRYN P.POŻ. E30
WG. ODRĘBNEGO WCZEŚNIEJSZEGO OBRACOWANIE (ETAP II)

KNO NR 16

DEMONTAŻ , OCZYSZCZENIE , IMPREGNACJA I MONTAŻ PONOWNY

ELEWACJA ZACHODNIA

SKALA 1:50

